

EL BUTLLETÍ

de l'agostera

Núm. 6 / 2ª Etapa / Maig '97 / 500 ptes.

Nuevo Citroën Berlingo

Para la faena y el paseo

Citroën da la alternativa a la primera furgoneta monovolumen

del mercado: el Nuevo

Citroën Berlingo. L

presentación impecable,

arranca con fuerza y empuje. D

minando con seguridad todas l

suertes. Noble y con casta. Capaz de lidi

con éxito todo tipo de faenas. Y hacer de cualquier ru

todo un paseo. Ya sea en su versión Combi

Furgón, entre por la puerta grande en el Nuevo Citroën Berlingo

Equipamiento Citroën Berlingo

Motores gasolina de hasta 75 CV. y Diesel de 60 y 71 CV

Volumen de 3m³ y hasta 800 Kg. de carga útil (líder e

su categoría), cinturones de seguridad regulables e

altura con pretensores pirotécnicos, barras d

protección laterales, asiento pasajero multifun

ción, aire acondicionado con filtro antipolen

asientos delanteros con memoria, volant

regulable en altura, arranque codifi

cado antirrobo, trampilla de tech

practicable, mando a distancia d

alta frecuencia, eleva

eléctricos... y con la posibilidad

de doble airbag y ABS. Nuevo

Citroën Berlingo.

Berlingo

FURGONETA MONOVOLUMEN

PVP recomendado Berlingo 1.1i furgón. Incluye IVA y transporte.
Precio válido hasta fin de mes para Península y Baleares. Equipamiento según versiones.

TALLER ESTEVE

TEL. (972) 83 02 17 - LLAGOSTERA (Girona)

SERVEI OFICIAL

4.....	EDITORIAL
5-12.....	ESTEVE FA I TOLSANAS
13-15.....	OPINIÓ
16-17.....	MASOS DE LLAGOSTERA: Mas Alsines. Un exemple típic de masia catalana
19-21.....	ENTREVISTA A PILAR SANCHO, alcaldessa de Llagostera
23-27.....	POLÍTICA LOCAL: Els plens
28-29.....	CAVAIÓ: Plaga de la vinya, la Flavència Daurada
30-31.....	CULTURA: Setmana intercultural. L'Última funció, la nova incursió de Quim Planel·la al teatre parlat
32-33.....	MUSEUS DE LLAGOSTERA: Museu Vilà, un futur incert
35-39.....	PREMI SANT JORDI: El cuc de la consciència, per Judit Canadell Ayats
40-41.....	PERSONATGES: En Xicu, un amic fidel, honest i complidor
43.....	RETALLS D'HISTÒRIA
45-55.....	COSES DEL POBLE: Què hi falta i què hi sobra a Llagostera. Llagostera tindrà deixalleria. Setmana cultural del Col·legi Ntra. Sra. del Carme. Un passeig per Llagostera. La Unió de Botiguers, una quimera?. 25è Aniversari del Casal Parroquial Llagostera. Setmana Santa. Festival Pro-Zaire.
57-65.....	ENTITATS: IC-Els Verds. Biblioteca Julià Cutillé. Arxiu Obert. Llagostera Com petició. Patronat Municipal d'Esports.
67.....	REGISTRE CIVIL
69-75.....	LLETRAHERITS
77.....	BON PROFIT
79.....	BOTÀNICA: El gerani
81.....	GENT SANA: Propietats preventives i curatives del pol·len
83.....	TEL·LÚRIUM: El planeta rovellat
85.....	HORÒSCOP
86.....	FRANCESC RIGAU I GELI
87.....	L'ENRIC: La devoció dels llagosterencs
88-90.....	REFLEXIONS D'EN VENTURA: L'hora dels homenatges arriba tard

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no el compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut fonamental dels escrits.

Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina del Butlletí a la seva disposició.

Col·lectiu de Redacció

Pau Basset, Jenny Burgués, Alicia Cano, Jordi Comas, Pilar Casadevall, Quim Castelló, Marta Ciurana, Montse Codina, Oriol Cortés, Silvia Cortés, Marta Genóher, Sònia Genóher, Teresa Gurnés, Enric Hospital, Rosa Mayol, Dani Moll, Jordi Moll, Sergi Monzón, Jordi Pinsach, Roberto Pintre, Jordi Plà, Ramon Soler, Santi Soler, Marta Sureda, Jaume Ventura, Marta Ventura, Pilar Ventura.

Col·laboradors: Pere Hospital, Eugènia Mascort, Montse Mayol, Pep Molero, Toni Navarro, Fina Solà, Arxiu Municipal, Pub l'Enrenou

Llagostera, Maig '97 "Butlletí de Llagostera" Núm. 6

Portada: Ramon Motjé

Dirigit pel: Col·lectiu de Redacció.

Impressió: Gràfiques Maçanet. Tel. 16 50 03. Maçanet de la Selva.
Dipòsit Legal: GI-1733/95

UNA festa AMB MINÚSCULES

Tot segueix igual. Exceptuant l'**Estanc de Dalt** que "per benefici de tot el poble", s'ha convertit en un "profitós" solar edificable. Arriba la **Festa Major** i el poble està ensopit com sempre. La comissió de Festeigs continua essent record del passat i ho serà durant molt de temps si qui pot revifar-la no s'ho proposa fermament. Aquest any se'ns planteja una festa amb minúscules. S'oblida que la gresca i l'alegria són patrimoni dels joves que arrossegueu als que no ho són tant a sentir-se'n, gaudint junts d'uns dies de joventut col·lectiva i se'ls margina a un esquifit dissabte, obligant-los els altres dies a apalancar-se als bars del poble o a fugir a la costa com un vulgar cap de setmana. Esperem almenys, que aquest any sigui un èxit econòmic.

Mentre esperàvem la Festa, la vida local ha seguit el seu curs; l'alcaldessa ha superat els seus primers cent dies al càrrec i Solius continua tranquil: els abocaments que tindrà seran prou elevats per mantenir el nivell de lixiviats equiparable a l'actual.

La Mancomunitat és gran, però només Llagostera intenta fer alguna cosa per reduir la contaminació, aprovant la instal·lació d'una deixalleria a la zona industrial (que va creixent en extensió però no en ocupació com seria d'esperar). Esperem que els altres municipis també s'ho plantegin abans (abans?) que la devaluació de l'entorn natural sigui irrecuperable.

D'altra banda, el passat 23 d'abril es va atorgar el **PREMI SANT JORDI**, organitzat per segon any consecutiu pel BUTLLETÍ i l'Ajuntament. En aquest nú-

mero podeu llegir l'obra guanyadora en la categoria juvenil i la resta de premiats, en edicions successives. Però resulta que els membres d'aquest col·lectiu encara no tenim prou feina. Per combatre l'avorriment de les in comptables hores que ens queden lliures, hem hagut d'idear un altre concurs: volem trobar un logotip i

un eslògan que identifiquin al poble a través d'una convocatòria oficial de l'Ajuntament. Els guanyadors, i la resta de treballs, s'exposen aquesta Festa Major. Esperem, és clar, que no facin referència a temes tan clàssics i poc originals com les excavacions del gas o el caos migratori dels "xaves" a la Costa Brava via Llagostera. I pel que fa a aquest fenomen, no es podria aprofitar per potenciar el comerç local? L'Agrupació de Comerciants (si algú decideix ocupar la junta) hauria de trobar alguna manera de dirigir la "invasió barcelonina" a la porta de les seves botigues.

És trist que algú hagi de deixar aquest món per reconèixer pú-

blicament la seva vàlua. L'**Esteve Fa** i el **Sr. Rigau** en són un exemple. El BUTLLETÍ en aquest número els ret un homenatge. Som conscients de l'error en la tardança: s'ho mereixien molt abans.

(Hi ha hagut moltes persones que han volgut recordar l'Esteve. Per aquest motiu, tot i sintetitzar els textos i no poder publicar-ne alguns que van arribar quan érem a impremta, hem hagut d'augmentar el nombre de pàgines que pensàvem dedicar-hi.).

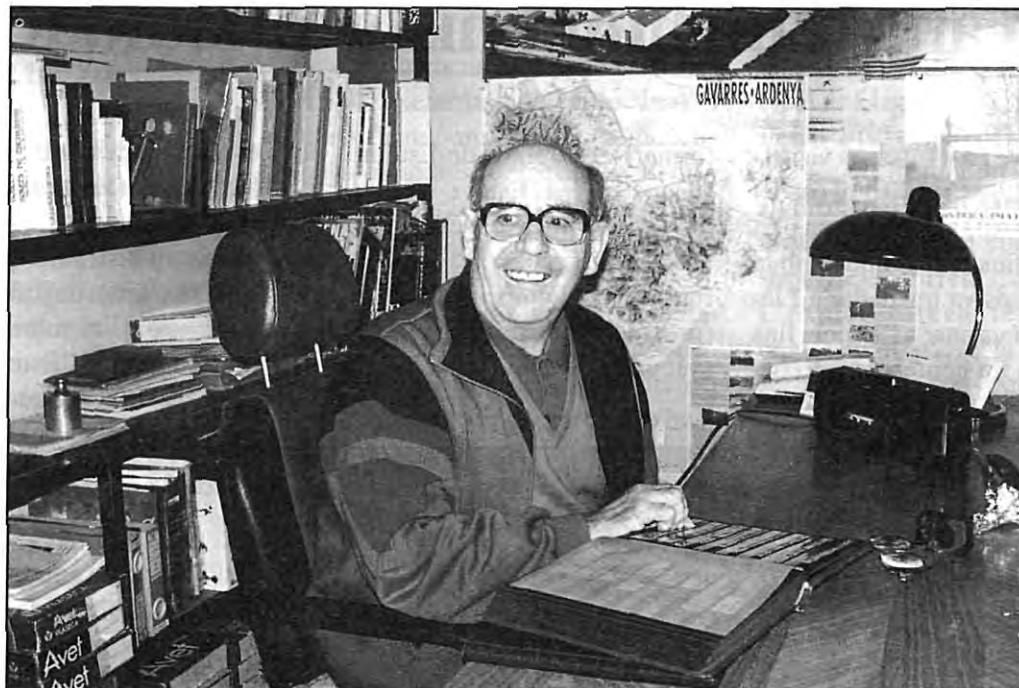
BONA festa A TOTHOM!

El Col·lectiu de Redacció

Foto: Kim

Esteve Fa i Tolsanas

*"Cadiretes ja no és el que era,
Montagut i Pedra Sobre altra... tot ha canviat.
L'aroma del bosc s'esborra,
i ara tu també ens has deixat.
Però en cada racó de l'Ardenya el teu record ja ha perpetuat"*

Silvia Fa

"Humanista", "autodidacta", "arqueologia", "bolets", "geografia", "perfecció", "rigorositat",... tots ells mots estretament relacionats amb aquest personatge de la nostra vila, que ens ha abandonat recentment. Mots que es repeteixen en les diferents definicions de la seva persona i obra que ens han fet arribar aquells qui el van conèixer. L'Esteve Fa fou un gran estudiós de Llagostera, però la dita "ningú no és profeta a la seva terra" va trobar en ell la víctima perfecta per a fer-se evident. Un caràcter fort, un poble que sovint peca de provincianisme no apreciava els valors locals, i la malaltia que va patir en la darrera etapa de la seva vida, foren els principals obstacles que es va trobar. Tot això no li va impedir realitzar tota una sèrie d'obres i treballs pels quals moltes vegades va ser més reconegut fora de Llagostera.

Som conscients que fem tard. L'Esteve no és aquí per saborejar allò que tant va trobar a faltar en vida. Amb aquest treball no pretenem sol·lucionar cap papereta. Tan sols mostrar als nostres lectors l'enorme pèrdua que aquest poble ha sofert.

El Col·lectiu de Redacció

Biografia d'un humanista autodidacta

L'Esteve Fa i Tolsanas va néixer a Llançà el 30 d'agost del 1925. Allà va passar una part de la seva infància fins que, amb la seva família, es va traslladar a Llagostera. Aquí va anar a l'Escola fins els 14 anys i va començar a treballar de mecànic. Val a dir que l'Esteve va ser una persona autodidacta, ja que malgrat no haver cursat estudis universitaris posseïa grans coneixements d'arqueologia, botànica i geologia entre altres.

Va exercir de mecànic (treballant de torner i de fresador) a Can Casadevall i a Can Masgrau-Vancells, per després instal·lar-se pel seu compte i encarar la seva feina cap a vessants més artesanals.

Es va casar l'any 1953 amb Emília Mascort i Espinet.

L'Arqueologia

L'afició més important de l'Esteve -tot i que no la més reconeguda- fou l'arqueologia. En una entrevista feta l'any 88, afirmava que el seu interès provenia potser de les lliçons d'una professora seva (M. Lluïsa Castañares). El dia 12 de maig del 58 l'Esteve va fer la seva primera troballa arqueològica, prop dels camps de Can Crispins. Es tractava d'una peça de sílex.

L'any 67, juntament amb altres companys interessats en el tema van

formar el "Centro de Estudios de Llagostera". L'Esteve es feia càrrec -entre altres coses- de la restauració de peces. La junta estava formada per Pompeu Pascual i Coris (president); Josep Calvet i Amat (vicepresident), Josep Albà i

d'aconseguir l'edifici de la Casa de les Vídues (aleshores encara no estava restaurada). Aquesta associació es va dissoldre, però, al cap de dos anys arran de diferències personals entre els membres de la junta.

Malgrat tot l'Esteve va continuar tasques arqueològiques pel seu compte. Va fer troballes com els dòlmens de Cal Federal (amb la col·laboració de l'Agustí Garcia i el seu fill Ramon), i l'enterrament dolmènic de Pedra Sobre Altra (juntament amb Josep M. Romo, Lluís Torres i Joan Pinsach). L'Esteve Fa sempre va reivindicar el conjunt de Pedra Sobre Altra com a símbol del nostre municipi.

L'Associació de Veïns

Va participar en la fundació de l'Associació

de Veïns 23 de Febrer del 1240. Aquest grup va néixer amb una sèrie d'objectius (com el de la conservació del recentment enderrocat Estanc de Dalt). També fou la responsable d'editar la primera etapa del Butlletí i d'organitzar el Solstici d'Estiu a la Plaça Balladora (on hi havien trobat restes d'un poblat ibèric). Aquesta es va celebrar per primera vegada el 17 de juny del 1978 i era un intent de recuperar una hipotètica festa pagana que s'hi hauria pogut celebrar antigament. La festa va passar al cap d'uns anys a mans d'un grup de jovent del poble i, després d'una trajectòria d'alts i baixos, va acabar per desaparèixer.

Matamala (interventor), Josep Vilà i Arola (secretari), Narcís Vert Llagostera i Francesc Vergés Surinyachs (vocals). El "Centro" va dur a terme estudis arqueològics a Pocafarina, Can Sureda, Els Terrassos d'en Baulé, Can Pere Pere, Can Fuiant, Maïena, Sant Llorenç, Can Nadal, el Puig de les Cadiretes i altres. Com a fruit d'aquestes excavacions es van fer troballes com un jaciment de l'Epi-Paleolític, l'església vella de "Can Noguera", menhirs, dòlmens i peces de ceràmica de diferents èpoques. Tot això sense cap tipus d'ajut oficial. El Centre d'Estudis va fer també una petició a l'Ajuntament per tal

La maqueta de suro

Juntament amb Josep Albà van construir una maqueta del terme municipal que actualment està exposada al arxiu municipal. Aquesta reproducció està feta amb planxes de suro que van ser retallades segons les corbes de nivell del terreny. S'hi aprecia tot el terme amb els seus desnivells, valls i muntanyes.

L'any 1983 va editar un assaig sobre Geografia, Història i Curiositats de Llagostera, en el qual, al llarg de 4 pàgines, donava una visió de Llagostera en tots els seus àmbits.

A més de l'arqueologia i la geografia, l'Esteve tenia múltiples aficions. Col·leccionava exemplars i coneixements de matèries com la botànica i els minerals, els cargols, la numismàtica i la filatèlia, entre altres.

Els bolets

L'Esteve va invertir l'any 1987 - un any després de la jubilació prematura - a la reproducció de 400 bo-

lets agrupats en 92 espècies (entre 1 i 4 exemplars de cadascuna) i classificats -amb finalitats didàctiques- en tòxics i comestibles. El procés d'elaboració de cada bolet passava per realitzar dos motlles de guix (l'un per al barret i l'altre per al peu). Una vegada solidificats en treballava els detalls (especialment laboriosa era la part de dessota el barret) per, a continuació afegir-hi una base i pintar-los. Aquest darrer procés el feia amb guaix, tenint molta cura en reproduir característiques com la brillantor dels bolets. Els resultats esdevenien còpies exactes i a tamany real dels originals. L'exposició de l'Esteve l'ha donat a conèixer per diferents poblacions (Lloret, Girona, Riudarenes, Cap Roig i Cantonigròs, entre altres) i està recollida al Llibre dels rècords catalans. Aquesta era la tasca que estava realitzant quan va ser víctima d'una malaltia que el va incapacitar per a fer qualsevol activitat física i que el va privar també d'una de les seves passions: la lectura.

La malaltia no li va impedir poder editar un treball que tenia acabat des de feia poc temps: el seu

Estudi Geogràfic del Terme Municipal de Llagostera, inclòs en el Butlletí nº1 (2ª etapa) del desembre del 95. En ell hi feia una exhaustiva i rigorosa definició del perímetre del nostre terme, així com de la seva superfície, torrents, rius i rieres. L'estudi estava fet treballant bàsicament sobre la maqueta de suro i -òbviament- sobre el mateix terreny.

Durant la malaltia l'Esteve sempre estava a punt per rebre visites d'amics i coneguts, als qui obsequiava amb intenses converses dels temes més variats, i amb les seves teories sobre diferents èpoques i fets de la nostra vila (l'etimologia del mot "Llagostera", la presència de forns de ferro,...).

L'Esteve va morir a Llagostera el dia 11 de març del 1997, a l'edat de 71 anys.

Bibliografia:

Butlletí de Llagostera nº 8 (1ª etapa):
Les troballes arqueològiques de Llagostera

Butlletí de Llagostera nº 11 (1ª etapa):
Entrevista amb Francesc Vergés

Butlletí de Llagostera nº 51 (1ª etapa):
Entrevista: Esteve Fa i Tolsanas
Crònica nº 14 (Publicació de l'arxiu municipal de Llagostera)

Presència nº 1197

Programa de la Festa Major del 1979

Presència nº 1197

El Punt (7-10-88)

*L'EsteveFa en companyia de Pompeu Pascual Carbó.
Foto cedida per Peio Pascual*

Des d'aquestes pàgines volem agrair la col·laboració de l'esposa de l'Esteve Fa, Emília Mascort, que malgrat estar travessant moments de gran dolor va accedir a donar-nos informació per tal de poder configurar aquesta nota biogràfica.

PERRUQUERIA ROSER I AMÈLIA

C./ Nou, 27. Tel. 80 57 38

LLAGOSTERA

Bona Festa Major!

Excavacions VIÑOLAS PUIGMOLÉ, S.L.

NIF B-17431859
C/Mas Sec, 60 Baixos 17240 LLAGOSTERA

Us desitja bona Festa Major

**Calçats
LLINÀS**

LLAGOSTERA-LA BISBAL

Plaça Catalunya, 1
TEL. 80 52 91

C/ Alta Riera, 5
Tel. 64 32 22

*Desitja als seus
clients i amics
molt bona
FESTA MAJOR!*

*Bona
Festa
a tothom!*

**LA TAVERNA
LLAGOSTERA**
TFNO. 831095

MONTIEL

Assessoria Laboral, Fiscal i Jurídica
Administració de Finques
Assegurances Generals

C/ Calderers, 5
Fax: 80 52 30
Tel. (972) 83 03 62
17240 LLAGOSTERA

C/ Taulera, 39
Fax: 83 75 78
Tel. (972) 83 71 65
17246 SANTA CRISTINA D'ARO

Sara - Merceria
Perfumeria

Carrer Donzelles, 6
Telèfon 83 11 15
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Bona Festa Major!

PAUHER SCHOOL
Idiomes

Angel Guimerà, 7 bis
Tels. 80 51 63 - 32 12 24

17240 LLAGOSTERA

*Desitja a tots una
Bona Festa Major!*

LLIBRERIA
PAPERERIA

MALLORQUÍ

FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES

Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

Els amics de l'Esteve

El número 64 del passeig Pompeu Fabra ha estat, durant molts anys, centre de trobada de llagosterencs i gent de la rodalia que, interessats pels coneixements que emmagatzemava l'Esteve Fa, hi passaven tardes senceres parlant d'història, de geografia, en definitiva, de Llagostera. També van ser molts els qui es deixaven acompanyar per l'Esteve en les seves sortides pel terme municipal, i molts els qui de la seva mà van introduir-se en la riquesa de la vegetació del nostre entorn, van aprendre a distingir un bolet bo d'un de verinós o van col·laborar en les troballes arqueològiques dels jaciments del terme. Els "deixebles" d'en Fa no es poden enquadrar en cap tipus ni en cap edat, ja que hi tenien cabuda diverses generacions, i seria difícil comptar el número de persones que han passat per casa seva. La seva complexa personalitat ha fet que tots coincideixin en dir que "era un home que s'havia de saber tractar", de la mateixa manera que tothom afirma sense dubtar-ho que la seva tasca al poble ha estat molt important i no suficientment reconeguda. Hem parlat amb alguns dels seus amics (parlar amb tots els qui havien passat per casa seva seria una tasca gairebé impossible) i els hem demanat que ens parlin d'ell.

ANTONI MASCORT

Jo coneixia l'Esteve Fa pràcticament de tota la vida. Per mi era un bon amic, un home que s'interessava per moltes coses del poble, per la cultura, l'arqueologia... Crec que va fer una feina molt important pel que Fa a arqueologia, que era la seva passió i que ha estat més reconeguda a fora d'el poble que aquí, i això és una llàstima. També va fer una maqueta del terme municipal, un treball "de xinos", i últimament encara es dedicava als bolets. Jo el vaig anar a veure tres dies abans de morir i fins al final es va interessar per les coses del poble.

RICARD GRABULOSA

Des de bastant petit ja l'anava a veure, perquè m'explicava coses, des de l'història de Llagostera fins als principis de la civilització... ho tocava tot. El que m'agradava més que m'expliqués eren les seves passejades per l'alt Empordà, pel Cap de Creus, per Llançà, per totes aquelles terres, perquè d'alguna manera també m'hi transportava a mi. Per mi va ser un mestre. Era una persona amb molt caràcter, amb les idees molt fetes. A mi em va portar tot un món de llibres i cultura en el que potser per altres vies no hauria conegut. Potser a causa del seu caràcter i per l'empenta que tenia, la gent no el va saber seguir.

JOSEP AIGUABELLA

La meua relació amb l'Esteve ve des que era petit, ja era amic del meu pare. Li he conegut moltes Facetes. Sortia amb ell a fer excursions i havia viscut una mica la seva trajectòria d'arqueòleg. Tenia un caràcter difícil, però si el sabies agafar era una persona interessantíssima. Potser va viure en una mala època, perquè no va poder adquirir coneixements acadèmics. En una altra època, a nivell institucional, hauria estat molt interessant.

Era un home autoritari i tossut. Deia que el poble no l'entenia i que no se l'havia reconegut, i això l'havia portat a una sèrie de depressions, però s'estimava molt el poble, les seves muntanyes l'apassionaven i era un coneixedor de tot el terme. Moltes coses que pensava que es podien haver estudiat, no les va fer per falta de mitjans.

JOAQUIM AIGUABELLA

El meu pare ens portava a veure a l'Esteve quan érem petits, i també teníem en comú que era del ram del ferro. Més endavant hi tenia les típiques xerrades que hi ha tingut molta gent del poble. Era un home que tenia moltes coses per explicar. Ja quan estava malalt, l'havia anat a veure i vam seguir la relació que teníem. Era un home tossut, però molt bona persona i de molt bon cor, i molt legal. Tenia molt material, va treballar molt per Llagostera però la seva relació amb el poble sempre ha estat difícil, perquè ha estat incomprens i perquè el seu caràcter era una mica fort. Les dues coses no es van arribar a compenetrar mai.

JOAN TURON

Essent president del Bell-Matí havíem anat a fer alguna sortida. Jo em sentia molt bé al seu costat, perquè d'ell se'n podia aprendre molt. Quan vam formar l'Associació de Veïns, ell va ser la veu de l'experiència enmig del jovent. Era un home que sabia moltes coses però potser no era prou valorat ni prou comprès. Havia anat sempre molt per lliure, s'havia envoltat de la seva gent, però en el poble mai no hi va trobar comprensió i potser tampoc va saber amotllar-s'hi. Potser ara la gent s'adonarà que era una persona de la qual se'n podia haver tret més profit del que se'n va treure.

PEIO PASCUAL

Teníem una relació de molts anys i una estimació mútua, a mi m'ha ensenyat moltes coses. Si avui tenim arqueologia a Llagostera és gràcies a ell. Gràcies a ell es van fer grans troballes, perquè tenia una visió d'on hi havia coses. Era un arqueòleg aficionat, artesà, li faltaven coneixements teòrics perquè no havia fet carrera, però reconstruïa les coses meravellósament. Se l'havia de conèixer, no se'l podia tractar de qualsevol manera. Jo mai hi vaig tenir cap discussió ni cap enfrontament, si hi havia una cosa que no em semblava bé, en parlàvem. Ens vam tenir un respecte mutu, i això és molt bonic. Va estar sempre acompanyant de la seva esposa, que el va ajudar molt. Va donar-ho tot per la causa arqueològica i no se li han tingut les atencions que es mereixia. Crec que, com a mínim, en el museu Arqueològic hi hauria d'haver una placa amb el seu nom, perquè sense ell no hi hauria museu.

EMILI SOLER

Teníem una amistat que venia d'antic. L'Esteve era un noi molt obert. Parlàvem molt d'arqueologia, anàvem d'excursió moltes vegades i, quan estava malalt, l'anava a visitar sovint. Xerràvem d'arqueologia i de moltes coses del poble. Era molt bona persona, però tenia una caràcter una mica especial. Dins l'arqueologia va reconstruir alguns monuments prehistòrics i va trobar moltes peces, juntament amb altres companys, especialment en jaciments ibèrics. Tenia molta habilitat en reconstruir el material i ens ha deixat peces molt importants.

EMILI PONS

Erem veïns i havíem fet moltes sortides i viatges junts per tot Espanya. Ens dedicàvem a visitar museus, catedrals... no paràvem mai quietos i ens interessava tot el que era la història i la cultura dels llocs que visitàvem. Va treballar molt pel poble, i això se li ha de reconèixer. Ell anava molt a la seva, però si vols muntar un equip has d'acceptar les opinions dels altres. Potser no tenia prou facilitat en el tracte. No se li va reconèixer massa la seva feina i va fer coses molt importats sobretot en arqueologia.

DOLORS GRAU

Vaig conèixer l'Esteve als 16 anys al Bell-Matí. Va ensenyar-me el que era l'arqueologia, a estimar el patrimoni i la natura. Tot i no tenir una gran formació acadèmica, tenia una gran formació cultural i molta intuïció, que el va impulsar a descobrir diversos jaciments i, gràcies a ell es va recuperar part de la història del poble. Va relacionar-se amb arqueòlegs professionals, aconseguint que la seva tasca no quedés com una cosa excessivament localista. L'Esteve feia el que li agradava i gaudia fent-ho. Crec que va tenir el reconeixement popular, però no l'oficial. Dissortadament, moltes vegades el reconeixement oficial ve després de la mort.

XAVIER RUIZ

Era un gran amant de la natura, dels fruits del bosc i dels bolets. Jo hi vaig començar a anar als 16 anys, amb una colla que ens enteníem molt bé amb ell. Vam fer moltes coses i tot va quedar al soterrani de casa seva. Sempre el vaig veure com un empordanès xerrapeta, xafarder i "torracollons", com diria en Josep Pla.

Era el típic home que no interessa a ningú, que va a la seva, amb una línia molt clara del que vol i no està de romanços. No era elitista, però era un gran interessat en el que feia. Era un arqueòleg aficionat però era un bon entès. Era autodidacte, però al poble era un mestre. Tot el que se ho vaig aprendre d'ell, i això li agrairé sempre.

Crec que s'hauria d'estudiar bé el que ha deixat i algú s'hauria d'ocupar que la cosa no es deformés i que no es comencés a barrejar el que va fer amb la seva manera de ser. Llagostera és un poble culturalment molt difícil, no es valoren prou les coses i hi ha rivalitats absurdes que només porten a complicar les coses. Se l'hauria de tenir més en compte.

JOSEP MARIA ROMO

El vaig conèixer el 1977 a través del Bell-Matí, i hi he tingut relació tots aquests anys. Havia fet diverses sortides amb ell i amb ell havia excavat a Pedra Sobre Altra i a la plaça Balladora. Era un home que s'interessava per tot: arqueologia, patrimoni, arquitectura. De les feines que va fer penso que seria important destacar haver recollit i restaurat part del nostre patrimoni arqueològic i també el diari de les excavacions on es recull informació de cadascuna. Oficialment la seva tasca no va ser reconeguda però la gent del poble sí que coneixia i era conscient del que feia "en Fa". Vull destacar també la seva capacitat de sentir i transmetre entusiasme. Una excursió amb l'Esteve era diferent de qualsevol altra.

ENRIC RAMIONET

La primera vegada que el vaig veure excavava una sitja ibèrica a la plaça Balladora. Havia posat el seu profund coneixement de l'arqueologia local al servei de joves interessats del Bell-Matí. Anys més tard el vaig tractar durant les llargues i feixugues reunions prèvies a la creació de l'Associació de Veïns, i en els primers temps de vida d'aquesta entitat. Era un home excepcional, de múltiples inquietuds i habilitats, una persona de caràcter bondados però controvertit i passional, exigent amb ell i amb els altres. D'una rigorositat i erudició sorprenents, gens habituals. Tot i la seva tendència a la depressió, per pessimista o per lúcida, era un conversador infatigable, de gran vitalitat. Al poble hi va deixar rigor en l'estudi arqueològic. Al marge dels seus treballs i de la seva labor divulgadora, cal destacar que tots els que el vam tractar poc o molt, els que finalment en varem resultar amics o enemics, absolutament tots, hi vam guanyar. Perquè les relacions amb ell potser no eren fàcils però sí extraordinàriament enriquidores.

JAUME ROMO

Vaig conèixer l'Esteve cap el 46, quan vaig començar a treballar d'aprenent a can Casadevall. Havíem fet sortides junts i l'havia acompanyat a excavar, tot i que jo no hi entenia res d'arqueologia. Era una persona a qui agradava donar explicacions de tot, que es preocupava per saber. Era un bon mecànic i un gran artesà. Per mi va ser un excel·lent amic i una persona que crec que es trobarà a faltar a Llagostera. Una part de la gent del poble sí que reconeixia el treball que feia, però n'hi havia una altra que creia que no valia la pena el que feia.

MONSERRAT PLA

La relació que vaig tenir amb l'Esteve, com tinc amb l'Emília, era purament d'amistat. L'Esteve era una persona que estimava molt Llagostera. La mostra d'això és que tots els treballs i activitats que va fer estaven relacionats amb el poble. Era una persona que donava molt valor a l'amistat, i amb qui sempre podies comptar. Tot i que li costava molt canviar d'opinió, i que per això era fàcil discutir-hi, sempre sabia mantenir l'amistat a part. M'agradaria destacar que de tots els treballs que ha fet l'Esteve, la seva col·laboradora més íntima va ser la seva esposa Emília.

JULI BASSETS

Vaig conèixer l'Esteve Fa a través del meu germà i l'Enric Marques, i vam mantenir una relació d'amistat fins la seva mort. Vaig col·laborar amb ell dibuixant seccions de diverses peces que ell havia reconstruït. També vam provar de reproduir bolets amb làtex, però ho vam deixar córrer perquè treballar aquest material portava molts problemes i amb els anys es degradava. La gent del poble no va entendre l'Esteve ni va ser conscient del sentit que tenien els seus treballs. Sempre va ser considerat com una *rara avis*.

JAUME MOLL

A més de perdre un bon amic tinc el convenciment d'haver perdut la millor enciclopèdia vivent sobre el nostre poble. Quantes coses vaig aprendre de l'Esteve. El que més valoro del seu poli-facètic treball (creatiu, d'investigació i didàctica alhora) és el rigor que imprimia en la seva elaboració. I em satisfia el fet que valuoses persones de l'àmbit científic i cultural li reconeguessin el mèrit de la seva tasca. Arqueologia, antropologia, geologia, topografia, botànica.... Com t'ho feies per saber tant de tantes coses?. Adéu, Esteve!

JOSEP CANTÓ I PAGÈS

Érem amics de joventut. Se li ha de reconèixer que ha treballat molt per Llagostera pel que Fa, per exemple, a l'arqueologia, la maqueta del terme municipal i els bolets. També és important assenyalar que va ser un gran artesà. És d'admirar també el seu rigorós treball sobre el terme de Llagostera. És una llàstima que la malaltia li impedís continuar els seus treballs.

FRANCESC LLOBET

L'Esteve era un home intel·ligent, de caràcter fort i dominant, però parlant t'hi podies entendre molt bé. Feia atenció a tot i procurava ser útil en tot d'acord amb les seves possibilitats. De totes les seves aficions, destaca el seu treball en el camp de l'arqueologia. Parlar d'arqueologia era fer-lo feliç. Quan funcionava el Centre d'Estudis, m'explicava que s'hi havia dedicat amb molta passió, treballant en la restauració de moltes peces. La col·lecció de bolets l'honora i Llagostera el recordarà. Era un autodidacta intel·ligent i humà, s'interessava pels problemes de la societat, en particular dels treballadors com era ell, i admirava el progrés, la democràcia i llibertat que avui tenim.

LLUÍS NUEL CREUS

Sens dubte, l'Esteve va ser un benentès en arqueologia. Un home a qui van faltar mitjans a la seva disposició per arribar més lluny en aquesta matèria.

Diria que també era un bon artesà. La seva destresa en la manipulació dels materials -ja fos ferro, escaiola o altres- el portaren fer una molt bonica col·lecció de bolets. Col·lecció que el va donar a conèixer arreu de Catalunya. L'Esteve Fa ha estat un home singular

JOAN DOMÈNECH I MONER

Diputat

President d'Ensenyament i Cultura

Si el seu nom era curt, la seva capacitat de treball era inmensa i la seva humanitat també. Per això penso que el cognom ja li esqueia. Tota la seva vida va ser un fer permanent. L'Esteve Fa podia ser la seva tarja de presentació, però també podia indicar, amb una frase curtíssima en present, una realitat evident: sempre estava fent alguna cosa. Era una autèntica institució. Autodidacte d'entrada, exigent amb ell mateix, incansable, havia aconseguit un bagatge de coneixements que li permetia parlar una mica de tot i, sobretot, aplicar el que sabia a la recerca i al desplegament cultural.

Tot i no haver nascut a Llagostera, era un profund coneixedor del terme municipal i de les rodalies i en sabia tots els secrets. N'havia construït fins i tot una maqueta a escala amb làmines de suro. Va descobrir jaciments arqueològics, va reconstruir moltes peces, va col·leccionar minerals, closques de molluscs, monedes, armes.... Va reproduir, d'una manera inigualable, els diversos tipus de bolets de la contrada. Coneixia les plantes, sabia fer begudes casolanes... Era una mena d'enciclopèdia, un punt de referència a l'abast de tothom. No era allò que, en els pobles, en diuen «vaques sagrades». Les «vaques sagrades» tenen més tendència a sortir a la foto que a treballar. Ell, en canvi, era un pencaire i el cap li bullia sempre amb noves idees, fins i tot quan ja estava malament.

M'honoro d'haver-lo tingut per amic i, com a diputat de Cultura i Ensenyament de la Diputació de Girona, em permeto agrair-li, en nom del món cultural -a vegades tan gasiu i mesquí en reconèixer l'esforç dels modestos-, la seva tasca constant, no sempre ben compresa, ni prou divulgada o valorada. I també la seva grandesa d'esperit i la bonhomia. Com sempre passa, s'ha hagut de morir per ser més reconegut. Potser és aquest el signe -tràgic, si voleu- que permet identificar els qui es mouen sense pàrdrins però que realment valen.

D'esquerra a dreta: Josep Aiguabella (ajupit), Antoni Mascort, Joan Mascort i Esteve Fa.

Foto cedida per Antoni Mascort.

Un amic d'infantesa

L'Esteve Fa, de petit, tenia fama d'entremaliat. Aquesta era l'opinió de familiars, veïns, i del nostre mestre -el senyor Joaquim Navarro- a la primera meitat dels anys 30, el tercer grau de l'Escola Nacional Graduada de Llagostera. Fou en aquesta classe on vaig coincidir amb l'Esteve, quan encara cap del dos no havia arribat als deu anys. Vaig poder constatar que, en efecte, ho era d'entremaliat, i per aquest motiu rebia sovint càstigs, aplicats amb diligència. Fins i tot diria que les entremaliadures i els càstigs del senyor Navarro eren elements quotidians, assumits amb tota naturalitat per tot-hom, tan pels dos protagonistes com pels altres alumnes.

I és que les entremaliadures de l'Esteve eren de naturalesa purament material, amb notables efectes visuals i sonors, però rectilínies i superficials, sense intencionalitat oculta ni complexitat psicològica. Eren entremaliadures sanes i nobles,

tal com implícitament ho reconeixien els seus condeixebles, i també, n'estic segur, el Sr. Navarro, tot i que de vegades la seva acció correctora es passava un pèl des del punt de vista físic.

L'Esteve i jo aviat vam superar la condició de condeixebles, per esdevenir bons amics. Vaig adonar-me que era un noi sincer, franc, obert, sense racons amagats ni segones intencions. Aquesta amistat persistí en arribar l'adolescència, ja en plena Guerra Civil, durant la qual la nostra vida escolar va patir les vicissituds pròpies de la situació anormal que vivia el país: alternança de períodes d'absolut desordre a la classe, sense cap profit, amb altres d'aprofitament notable, depenent del successius mestres que anaven passant, fins que, acabada la Guerra, va tornar el Sr. Navarro. Ara, però, l'Esteve havia madurat. Les entremaliadures havien quedat enrera, i l'adolescent -gairebé ja un jove- afegia al seu tarannà sincer i noble d'abans, un afany de justícia i perfecció, que el feia ser exigent amb ell mateix i també, per què no dir-ho, amb els altres. Va entrar d'aprenent al Taller Casadevall i, amb la seva habilitat manual i l'afició d'aprendre (cursos per correspondència), esdevingué un bon oficial mecànic.

La nostra amistat s'havia consolidat. Fèiem sortides i excursions per la comarca, de la qual ell ja començava a conèixer a fons els trets físics, hidrografia, orografia, mineralogia, vegetació i toponímia. M'ho comentava, tot això, amb entusiasme en les nostres xerrades, a l'ensens que s'interessava pel contingut més abstracte dels estudis que jo cursava. També l'atreïen els temes cabdals de la Història, de la Literatura, i

del saber en general. L'Esteve encarnava ja aleshores el tipus humà, tan característic, de treballador català progressista, enamorat de la terra, de la cultura i de la justícia. Quant al primer punt, l'amor a la terra, l'Esteve Fa va superar àmpliament el nivell estàndar, si és que en això es poden admetre criteris estadístics. Esdevingué un veritable expert en els temes referents a la nostra vila, tant de la geografia local -situant i descrivint els diversos elements (rieres i rierols, fonts, puigs i turons, etc.)- com de la història, antiga i moderna, i sobretot de l'arqueologia, amb una important tasca de recerca i descobriment, individualment o en col·laboració amb altres aficionats locals, sobretot a través del Centre d'Estudis Llagostereencs. Complementària d'aquesta activitat, diguem-ne de recerca, desenvolupà una valuosa tasca pedagògica, sobretot envers els joves estudiants de la vila, ajudant-los i guiant-los en la confecció de mapes, herbaris, col·leccions de minerals, etc..., de la comarca. El seu coneixement de la flora local era molt notable, i el de micologia en general, com ho demostrava la seva exhaustiva col·lecció de reproduccions de bolets.

Va demostrar el seu amor per la cultura amb la seva condició d'autodidacta tenaç, constant, sempre disposat a enriquir el seu bagatge cultural, molt superior, quant a l'aspecte general, al d'algunes persones amb carrera, només interessades en els temes de la pròpia especialitat. La seva preferència era la Història, sobretot l'antiga, i dins d'aquesta, la dels hitites, aquest misteriós poble del pròxim orient, que el fascinava, i la dels romans per la seva estada a la Península Ibèrica, i de la que ell n'havia pogut copsar sobre el terreny les seves petjades a la nostra comarca. Una biblioteca escollida, col·leccions de monedes, segells i documents, curiosament conservades i enriquides, l'acompanyaven, en gaudia, i en feia gaudir als qui érem els seus amics.

Sobre el seu amor a la justícia, ja he dit que de ben jove el va fer palès, tot i les dificultats que plantejava el context polític del franquisme dels anys 40, en què calia una bona dosi de coratge per mostrar disconformitats i discrepàncies al que aleshores es considerava oficialment correcte. Més tard, aquest tarannà li va ocasionar més d'una incomprensió i intent d'aïllament o marginació. L'època més activa d'actuació pública de l'Esteve fou la de la transició política, després de la mort de Franco, en què jugà un paper destacat a l'Associació de Veïns que es va crear per impulsar el plantejament clar i directe, en sentit democràtic, dels principals problemes de la vila. Malauradament, jo en aquells anys em trobava allunyat de Llagostera i no conec tots els detalls d'aquesta actuació.

Acabaré aquestes senzilles ratlles de comiat i homenatge al meu amic i gran llagostereenc recomanant a la joventut de la vila que segueixi aquest exemple d'esforçada voluntat, integritat i coherència com no n'hi ha hagut gaires a Llagostera.

Joaquim Gelabertó

Foto: X. Ruiz

L'Espanya negra

Era el 18 de juliol de 1936 quan un grup de militars amb el suport de les "forces polítiques" més dretanes s'aixecaren en armes contra la República... aquestes forces que mai no veieren amb bons ulls que el Poble fos en cap manera Sobirà.

D'això en deien l'*Alzamiento Nacional* i de fet no era més que un "cop d'Estat" uns militars que per la força u amb l'ajuda de tot el feixisme Europeu, Itàlia amb Musolini i Alemanya amb Hitler, i així entre tots els d'aquí i els d'allà ens portaren a aquesta FRATRICIDA GUERRA que va durar 33 mesos i la cua... ja que després vàrem arribar a la REPRESSIÓ que va esser més llarga, ben bé fins l'any 1945, amb els famosos JUDICIS SUMARÍSSIMS que als primers mesos es feien a centenars a tot l'Estat. Amb el pas del temps anaven minvant... però se seguia matant.

Les presons estaven plenes, també els campes de concentració a més dels batallons de treballadors, això per als pobres nois que havien servit a la República, les presons i els camps de concentració per als que d'alguna manera havien estat afili-

ats a algun partit o sindicat (naturalment d'esquerres o obrer).

Com que la història no es pot parar, aquesta és una petita síntesi del que va ser i portar la terrible i mai prou explicada GUERRA CIVIL ESPANYOLA i que també va tenir, com no, tot el suport del Cristianisme espanyol i del Vaticà fins el seu final amb el seu NACIONAL-CATOLICISME (després va canviar) es la seva tàctica.

Amb aquest suport, aquest "home-not" s'autoproclamava o l'autoproclamaven amb tota la pompa possible i més encara, "Caudillo de ESPAÑA por la Gracia de Dios" i fins i tot el portaven "sota pal·li" a aquest Dictador, penso jo el més sanguinari de tota la història d'Espanya.

Tornem als JUDICIS SUMARÍSSIMS, tornem a les SENTÈNCIES aquestes que ja de base eren falses o si més no manipulades... manipulades per la senzilla raó que no feien falta proves simplement amb una denúncia, n'hi havia prou que fos certa o no i falses per la senzilla raó que s'els condemnava (majoritàriament a mort) per auxili a la rebel·lió.

¿¿¿QUINS EREN ELS REBELS, els que defensaven un Govern legalment constituït o els que s'hi varen aixecar en contra???

Amb tot aquest cúmul de despropòsits i tant de temps de pensar en el mateix amb els seus pros i contras sobre aquest afer hem de deduir que la història sobre aquesta terrible guerra no ha sigut més que un engany que al Poble l'hi ha costat massa car amb moltes vides. Hi ha voltes vides innocents... que de fet són les més cares.

Ara ja fa temps que en particular l'església demana que es perdoni i que s'oblidi i jo penso que esforçant-nos molt es pot perdonar, el que no es pot de cap manera es oblidar.

MOLTA SANG... MASSA SANG!
AQUESTA ÉS UNA MOSTRA...
PETITA MOSTRA DE L'ESpanya Negra, de la nostra ESpanya després d'haver-hi passat aquells que s'anomenaven SALVADORS DE LA PÀTRIA.

Joan Riera Casals

Bona Festa a tothom!

C. PAU CASALS, 27
TEL. 83 07 02

LLAGOSTERA

**DOMINGO
PASCUAL
CARBÓ, S.A.**

TRANSFORMACIO
DE PLASTICS

INYECCIO
COMPRESSIO
EXTRUSSIO
BUFAT

DOMINGO PASCUAL CARBÓ, S.A.
17240 LLAGOSTERA (Girona)
C/. CAMPODRÓN, 55 TEL. (972) 83 00 25
TELEX 57275 TAPS FAX (972) 83 07 59

**LLICÈNCIA PER A CICLOMOTORS
14 anys**

...
**A-1
16 anys**

...
**A-2 B-1 B-2
18 anys**

...
**C-1 -camió-
21 anys**

. 17240 LLAGOSTERA
Passeig Tomàs Boada, 10. Tel. 83 00 81
Fax 83 03 42

. 17411 VIDRERES
Narcís Monturiol, 30. Tel. 85 05 46

. 17455 CALDES DE MALAVELLA
Russinyol, s/n . Tel. 47 07 72

**SERVEIS TÈCNICS DE
REPARACIÓ**

C/ Gavarres, 24
17240 LLAGOSTERA
Tel. i Fax 83 09 73

Estel Martí

Bona Festa Major !

Pg. Pompeu Fabra, 40 - Tel. (972) 80 51 12
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)

El làtex arrela al nostre poble

Quan el carril-bici encara és un projecte inacabat, a Llagostera hem trobat formes alternatives d'aprofitament al traçat de l'antic Carrilet i als terrenys de darrera el pavelló. Aquests s'han convertit en un emplaçament idíl·lic per apagar foguerades inoportunes i les passions més incontrolades. Una zona d'esbarjo que guanya cada dia més adeptes i que el divendres de la Festa Major -gràcies a l'excitant programa d'activitats adreçades al jovent- és de suposar que registrarà una afluència massiva, superant tots els índexs d'assistència registrats fins al moment.

Aquest fet simpàtic, ha posat al descobert unes mancances inacceptables que exigeixen una ràpida solució. Per manca de papereres, contenidors o "kioscans", s'ha omplert la zona d'uns divertits ornaments de làtex, coneguts popularment com a CONDONOS. Un nou tipus de bolet que s'ha integrat ràpidament en el sòl i la flora de la zona, donant-li un toc d'allò més exòtic.

Fins i tot s'han despertat les inquietuds artístiques d'alguns que, un cop consumat l'acte, es dediquen a la creació de formes escultòriques penjant els preservatius de les branques dels arbustos - anticipant així el Nadal - o bé els lliguen a la maneta de la porta d'emergència del pavelló. Així tothom pot admirar la seva obra i reivindicar-los com a figures del Pop-Art.

Davant d'aquest nou moviment artístic, vull llançar unes propostes que poden ser d'allò més útils a les nostres més altes autoritats:

-Cal posar amb urgència contenidors especials per a la recollida selectiva de preservatius. Un cop al mes es portaran a la deixalleria per al seu reciclatge. D'aquesta manera es podrà tancar amb un acte solemne aquest abocador incontrolat i servirà d'assaig a la clausura posterior del de Solius, ja que els problemes de lixiviats que provoca, no poden passar per alt.

Tanmateix, es pot aprofitar la construcció del local polivalent a darrera el pavelló, per ampliar la gama d'activitats i serveis que s'hi oferiran. Per posar l'accent en la seva polivalència, es pot habilitar una zona del local per al lliure esplai d'aquests nostres esforços convilatans. En ple hivern agraïrien infinitament l'aixopluc d'un sostre i l'ajuda de calefacció addicional. Tot sigui per la millora del medi ambient.

Mertxe's dixit

Mas Alsines. Un exemple típic de masia catalana

Actualment hi ha al càrrec de la casa els pares de la família Selis i Llinàs, en Josep i la Marina. Amb ells hi viuen els seus cinc fills; la Dolors, en Jaume, la Pilar, en Joan i en Josep. Abans però hi ha hagut tota una tradició, de la família Selis, que es remunta, com a mínim, fins a meitat de segle XVIII. Un seguit de generacions que, com moltes masies d'arreu del Principat, es pot acabar aviat si les coses no canvien molt.

Aquesta és la situació actual del Mas Alsines (al veïnat Creu de Serra, núm. 9) coneguda per la majoria amb el sobrenom de "Can Siu".

En Josep, actual masover de la casa, diu que recorda *"com a mínim haver sentit dir a la seva àvia, que a la casa hi havia viscut fins i tot la seva àvia"*. És a dir, les parets del mas han vist passar unes sis o set generacions de la família Selis. Unes parets que responen gairebé de forma total a la construcció original de la masia.

Avui dia a Can Siu s'hi treballa com gairebé sempre; mirant només, quasi de forma exclusiva, per al consum dels membres que viuen a la casa. En unes dotze-tretze hectàrees hi ha l'edifici i els camps del mas. Un terreny que aporta el necessari per alimentar un grup de quinze a vint vaques, segons la temporada. Unes vaques que donen a la família l'únic producte que el mas no produeix únicament per al propi consum: la llet. La resta del bestiar, així com l'horta, de què disposa la casa serveix pel "gasto" de la casa.

Al mas, dèiem, només hi treballen el pare i la mare de la família.

En Josep i la Marina (de 63 i 53 anys, respectivament) tenen força clar que seran els últims a viure del mas. De fet en Josep no només ho creu, sinó que gairebé ho desitja: *"Millor que no es quedi cap fill aquí... Ja tenen feina i els hi anirà*

tracta de montar-ho molt bé... Ha de ser com una indústria. Les cases de pagès, com els comerços i les indústries petites, tenen tendència a desaparèixer. A més la gent gran ja no té gaires il·lusions, gaires ganes de complicar-se la vida." Una curi-

ositat que il·lustra encara més aquell caire de tradició que parlàvem del mas: la família dels propietaris (Adroher) també respon a una genealogia de sis-set generacions, com els masovers.

La maquinària que tenen a "Can Siu" no és gaire gran i respon a les necessitats d'una casa com la que presentem: el tractor, l'empaquetadora per fer bales de palla, arades, la fresa i les eines per a l'hort i la terra en general. Un fet rellevant que destaca el matrimoni del Mas Alsines és el canvi que significà l'arribada de l'electricitat a la zona de la finca; *"més que tot, perquè tot i saber que fas gairebé la mateixa feina però en menys temps, es troba molt a faltar quan te'n quedes sense. Les coses acostuma-*

des a fer-se d'una manera es tornen diferents... Fins i tot les vaques ho senten i ni estan quietes ni es deixen munyir." Evidentment "la llum" va reportar uns canvis: telèfon, rentadora, motor per a pouar l'aigua, deixar els llums de

més bé si no la deixen. La terra no dona..." I la Marina afegeix: *"A pagès gairebé tothom que s'hi dedica és gent gran... De joves no n'hi ha gaires. Això, per posar-s'hi ara, es*

carbur i butà, etc... que tot i reportar grans solucions i estalvi de temps també va portar altres maldecaps. La qüestió del temps dedicat a la feina de la casa no ha variat: *"Es treballa diferent, més còmode, però les mateixes hores depenent de la temporada. Generalment es treballa molt més a l'estiu."*

Al mas es recull la majoria de menjar per al bestiar i molts dels productes que consumeix la família: quasi tota la carn, les hortalisses, làctics, etc... D'aquests productes, circumstancialment, se'n poden vendre alguns, depenent de si la producció ha estat superior a la necessària. Altres coses com el pa ja no es fan a la casa. Es va a la fleca, *"és més còmode. Ara ja no fem ni blat. Al camp, ac-*

tualment, només hi tenim ordi i pinsos per al bestiar", afirma en Josep.

Un dels fets que més recorden, tant en Josep com la Marina, és l'hivern del 56, *"l'any de la fred"*. Va ésser un any molt difícil per a tothom, no només per a ells. En Josep ho recorda molt bé: *"Vam arribar a*

uns divuit-dinou graus sota zero. Va ser a per tot arreu. Hi havia llocs en què el glaç feia fins a dos pams. Va començar per la Candellera i va durar tot el mes de febrer..."

Jordi Moll
Jordi Plà

Especialitat en embotits casolans
Carns Esteve
Passeig Tomàs A. Boada, 12
Tel. 972 - 83 02 14
17240 Llagostera
(Girona)
Bona Festa Major!

**INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES
CALEFACCIÓ I FONTANERIA
REGS PER ASPERSIÓ
I JARDINERIA**
Tel. Part. 83 10 80
Despatx 83 12 83
C/ Jaume I, 9 - 17240 LLAGOSTERA
Joan Diaz Corominas
Desitja bona Festa a tothom!

Menjars "CAL DEGOLLAT"

83 01 29
83 11 25

Carrer Sant Feliu, 55
17240 LLAGOSTERA

**BONA
FESTA
A TOT HOM !**

TALLERES

Servei de Grua Permanent

17240 - LLAGOSTERA

Ctra. de Tossa, 13
Tels. : (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

**MP
I
R** ERRUQUER
**BONA
FESTA
MAJOR !**

Carmen Mestres Pigem
BAR MESTRES

C. Pau Casals, n.º 2
Tel. 83 05 22

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Us desitja una bona FESTA MAJOR !

**RECADER
JOAN XIRGU CIURANA**

Recaderia i paqueteria
de dilluns a divendres,
matí i tarda

*Bona
Festa
Major !*

Agències a Girona:

Cooperativa de Recaders
Agència Sureda
Centre de Recaders

Tel. 23 39 61
Tel. 23 01 38
Tel. 20 38 13

A Llagostera:

C./ Concepció, 45

Tel. 83 01 57
Mòbil: 909 38 49 42

IMPRESA
rodas OFFSET
TIPOGRAFIA

Bona Festa Major !

Camprodon, 24
Tel. i Fax : 83 02 10
LLAGOSTERA

pintura
decorativa

font pintors, s.l.

pintura industrial
d'oli de sorra abrasiu

*Bona
Festa
Major !*

Taller: C/ Indústria, 12 (Sector CAVISA)
Tel. 80 54 89 - Fax 80 55 61
17240 LLAGOSTERA

**Carns i Embotits
CODINA**

Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91

Llagostera

**Desitja als seus clients
una bona Festa Major**

"És una mica difícil, tenint majoria absoluta, tenir en compte l'oposició com ells voldrien."

"S'instituirà una beca de recerca històrica, en homenatge a l'Esteve Fa"

"La zona industrial encara està a mitges. Jo calculo que a finals de setembre estarà acabada."

"Penso que és prioritari acabar la zona industrial"

Entrevista a Pilar Sancho, alcaldessa de Llagostera

Parla acceleradament, com si el tràfec que li porta el càrrec se li hagués encomanat a la conversa. Defensa l'acabament de la zona industrial, la recollida selectiva de deixalles i l'abandó - progressiu però controlat - dels abocaments a Solius. Dona la seva versió sobre els camins de Bruguera i es lamenta de la pèrdua de la Comissió de Festes. Quan acabem l'entrevista, ens llegeix unes línies on Josep Pla parla de Llagostera i es que, com ella diu, el fet de ser mestre marca el caràcter.

- Ha canviat la manera de fer de l'ajuntament amb la seva arribada a l'alcaldia ?

- "Ha pujat un nou regidor i ha canviat l'alcalde. El programa segueix sent el mateix i els objectius que ens vàrem proposar continuen. El canvi de política o d'estil, pot venir marcat per les persones.

D'una banda hi ha la manera de ser de cadascú i per l'altre l'experiència professional, el Sr. Casas venia del món empresarial i jo vinc del món educatiu i administratiu "

- I les relacions amb els altres grups? Us han acusat de prepotència i de no tenir en compte les seves propostes.

- "Potser és una mica difícil, tenint majoria absoluta, tenir en compte l'oposició com ells voldrien. Hem intentat obrir-nos al màxim i tenir en compte moltes de les mocions que han presentat. No per donar-los "peixet", sinó perquè pensàvem que hi ha aportacions que poden ser bones i vàlides.

Foto: Jordi Moll

Fent un anàlisi de consciència cal pensar què és el millor per al poble, i acceptar les propostes vinguin del grup que vinguin. Penso que la relació amb la oposició és bona. S'han recuperat les juntes de portaveus que penso que son bones, ja que permeten parlar dels problemes del poble sense la tensió que hi pot haver en un ple.

- Llavors perquè no es feien abans?

- "No ho sé, no em tocava a mi decidir."

- L'arranjament dels camins rurals finalment no es farà, ja que els veïns s'hi han mostrat en contra. El fet de no consultar-los abans de tirar endavant el projecte, no és començar la casa per la teulada ?

- "Jo penso que no. És lògic que es faci aquesta pregunta. En aquell moment en el Pla d'obres i serveis l'equip de govern va decidir prioritzar l'asfaltat dels camins rurals. En manteniment de camins rurals, l'ajuntament es gasta cada any tres o quatre milions. El que a la

gent li ha costat entendre, es que no et donen els diners sinó hi ha un projecte, que en aquest cas havia d'estar signat per un enginyer de ponts i camins. I si el projecte en val cinquanta, t'en donen vint ja que la subvenció va per percentatge sobre el cost del projecte. Llavors no pots fer-lo molt senzill. En una reunió amb trenta cinc veïns, l'engi-

nyer els va explicar que ell no hagués signat un projecte més senzill, per que n'és el responsable civil durant deu anys."

- I que passarà amb les subvencions concedides?

- "Una part es dedicarà a un local polivalent, una altra a la connexió de les urbanitzacions de La Mata i Montrei a la xarxa general de clavegueram, i l'altra al carrer de Tossa."

- Sembla que finalment es tira endavant el projecte de la deixalleria

- "Des que vaig entrar a l'ajuntament, vaig pressionar per aconse-

guir la deixalleria i ja la tenim pràcticament concedida, per això ja s'ha inclòs en el pressupost d'aquest any. Serà una deixalleria de tipus A, i es deixarà en règim de concessió a una empresa especialitzada per poder fer la recollida selectiva de deixalles. Es posarà als terrenys d'equipament de la zona industrial."

- Com a presidenta del Consorci i la Mancomunitat del Ridaura, es farà alguna cosa per que els municipis que aboquen a Solius tinguin la seva deixalleria?

- "Això no és competència de la mancomunitat, depèn de cada municipi, però em consta que l'ajuntament de St. Feliu de Guíxols i d'al-

tres, ja l'han demanat a Medi Ambient.

- Si Llagostera te deixalleria, fa falta continuar amb l'abocador?

- "L'abocador ja hi és, el que cal és anar cap a la recollida selectiva de vidre, cartró i paper, que es poden reciclar. Això reduiria molt els abocaments. Però els residus industrials inerts i la matèria orgànica, que és la que produeix els lixiviats, tenen un tractament, que no és el que pot donar una deixalleria d'us municipal com la de Llagostera. L'abocador, ja que hi és, s'ha de controlar i s'ha de mirar d'anar-hi abocant cada cop menys. Aquest any es clausurarà la primera fase de l'abocador de Solius, s'hi plantarà

La Festa Major d'enguany

- Quines novetats hi ha aquest any per la Festa Major?

- "Les exposicions es faran combinades, el concurs de pintura s'obrirà a gent de fora el poble i s'instituirà la Beca de Recerca Històrica Esteve Fa per potenciar estudis en l'àmbit social i històric de Llagostera. Aquesta beca tindrà una durada d'un any, estarà dotada amb 150.000 ptes. i es publicarà l'obra guanyadora. Pel que fa a les visites guiades, se n'hi afegeix una de nova per la zona de l'exemple que es farà amb el tren."

- I les activitats a l'envelat?

- "El dijous es farà una festa intercultural, on ens agradaria que hi participés tothom i fos un punt de trobada les diferents cultures que conviuen al poble. El divendres es farà un ball per la 3^a edat i el dissabte hi haurà la Salseta a l'envelat encarada a la gent jove i com a alternativa, la Vella Dixieland a la plaça, amb entrada gratuïta."

- Per que no es fa un ball alternatiu per a gent jove el divendres?

- "Nosaltres vàrem veure que la gent jove es movia més el dissabte. El divendres és un dia molt difícil i

com que els últims anys no hi ha hagut massa gent, vàrem pensar dedicar-lo a la gent gran.

- Què ha passat amb la comissió de festes? S'ha intentat recuperar?

- "Quan vaig arribar a l'ajuntament em vaig trobar amb la dimissió de la comissió de festes sobre la taula. Ens vàrem posar en contacte amb ells i ens varen exposar els seus motius.

Jo també entenc que en els moments que hi ha festes al poble i la gent s'ho passa bé sempre tocava als mateixos i n'estaven cansats. Vàrem fer una sèrie de reunions amb gent que hi pogués estar interessada però no varen reeixir. Vàrem creure oportú que el protagonisme l'adquirissin les entitats del poble, que cadascú tingués autonomia i organitzessin les activitats. Llavors només quedava la gestió del bar i ens vàrem plantejar que el podíem donar a una entitat sense ànim de lucre, ja que a la llarga acaba repercutint en el poble.

El protagonisme que el tinguin les entitats, i des de l'ajuntament podem llogar les orquestres i fer el que calgui, tenint en compte les propostes de les entitats, amb les que ens reunim dos cops l'any. Ho vàrem fer així i aquest any s'ha continuat de la mateixa manera. Ara, si sortís un grup disposat a organitzar diferents activitats, els rebríem amb els braços oberts."

gespa i arbres, i la meua intenció és obrir-lo perquè se sàpiga com funciona.

- En el pressupost s'inclouen 60 milions per acabar la segona fase del polígon industrial. Fa falta acabar-lo quan la primera fase encara està buida ?

- "La zona industrial està planificada però encara està a mitges. Hi ha propietaris que hi han fet inversions molt importants i és de primera necessitat acabar-la i potenciar-la.

El que era urgent de fer - i ara s'està fent a la fase dos- és el soterrament de la línia d'alta tensió per poder fer la urbanització de tota la zona industrial. En el ple del mes de març es va aprovar la convocatòria de subhasta per adjudicar les obres. Jo calculo que a finals de setembre la zona industrial estarà acabada."

- Però, per què insistir en la segona fase si a la primera no hi ha demanda?

- "Penso que és prioritari acabar la zona industrial. Ja hi ha dues empreses que s'han posat en contacte per instal·lar-se aquí, una pràcticament és segur i l'altra depèn de si podem trobar el terreny. Hem de tenir en compte que és una zona in-

dustrial de dimensions d'empresa petita, no és de grans naus. Quan la zona industrial s'inauguri hi haurà empreses del poble que s'hi traslladaran. En comptes d'estar en el nu-

gar, a quin preu s'està venent ara. El que no es pot fer, és obligar a vendre als propietaris que no volen o que no ho necessiten i si posen els preus molt alts, no vendran mentre no hi hagin aquest preus.

- En el ple del 4 de setembre es va donar la llicència per enderrocar l'Estanc de Dalt i al nucli antic hi ha cases degradades i amb un pèssim estat de conservació. S'han plantejat alguna actuació al nucli antic?

- "Nosaltres aquest any hem destinat 700.000 ptes. del pressupost, per fer un mapa topogràfic del casc antic i adequar el que tenim que està desfasat. També es faran fotografies de tot el nucli. Cal tenir ben situades totes les cases amb cert valor artístic i històric. N'hi ha que ja les tenim catalogades. També ens hem plantejat fer un pla de protecció, però

val molts diners i potser ho farem en una segona fase. Ho tenim present

- Es tornarà a presentar a les properes eleccions ?

- "Francament, no m'ho he plantejat."

Il·lustració: Ramon Motjé

cli urbà estaran a la zona industrial, que és on han d'estar. A mes, hi ha gent que té possibilitats de vendre terrenys i n'hi ha que hi farà naus de lloguer. Hem fet una reunió amb tots els propietaris i la nostra intenció és portar a terme un pla d'estudi, que he encomanat al senyor Jordi Bayé. Un estudi a fons fent una comparació amb els pobles del costat per veure si realment a Llagostera el preu del sòl industrial és massa alt, quin preu és el que s'hauria de pa-

Ramon Soler

Ramon Gurnés i Vall-Ilosera

Bona Festa Major !

RENAULT

Ctra. Tossa, s/n. 17240 LLAGOSTERA

Tels. 83 09 07 - 80 54 03 - Fax 83 10 66

**Bona
Festa
Major !**

BAR MUSICAL CAFE

MODONI

LLagostera 83 01 17

Quart 46 80 10

Bona Festa Major !

Construcció de piscines

Servei tècnic i manteniment
Productes químics i
tractament d'aigües
Descalcificadors
Jacuzzis construïts a mida
Pistes poliesportives

17240 LLAGOSTERA - Pau, 6

Tel i Fax: 80 57 08

**Venda i reparació de
MOTOS - BICICLETES
i ACCESSORIS**

**motos
jorma - 7**

Jordi Rusiñol

BONA FESTA MAJOR !

Passeig Tomàs Boada, 10

Tel. 83 08 12

LLAGOSTERA

SESSIO EXTRAORDINÀRIA DIA 27 DE FEBRER DE 1997

A la sessió extraordinària hi assistiren tots els regidors dels diferents partits, i s'hi acordaren els següents punts. Tingué una durada de 3 hores aprox.

S'aprovà per unanimitat l'acta de la sessió anterior del dia 29-01-97.

- DELEGAR FUNCIONS D'ENSENYAMENT I FESTES:

Es donà compte al Ple del Decret de l'Alcaldia de data 10 de febrer, de delegar les funcions d'ensenyament i festes al Sr. Joan Pareta Fausellas.

El Sr. Postigo d'IC-EV, manifestà la seva preocupació pel fet de que l'any passat hi hagué un dèficit a la Festa Major i que es culpà l'inexperiència de tal com es va dur a terme, a que es tornés a repetir.

La Sra. Alcaldessa, respongué que el dèficit de l'any passat, fou causat al canvi de lloc de la festa, ja que obligà a fer unes despeses per condicionar-ho.

- CONVENI ALCALDIA-ASSOCIACIÓ CULTURAL EL PAPU-TISORES, EDITORA DEL BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA:

El Ple es donà per assabentat, del conveni signat entre l'Alcaldia i l'Associació Cultural "EL PAPU-TISORES", editora del Butlletí de Llagostera.

- DESIGNAR REPRESENTANT AJUNTAMENT AL CONSORCI DE LA VIA DEL TREN DE SANT FELIU DE GUÍXOLS A GIRONA:

S'aprovà amb les abstencions dels partits contraris, designar la Sra. Fina Gispert Massa, Regidora d'aquest Ajuntament, com a representant d'aquest al Consorci de la via del tren de Sant Feliu de Guíxols a Girona.

El motiu de les abstencions fou degut a que no trobàren correcte que la Sra. Gispert assistís a una reunió d'aquest consorci sense estar nomenada.

La Sra. Alcaldessa explicà que al seu entendre l'Ajuntament està ben representat en qualsevol dels membres del seu equip de govern i que es reuneixen cada setmana per comentar els temes. Afegí també que s'informarà a la Junta de Portaveus del tema.

- BASES PER CONCURS LOGOTIP I ESLOGAN DEL MUNICIPI:

S'aprovà per unanimitat, les bases del concurs d'idees per al logotip i l'eslògan de la vila de Llagostera.

La Sra. Sancho explicà que la iniciativa fou dels membres del Butlletí de Llagostera, i que l'Ajuntament assumí elaborar les bases.

- NOMENAR REPRESENTANTS AJUNTAMENT AL

CONSELL DEL PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS:

Es designaren per unanimitat els següents membres per formar part del Consell del Patronat Municipal d'Esports:

Sr. Narcís Llinàs Gavilán.
Sra. Fina Gispert Massa.
Sr. Joan Fabrellas Lloveras.
Sr. Jordi Noguera Sabarí.

El Sr. Postigo d'IC-EV, manifestà que no entenia el motiu de limitar el nombre de regidors que poden anar al Consell i que no hi puguin estar representats tots els grups. Ells renunciarien a la Junta per tal de poder anar al Consell.

La Sra. Pla del PSC, també manifestà el mateix, i que consideren que s'ha fet un pas enrera respecte els Estatuts anteriors.

- APROVACIÓ PRESSUPOST MUNICIPAL 1997

S'aprovà amb els vots en contra dels partits contraris, el pressupost municipal corresponent a l'exercici de 1997.

Els partits contraris, opinàren que hi havia moltes inversions i això fa que s'incrementi el deute. Els tres partits, manifestàren el seu desacord en els punts:

-PSC:

- Si la partida de combustible de la Policia pot ésser inferior a l'any passat, o és un error. El Sr. Bayé respongué que ho miraria ja que quasi segur és un error.

- Si la partida d'enllumenat és per millora o manteniment. El Sr. Pallarols respongué que és de manteniment i de moment no hi ha previst cap revisió.

- Si s'arranjaran carrers. El Sr. Pallarols respongué que sí ja que el gas haurà acabat les instal·lacions.

- Perquè s'incrementa la partida d'indemnització dels membres del Consistori. El Sr. Bayé respongué que de moment és una previsió.

- Motius del dèficit del Patronat d'Esports. El Sr. Bayé explicà que és degut a que els ingressos que es preveuen per la piscina cada any són més reduïts.

- IC-EV:

El Sr. Navarro, manifestà la seva perplexitat al detectar diverses errades formals al pressupost i demanàren tota una sèrie d'aclariments.

El Sr. Postigo afegí que a la Junta de Portaveus no es va debatre el pressupost ja que no el tenien.

Resumint els motius pels quals no hi votàren a favor, és per les inversions a part d'altres raons.

- ERC

El Sr. Noguera mostrà també el seu desacord amb el

pressupost degut a les inversions.

Sotmès el pressupost a votació, fou aprovat amb el resultat:

- A favor 8 (CIU)
- En contra 5 (PSC, IC-EV i ERC)

PRESSUPOST MUNICIPAL 1997

INGRESSOS:

Capítol I. Impostos directes	178.115.000
Capítol II. Impostos indirectes	17.600.000
Capítol III. Taxes i altres impostos	286.635.077
Capítol IV. Transferències corrents	101.887.728
Capítol V. Ingressos patrimonials	2.050.000
Capítol VI. Alienació d'inversions reals	5.000.000
Capítol VII. Transferències de capital	47.750.318
Capítol VIII. Actius financers	0
Capítol IX. Passius financers	67.945.388
TOTAL INGRESSOS	706.983.511

DESESES:

Capítol I. Despeses de personal	145.750.000
Capítol II. Despeses béns corrents i serveis	144.045.000
Capítol III. Despeses financeres	30.546.948
Capítol IV. Transferències corrents	37.052.352
Capítol VI. Inversions reals	322.858.631
Capítol VII. Transferències de capital	0
Capítol VIII. Actius financers	0
Capítol IX. Passius financers	26.730.580
TOTAL DESESES	706.983.511

PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS

PRESSUPOST - EXERCICI 1997.

INGRESSOS:

Capítol I. Impostos directes	0,-
Capítol II. Impostos indirectes	0,-
Capítol III. Taxes i altres impostos	10.613.500,-
Capítol IV. Transferències corrents	22.039.100,-
Capítol V. Ingressos patrimonials	64.000,-
Capítol VI. Alienació d'inversions reals	0,-
Capítol VII. Transferències de capital	0,-
Capítol VIII. Actius financers	0,-
Capítol IX. Passius financers	0,-
TOTAL INGRESSOS	32.716.600,-

DESESES:

Capítol I. Despeses de personal	14.531.229,-
Capítol II. Despeses béns corrents i serv.	18.150.371,-
Capítol III. Despeses financeres	35.000,-
Capítol IV. Transferències corrents	0,-
Capítol VI. Inversions reals	0,-
Capítol VII. Transferències de capital	0,-
Capítol VIII. Actius financers	0,-

Capítol IX. Passius financers	0,-
TOTAL DESESES	32.716.600,-

PATRONAT MUNICIPAL HOSPITAL-RESIDENCIA JOSEP BAULIDA

PRESSUPOST - EXERCICI 1997

INGRESSOS:

Capítol I. Impostos directes	0,-
Capítol II. Impostos indirectes	0,-
Capítol III. Taxes i altres impostos	45.105.000,-
Capítol IV. Transferències corrents	15.500.000,-
Capítol V. Ingressos patrimonials	30.000,-
Capítol VI. Alienació d'inversions reals	0,-
Capítol VII. Transferències de capital	0,-
Capítol VIII. Actius financers	0,-
Capítol IX. Passius financers	0,-
TOTAL INGRESSOS	60.635.000,-

DESESES:

Capítol I. Despeses de personal	40.500.000,-
Capítol II. Despeses béns corrents i serv.	12.635.000,-
Capítol III. Despeses financeres	1.200.000,-
Capítol IV. Transferències corrents	0,-
Capítol VI. Inversions reals	300.000,-
Capítol VII. Transferències de capital	0,-
Capítol VIII. Actius financers	0,-
Capítol IX. Passius financers	0,-
TOTAL DESESES	54.635.000,-

(Aquest pressupost queda desnivellat per un import de 6.000.000 de pessetes, que corresponen a la subvenció municipal que servirà per cobrir part del dèficit d'exercicis anteriors.)

- REVISIO DE PREUS DE L'AIGUA POTABLE:

S'aprovà la revisió de preus a percebre per l'empresa GESESA per a la gestió del servei domiciliari d'aigua potable al municipi al preu de 60,52,-Ptes/m³.

Els vots varen ésser:

- A favor 8 (CIU)
- Abstencions 3 (IC-EV i ERC)
- En contra 2 (PSC)

- ESTUDI JUSTIFICATIU DE LES NOVES TARIFES DE VENDA D'AIGUA POTABLE PER L'EMPRESA GESESA:

S'aprovà l'estudi justificatiu de les noves tarifes de venda d'aigua potable per l'empresa GESESA amb el següent resultat:

- A favor 8 (CIU)
- En contra 5 (PSC, IC-EV i ERC)

El Sr. Navarro d'IC-EV, manifestà els seu desacord pel fet que el tema ja estés pactat abans de sotmetre'l al Ple. La Sra. Alcaldessa digué que s'havien mantingut converses sobre el tema, però que en cap moment es va decidir.

- CANVI DE DESTINACIÓ DE SUBVENCIÓ ATORGADA DINS EL PROGRAMA ESPECÍFIC DE COOPERACIÓ MUNICIPAL:

S'aprovà sol·licitar al Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya el canvi de destinació de la subvenció de 12.000.000,-Ptes. concedida dins el Programa Específic de Cooperació Municipal de la Diputació de Girona al Projecte de Pavimentació dels camins d'accés al nucli de la Bruguera, i destinar aquesta aportació al Projecte de construcció d'un edifici polivalent.

La votació fou la següent:

A favor 8 (CIU)

En contra 5 (PSC, IC-EV i ERC)

- CANVI TRAÇAT DEL CAMÍ SOL·LICITAT PEL SR. FRANCESC GIRONES TORRENT:

S'aprovà inicialment el canvi de traçat del camí públic que actualment passa entre les parcel·les 16 i 17 del polígon 7 del cadastre de rústica, al Veïnat de Panedes, sol·licitat pel Sr. Francesc Gironès Torrent, per tal que passi entre les parcel·les 17 i 18 del polígon 7.

S'aprovà amb la següent votació:

A favor 9 (CIU, ERC)

Abstencions 4 (PSC, IC-EV)

El Sr. Postigo d'IC-EV, opinà que algunes vegades l'equip de govern considera a vegades camins públics i d'altres que no; això fa que no es vegi del tot clar.

- VALORACIÓ DE LA INDEMNITZACIÓ A PERCEBRE PEL SR. SALVADOR ESTEVE PUIGMOLE:

S'aprovà la valoració feta pel tècnic municipal en relació a la indemnització a percebre pel Sr. Salvador Esteve Puigmolé per l'afectació dels terrenys de la seva propietat pel traçat de la línia d'alta tensió del projecte d'urbanització de la Zona Industrial, Polígon II, per un import de 800.000,-Ptes.

La votació fou la següent:

A favor 10 (CIU, PSC)

Abstencions 3 (IC-EV, ERC)

- RESOLDRE AL·LEGACIONS VEINAT DE LA BRUGUERA:

S'aprovà per unanimitat resoldre totes les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública del "Projecte de pavimentació d'accés al nucli de Bruguera" i suspendre la tramitació de l'expedient.

- ACCEPTAR PETICIÓ DEL PROJECTE D'URBANITZACIÓ DEL PLA PARCIAL FONOLLERONS, MITJANÇANT HIPOTECA IMMOBILIÀRIA:

S'aprovà acceptar la petició formulada pels Srs. Miquel Noguer Auladell i Júlia Casademont Perafita, de prestar garantia del projecte d'urbanització del Pla Parcial Fonollers, mitjançant hipoteca immobiliària.

El resultat de la votació quedà així:

A favor 10 (CIU, PSC)

Abstencions 3 (IC-EV, ERC)

- MOCIONS:

- ERC: RECONeixEMENT DEL COMITÈ OLIMPIC CATALA

S'aprovà per unanimitat la següent moció modificada:

1.- Demanar a tots els partits polítics del nostre país la promulgació en el Parlament de Catalunya d'una llei que creï el marc jurídic adient per a la creació de les Seleccions Catalanes i del Comitè Olímpic de Catalunya.

2.- Demanar al Govern de la Generalitat de Catalunya que faci totes les gestions oportunes a tots els nivells, estatal, internacional, per facilitar aquesta projecció de l'esport català i que alhora suposarà una projecció internacional de Catalunya. Així com dotar els fons necessaris per tirar endavant aquest projecte.

3.- Demanar a la Generalitat de Catalunya que doni suport tècnic i econòmic a les Federacions Catalanes per tirar endavant aquest projecte.

4.- Demanar al Govern Espanyol i al Consell Superior d'Esports que donin les màximes facilitats per tal que es compleixi la voluntat del Parlament de Catalunya de creació de les Seleccions Esportives Catalanes i del Comitè Olímpic Català com a mostra de bona voluntat i d'acompliment d'aquella màxima esportiva de "Joc Net".

- ERC: CREACIÓ D'UNA COMISSIÓ ECOLOGISTA I D'ESTUDIAR LA POSSIBILITAT D'IMPLANTAR ENERGIA SOLAR EN L'ENLLUMENAT PÚBLIC

La moció fou rebutjada i la Sra. Sancho explicà que no poden votar a favor degut a la despesa que representa i que en aquest moment no es pot assumir, però que de tota manera hi estan d'acord.

El Sr. Postigo digué que per saber sobre el parer que té el Dr. Sureda sobre el tema, se'l podria convidar a una Junta de Portaveus. La Sra. Sancho hi manifestà el seu acord.

La votació de la moció fou:

En contra 8 (CIU)

Abstencions 4 (PSC, IC-EV)

A favor 1 (ERC)

SESSIÓ ORDINÀRIA DEL DIA 26 DE MARÇ DE 1997

A la sessió celebrada el dia 26 de març de 1997, s'hi van acordar els següents punts:

ACTA:

S'aprovà l'acta del dia 27-02-97, amb algunes modificacions sol·licitades pels partits del PSC.

SUBVENCIÓ PER L'HOSPITAL-RESIDÈNCIA "JOSEP BAULIDA":

S'aprovà per unanimitat sol·licitar al Departament de Benestar Social una subvenció de 9.500.000,-Ptes., per al manteniment dels serveis de l'Hospital-Residència JOSEP BAULIDA.

REPRESENTANTS JUNTA DE GOVERN EN EL CONSELL DEL PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS:

S'aprovà per unanimitat, designar als Srs. Josep Valentí Quintana, Salvador Devant Ribera i Josep Jovanet Rissech com a representants de la Junta de Govern en el Consell del Patronat Municipal d'Esports.

OFERTA PÚBLICA D'Ocupació PER A L'ANY 1997:

S'aprovà amb l'abstenció d'IC-EV, l'oferta d'ocupació del personal d'aquest Ajuntament, que comprèn els llocs de treball vacants de funcionaris i personal laboral de la Corporació i els seus Organismes Autònoms:

PERSONAL AJUNTAMENT:

Personal FUNCIONARI (concurs oposició-lliure)

Escala d'Administració Especial, subescala serveis especials.

1 agent interí de la Policia Local, 6 mesos -grup D.-

Personal LABORAL (concurs oposició-lliure)

1 educadora infantil.

CONVOCAR CONCURS-OPOSICIÓ:

S'aprovà per unanimitat, convocar concurs-oposició lliure per al nomenament interí per sis mesos, d'una plaça d'Agent de la Policia Local.

ACUMULACIÓ DE LA PLAÇA DE SECRETARIA:

S'aprovà per unanimitat, sol·licitar a la Direcció General d'Administració Local de la Generalitat de Catalunya i a l'Ajuntament de Celrà que autoritzin l'acumulació de la plaça de Secretària d'aquesta Corporació amb la de l'Ajuntament de Celrà, la titular de la qual és la Sra. Dolors Torrents Barnadas.

PROJECTE D'URBANITZACIÓ DEL CARRER DE TOS-SA:

S'aprovà unanimitzar inicialment el projecte de reforma i ampliació d'urbanització del carrer de Tossa, redactat per l'arquitecte Robert Soler Aluàrt, amb un pressupost total de 41.712.263,-Ptes. IVA inclòs.

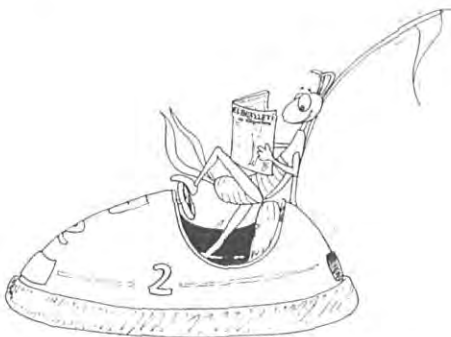
PROJECTE D'AMPLIACIÓ DEL COL·LECTOR DEL VEÏNAT DE LA MATA:

S'aprovà inicialment el projecte d'ampliació del col·lector de sanejament del veïnat de Mata per connectar amb el col·lector general del sistema Cassà-Llagostera i sol·licitar al Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya la inclusió del projecte, amb una aportació de 9.538.542,-Ptes. corresponents a part de la subvenció de 15.000.318,-Ptes. atorgada per l'obra de pavimentació d'accés al nucli de Bruguera.

CONVOCAR SUBHASTA OBRES POLÍGON II ZONA INDUSTRIAL:

S'aprovà convocar subhasta pública per a l'adjudicació a la 3a fase de les obres d'urbanització del Polígon II de la Zona Industrial, (pavimentació de vials), per un import de 21.991.705,-Ptes. (IVA inclòs).

Feu-vos subscriptors (Tel. 83 12 10)

La votació fou la següent:

- A favor 10 (CIU i PSC)
- Abstencions 3 (IC-EV i ERC)

QUOTES URBANÍSTIQUES OBRES POLÍGON II ZONA INDUSTRIAL:

S'aprovà notificar individualment als propietaris afectats, de les quotes d'urbanització corresponents a la 3a fase de les obres del Polígon II de la Zona Industrial.

Els vots foren:

- A favor 10 (CIU i PSC)
- Abstencions 3 (IC-EV i ERC)

BAR DE LA LLAR D'AVIS:

S'aprovà contractar amb el Sr. Esteve Lloveras Miquela, l'explotació del bar de la Llar d'Avis, amb un cànon anual de 32.000,-Ptes.

Els regidors d'IC-EV mostraren el seu desacord perquè creuen que el nou concessionari "No s'hi farà ric", així és tal i com ho manifestaren, ja que troben que en el bar no hi ha ni gent ni avis.

La votació quedà de la següent manera:

- A favor 11 (CIU, PSC i ERC)
- Abstencions 2 (IC-EV)

MOCIÓ:

- CIU-> "RETIRAR DE CIRCULACIÓ LA MONEDA AMB LA IMATGE DE FELIP V":

S'aprovà amb les abstencions del grup PSC, instar el govern espanyol a retirar de circulació aquesta moneda de 50 pessetes amb la imatge de Felip V i donar trasllat d'aquest acord a les Corts Generals de l'Estat i al Parlament de Catalunya.

**SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL DIA
9 D'ABRIL DE 1997**

A la sessió extraordinària, s'hi acordaren els punts següents:

OBRES D'URBANITZACIÓ DE LA U.A. CARRILET-1.

S'aprovà adjudicar l'execució de les obres de la U.A. Carrilet-1, a l'empresa constructora MASSACHS, per un import de 31.480.000,-Ptes.

La votació fou la següent:

- A favor 11 (CIU, PSC i ERC)
- Abstencions 2 (IC-EV)

FINQUES PROPIETAT MUNICIPAL:

S'aprovà amb els vots en contra dels partits de l'oposició, adjudicar 3 finques subhastades de propietat municipal: una finca situada a l'Avinguda del Gironès i dues finques situades a la Urbanització Can Gotarra.

*** EL COL·LECTIU DE REDACCIÓ INFORMA QUE EN LA SESSIÓ DEL 26 DE MARÇ I LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL 9 D'ABRIL, NOMÉS HI CONSTEN ELS ACORDS JA QUE LES ACTES ENCARA NO ESTAN APROVADES.**

Plaga de la vinya: La Flavència Daurada

No podem definir Llagostera com un poble especialista en cultiu de vinyes. Tot i així, en moltes ruralies locals sempre toquem amb la presència d'alguna vinya de xarel·lo o moscatell arraconada sobre un marge. Aquest article demana l'atenció als cultivadors de la vinya. Un crit d'atenció que nascut de les dràstiques conseqüències en zones vitícoles empordaneses i degut a la ràpida difusió de la malaltia en qüestió porta prevenció i si menys no, informació a les terres del Gironès.

La Flavescència daurada afecta solament la vinya. Provoça una forta disminució del rendiment, el debilitament dels ceps i generalment la seva mort en tres anys. És una malaltia de ràpida difusió, fet que explica les urgents i a voltes dràstiques mesures que ha pres i està prenent la Secció de Protecció dels Vegetals de la DARP (Departament d'Agricultura i Pesca de la Generalitat) en les zones afectades. De fet, a França s'han hagut d'arrencar milers d'hectàrees afectades aquests darrers anys, cosa que mostra la gravetat de la malaltia. Des dels fo-

cus francesos s'han infectat les vinyes catalanes. La situació actual a Catalunya és la següent: les primeres infeccions a la comarca de l'Alt Empordà es produïren l'any 1993, però no és fins a la tardor del 1995 que es comença a sospitar de la seva introducció i el passat mes d'octubre es diagnostica la presència de la malaltia en mostres de ceps empordanesos. Els dos focus principals estan ubicats al terme d'Agullana i al límit dels municipis de Sant Climent de Sescebes amb Masarac.

Com es transmet ?

Aquesta malaltia és provocada per un tipus de bacteri (un fitoplasma). Quan un cep està malalt se li ha constatat la presència d'aquest bacteri a la seva saba. La transmissió de la malaltia d'un cep a un altre es fa **exclusivament** a través d'un insecte *Scaphoideus titanus*, un insecte que **no causa cap dany directe** a la planta i es troba a les nostres vinyes. Aquest insecte però, pot prendre el bacteri de la saba d'un cep malalt en el moment en què fa les picades per ali-

mentar-se i així transmetre-la a ceps sans. Aquesta transmissió pot veure's afavorida pel vent, que pot transportar els insectes a molts quilòmetres de distància. Així s'explica la ràpida difusió d'aquesta malaltia. Per concretar, la propagació de la malaltia es produeix per dues vies:

Disseminació a través del insecte esmentat, *Scaphoideus titanus*

El transport de material vegetal contaminat.

L'insecte transmissor: *Scaphoideus titanus*

Aquest insecte és procedent d'Amèrica del Nord. Té una sola generació per any i efectua tot el seu cicle sobre la vinya. Hiverna en forma d'ou, i entre els mesos d'abril i maig apareixen les larves (saltadores). Els adults que es caracteritzen per a ser voladors, mesuren uns 5 mm de longitud i comencen a aparèixer a finals de juny, arribant al màxim de població cap a la primera quinzena d'agost i són presents a la vinya fins a principis de setembre.

Bona Festa Major !

DISTRIBUCIÓN DE FRÍO

DANONE Y LA COCINERA

C/ Indústria, 7 (Sector CAVISA)
Tel. 80 56 20 17240 LLAGOSTERA

LACUS

Cables BUGIA antiparasitaris
sense conductor metàl·lic
(des del 1961)

MAFA, S.L. (Succ. de G. Sureda)

C/ Donzelles, 51 - Tel. (972) 80 55 30
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Síntomes

Per a saber distingir aquesta malaltia hem de tenir en compte els trets més característics que presenta un cep malalt.

Hi ha símptomes que es poden confondre amb altres alteracions (carències o els 'efectes d'altres bacteris) per la qual cosa cal que coincideixin diversos símptomes per confirmar el diagnòstic visual o acudir a tècnics especialistes. Els símptomes són:

Canvi de coloració prematura de les fulles: coloració groga en varietats blanques i coloració vermella en varietats negres.

Cargolament de les fulles cap al seu interior, que acostumen a disposar-se en forma de teules al llarg de la tòria.

Absència de collita: dessecament i/o mal quallat dels raïms, que no arriben a madurar.

Tòries que presenten un posat desmaiàt (com si fossin de goma)

Mortalitat total o parcial del cep.

Els símptomes no solen aparèixer fins un any després de la infecció i a partir de mitjan estiu. La millor època per observar aquestes característiques és entre finals de juliol i finals d'agost.

Mètodes de lluita

A causa de la ràpida difusió de la malaltia, si no es prenen mesures de lluita col·lectiva a les zones afectades les conseqüències són gravíssimes: dràstica reducció de la collita i mort dels ceps afectats. És per això que pel cas de l'Alt Empordà, la

és contactar amb tècnics especialistes.

ANNEX DE CAVAIÓ

Us vau fixar amb els freixes la passada tardor? De quasi tots els freixes de la província de Girona pen-

java una espessa cortina de blancs-transparents filaments que tenien amo, bé, mestresses. Una invasió d'orugues s'apoderaren del brancam i del fullatge dels freixes gironins.

Recargolament de fulles

Generalitat de Catalunya ha preparat normatives legals que establiran les mesures necessàries per combatre aquesta malaltia: arrencada obligatòria de les vinyes afectades i/o abandonades, realització dels tractaments contra l'insecte transmissor en els moments que seran indicats pel Servei de Protecció dels Vegetals i estricte control del material vegetal.

A les zones vitícoles on encara no s'ha detectat focus de Flavescència, solament cal utilitzar material sa i estar alerta de qualsevol anomalia en el procés de la vinya.

Davant de qualsevol dubte o sospita de la malaltia, el pas més adient

Ara jauen en forma de crisàlida als peus dels seus arbres conquerits, tot esperant que bones condicions ambientals els facin el crit d'alerta per a la reconquesta. No cal témer l'aparició d'aquestes invasions d'erugues, és cíclica, apareix després d'un interval d'anys. Per a combatre-les qualsevol producte insecticida per a erugues és eficaç.

Jenny

Setmana Intercultural

L'última setmana de febrer el GRAMC i l'àrea de cultura de l'Ajuntament van organitzar unes jornades interculturals, que tingueren lloc al local social de "la Caixa". El dia 23 van començar les activitats amb la inauguració de l'exposició de brodats fets per dones gambianes. El dilluns 24 i dimecres 26 es presentaren els llibres *Nbita Tamola. Història d'un viatge* i *La llengua rifyenya* respectivament. El divendres al vespre Beto González i Miguel Canales van oferir un recital de cançons populars llatinoamericanes. Els actes finalitzaren el dissabte 1 de març amb la representació de contes magribins.

A dalt podem veure alguns dels brodats exposats. Al costat el públic assistent al recital de cançons i a baix a l'esquerra els músics en plena actuació. A baix a la dreta l'explicada de contes magribins.

L'Última funció

Nova incursió de Quim Planella al teatre parlat

En Quim ha decidit fer un "alto" (coneixent-lo segur que serà momentani) en una carrera plagada de muntatges musicals. Fugint de muntatges abigarrats, amb músiques barroques i escenaris atestats de personatges, Planella va obsequiar al públic llagosterenc el passat 1 de març amb una peça escrita i dirigida per ell mateix i protagonitzada per tres actors.

L'última funció ens narra (a partir d'una sentida interpretació d'Assumpció Ortet) la vida d'una ambiciosa cantant de l'escena catalana. Júlia Mastorrent (que així s'anomena l'estrella) escolta encara els aplaudiments del públic que ha assistit al seu darrer recital quan rep la visita d'en Pau (interpretat pel propi Quim), l'etern amic fidel. Aquesta visita serveix d'excusa a la diva per narrar i cantar les diferents etapes de la seva vida professional i sentimental, amb l'ajut de les melodies que en Pau-Quim interpreta (en directe, tot un plaer) al piano.

L'Assumpció Ortet adopta en aquesta peça un gran número de registres, però és de remarcar la subtilitat amb què resol el progressiu estat d'embriaguesa amb què es va sumint al llarg de l'obra (la cantant és adicta a les combinacions de fàrmacs i alcohol). Estat que li permetrà sincerar-se amb el seu interlocutor i amb el públic, és clar.

Entrant en apreciacions subjectives diré que, al meu parer, en Quim-guionista carrega un pèl les tintes, sobretot pel que fa al seu propi personatge. Malgrat que li permet poder enfatitzar alguns passatges del text d'Ortet i utilitzar el piano per marcar els canvis d'època i de situació (a més d'acompanyar a la diva en les seves cançons), hom té la sensació que la presència d'en Pau és innecessària. A més, en Quim sembla no tenir cap compassió per aquest pobre diable que va de desgràcia en desgràcia (és un ex-cantant que s'ha quedat mut, el seu amor per l'estrella no és correspost, la seva carrera com a pianista no

acaba d'arrancar,...). Tan sols al final sembla redimir-lo una mica, però hom pensa que no és per fer-lo feliç a ell, sinó per remarcar encara més la soletat de la cantant recién retirada.

Divagacions personals al marge, es tracta d'un drama intens, que té un dels seus punts forts en la interpretació de l'actriu i en una acurada posta en escena. Una obra que demostra que en Quim Planella encara té moltes coses a dir en el món de l'escena.

Dani Moll Casamitjana

**Per adornar la llar, postals, llibres, revelat i material fotogràfic, escolar i d'oficina.
Per papers i objectes regal, marcs, fotografies carnet, fotocòpies, diaris, revistes...**

Casa Llinós de Pilar Sureda Torrent

Us desitja una BONA FESTA MAJOR !

Plaça Catalunya, 8

• LLAGOSTERA •

Telèfon 83 00 97

Museu Vilà, un futur incert

Amb aquest reportatge iniciem una sèrie d'articles que tindran com a objectiu donar a conèixer els museus que tenim a Llagostera. Per començar, hem escollit el Museu Fundació Emili Vilà.

Des de la carretera comarcal que uneix Girona i Sant Feliu, sigui quina sigui la nostra procedència, tres són les torres que sobresurten a la resta d'edificis, una de les quals és la del Museu Vilà, que a més de ser una gran mansió, està situat a la part alta del poble, concretament a l'edifici que actualment ocupa els números 25 i 27 del carrer Sant Pere.

La Fundació Museu Emili Vilà compta amb més de tres-centes obres del pintor exposades i unes tres-centes més de guardades, per manca d'espai. A més, hi ha uns quants Modigliani, i algunes obres més com un autoretrat de Goya, alguns dibuixos de Degas, un petit dibuix de Picasso, que fou amic del fundador, una pintura de Miró i l'únic autoretrat conegut de Toulouse-Lautrec, a banda d'una notable biblioteca i un arxiu important. El museu disposa d'un catàleg de consulta que es va renovant, on s'indica el nom i el preu de venda de les obres exposades.

L'any 1967 tingué lloc la inauguració d'aquest museu, uns mesos abans de la mort del mateix Emili Vilà, fet que provocà que quedés com a propietari del museu el seu nebot, Emili Ribas, que morí el 1972, deixant com a únics hereus Clara Bussot -que havia entrat a treballar al museu com a serventa l'any 1965, al servei del pintor i del seu nebot, tots dos solters- i el que aleshores era el seu marit, Joan Martí Simón.

Actualment, Clara Bussot, coneguda al poble com a «Clarita», man-

té el museu amb la venda de les obres i ella sola el gestiona, l'administra i rep els visitants.

El fons del museu, al llarg dels anys, ha patit diversos robatoris i estafes. L'any 1970, tres obres que Clara Bussot deixà per què fossin exposades a Nova York es van perdre en l'avió de tornada. Sis anys després tingué lloc el robatori més important ja que desaparegueren dotze obres de diferents firmes, algunes de gran tamany, cinc de les quals foren recu-

perades al cap de tres anys. L'any 1983, vuit obres originals de Modigliani i quatre llibres les cobertes dels quals tenien il·lustracions de l'artista italià, van ser objecte d'una estafa realitzada per tres holandesos. Set anys de lluites van ser els que Clara Bussot va invertir en la recuperació de només tres dels quadres, a part d'uns quants milions entre viatges amunt i avall i tràmits legals.

Tot això ha propiciat que Clara Bussot es mostri reticent davant la possibilitat de fer publicitat d'aquest museu, tal com havia fet abans en

El pintor Emili Vilà, esculpit pel seu nebot Emili Ribas

diaris francesos, espanyols i catalans, «no vull pas dir que ara quan vingui la Festa Major no faci alguna cosa de publicitat, però per aquí, no pas a l'estranger...».

El museu és de propietat particular i no rep subvencions de cap tipus; per les despeses compta amb el propi material, part del qual es va venent per afrontar-les i el preu d'una entrada és tansols de cinquanta pessetes, que només paguen els visitants de fora del poble.

Tot i la seva importància i el renom dels autors dels quadres que hi

ha exposats, són pocs els visitants que franquegen les seves portes. A l'hivern el museu rep pocs visitants. Quan arriba el bon temps, l'afluència de públic augmenta.

Tot això comporta la impossibilitat d'emprendre les obres de manteniment de forma adequada, de dur a terme les mesures convenients per a la conseravció de les obres i de disposar d'uns mitjans de seguretat propis d'un museu amb un fons d'aquestes característiques.

Quan se li pregunta pel futur del museu, Clara Bussot és prou explícita, «*tant com pugui, ho tiraré endavant*». Reiteradament ens fa saber que la seva intenció és que el museu es quedi a Llagostera, la qual cosa l'ha portada a refusar algunes ofertes per vendre el museu, «*francament a mi m'agradaria molt que el museu es quedés a Llagostera, ara bé si ha d'anar a Cassà, Caldes, Girona, Banyoles..., no em sabia tant de greu, però a algun lloc com a Amèrica, no*» -havia tingut una seriosa proposta americana-.

Una de les solucions seria arribar a un acord amb l'Ajuntament i la Diputació, dues institucions que podrien ajudar a arreglar i promoure-ho com es mereix.

Pin
Marta Sureda
Pilar Ventura

Un pintor sense pedigrí

Emili Vilà Gorgoll va néixer a Llagostera l'any 1885, fill d'un taper i una barretaire. Algú pot imaginar un origen menys romàntic per a un artista?

Ja de petit va començar a destacar al col·legi. Feia dibuixos. El geni, allò inabastable que posseeixen uns pocs tocats per la inspiració, començava a florir de manera espontànea en un llagosterenc qualsevol. Calia encarrilar la seva habilitat i els pares el van enviar a Barcelona a estudiar. Allà va començar a treballar com a dissenyador i dibuixant. Però la dolça veu de París l'estava cridant.

El París de principis de segle era l'ideal de tot aquell que volia ser el millor en alguna cosa. L'ambient i els estudis a la capital francesa el van acabar de fer com a pintor. Va començar a guanyar fama gràcies sobretot a retrats de personatges famosos del moment i cartells de cinema i publicitat. En aquella època, Vilà havia de treballar per tota la família: pels seus pares, per la seva germana i el seu fill, i per a ell mateix. Potser a causa d'aquestes obligacions personals no va tenir l'opció de fer-se bohemí. Potser per això mateix la seva categoria no ha passat als llibres de la història de l'art. Va tenir una vida poc interessant pels marxants i experts en art que busquen la glòria en l'aparença.

Amb el crack del '29 s'inicia una mala època. Ningú està disposat a comprar art inútil en temps de crisi. Llavors patenta un joc de taula anomenat "MIOMI" que l'acaba d'arruïnar. Ha de marxar de França sense un duro i s'estableix a Sant Feliu de Guíxols. Lluny queda l'esplendor de la *Belle Époque*, rera la cantonada espera la Guerra Civil.

Vilà va anar trampejant com va poder aquells anys de sang i fets. A partir de 1939 va començar a pintar a Barcelona per als nous rics de la postguerra. Es va recuperar econòmicament i els reduïts cercles artístics van començar a valorar-lo com es mereix.

Emili Vilà va viure els darrers anys de la seva vida embolicat en plets, entre Barcelona i Llagostera. El descobriment dels polèmics Modigliani -trobat entre els mobles vells del pis de la seva germana a Mont Parnasse- possibilità la creació del Museu Vilà de Llagostera. Va morir l'any 1967, amb fama de gran cartellista i excel·lent pintor, però sense el pedigrí d'artista sublim.

Perruqueria MARTA

*Desitja a tothom
Bona Festa Major!*

c/ Consellers, 3 baixos - Tel. 83 12 86
17240 Llagostera

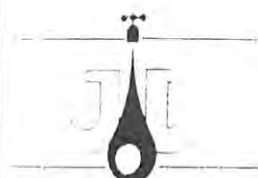
Constructor d'Obres

C/ Músic Aguiló, 3
Telèfon (972) 83 04 17

17240 Llagostera
(Girona)

*No desitja
una BONA FESTA!*

**INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES
CALEFACCIÓ I FONTANERIA
REGS PER ASPERSIÓ
I JARDINERIA**

Joan Diaz Corominas

Tel. Part. 83 10 80
Despatx 83 12 83
C/ Jaume I, 9 - 17240 LLAGOSTERA

Desitja bona Festa a tothom!

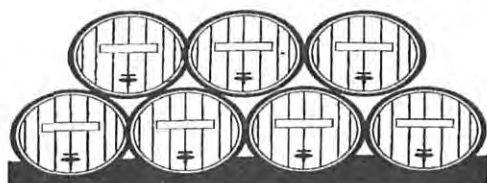

*Bona
Festa
Major!*

Tel. (972) 83 01 41

LLAGOSTERA
(Girona)

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

- * ELECTRODOMÈSTICS
- * VIDEO
- * TV. C.
- * SÒ
- * LLISTA DE NOCES

*Bona
Festa
Major!*

C/ Pau Casals, 16
Tel. (972) 83 02 23

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

LAMPISTERIA

J. FA

**Es fan instal·lacions
de gas i les revisions
obligatòries**

Passeig Pompeu Fabra, 49
Telèfon (972) 83 03 64
LLAGOSTERA

*Dietètica, Productes de règim
Herboristeria, Cosmètica natural,
Consulta naturista*

la natura

Passeig Pompeu Fabra, 46

Telèfon 80 56 13 - 83 10 39

LLAGOSTERA

1r premi del II Concurs Literari Sant Jordi 1997 (Categoria Juvenils)

El cuc de la consciència

Cada cop les temptacions eren més fortes. Des de feia dies se sentia seduït per al dimoni. Sentia com si el seu cor s'anés assecant de la seva santedat i la seva puresa es volatitzés i que una nova fórmula l'omplís: una d'aspra i egoista, un que a poc a poc l'anava corrumptint.

Després d'uns mesos d'aquest sentiment va adonar-se que no era prou digne d'estar en un convent, enmig de monjos immaculats. Va ser llavors, quan va decidir anar a parlar amb el Pare Bernat i demanar-li un any sabàtic per meditar i reflexionar.

Partí d'albada, sota un sol que només es deixava intuir, cap a un indret solitari on només se sentís la remor de la natura.

Primerament va fer una estada d'uns dies a una gruta no molt lluny del monestir, però la deixà el dia que descobrí un gànguil que ensumava el rastre d'una llebre. Això indicava la presència de caçadors, és a dir d'homes, d'intranquil·litat.

Finalment va trobar un lloc que era perfecte per les seves transmigracions filosòfiques. Queia a sobre un penya-segat i l'únic accés possible era esclant el vessant sud, on era una mica menys inclinat.

Es passava els dies assegut a sobre una roca conglomeràtica, mirant al fons de la vall verda i intentant de controlar els seus instints indignes.

Sentia com les passions carnals s'anaven apoderant del seu cos i de la seva ment. Pensava amb noies juvenívoles de pell blanca i ulls grossos que el miraven desitjoses i temptadores. Aquestes visions li feien mal, però en els moments que la consciència no intervenia li produïen un cert plaer i, llavors, un petit somriure revelava la seva impuresa.

El penis se li reixinxolava amb aquests pensaments i per poder controlar-se s'hi enrotllava un esbarzer. Quan el plaer quasi es feia insostenible apretava amb més força la romeguera fins que les espines es clavaven a la pell excitada. Amb una espinacal es picava el gland i si la satisfacció encara era més forta que el dolor es refregava ortigues per als testicles. Després, el mal feia que l'òrgan cavernós disminuís de volum. A les nits quan no era conscient de les seves idees somiava nítidament amb ponzelles de cossos perfectes i al matí, quana es despertava, observava que havia ejaculat. Un cop més el dimoni havia penetrat a dintre d'ell quan menys podia defensar-se i se l'havia endut cap a l'infern, cap al lloc dels pescadors.

Va decidir que a partir d'aquest moment dormiria el mínim d'hores possibles per evitar el possible contacte amb el diable.

Tenia gana. Sentia com els budells es movien i com els sucus gàstrics produïen remolins a l'estómac exigint-li menjar, i l'única cosa que hi penetrava era l'escumosa saliva i una mica d'aigua molt de tant en tant.

Pensava amb suculentos carns i verdures ben guisades, amb vins afruitats i saborosos, i com més intentava de refusar aquestes idees, més penetrants se li feien. Un cop més el dimoni era més fort que ell!

Cada matí donava una volta al voltant del penyasegat i recollia algunes plantes comestibles que trobava: fruits d'arç blanc, mores, cireres bordes, aglans...

Quan tenia sort es menjava algun cargolí. Amb una pedra aixafava la conquilla i en separava la carn. Indefens, començava a bavejar amb abundància. Tot seguit l'agafava i se'l posava al fons de la llengua, i amb un glop d'aigua se l'empassava. El cargol, lentament,

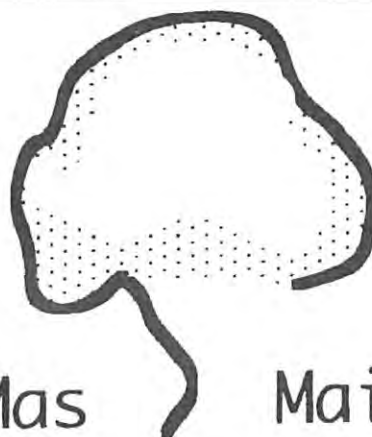
Perruqueria
Unisex

Ris D'or

Plaça Mas Sec, 1
Tel. 83 14 34
LLAGOSTERA

Desitja a tothom
una bona FESTA MAJOR!

Mas Maiensa

Vivers i Jardineria

**BONA
FESTA
MAJOR !**

V. de Bruguera, 7
17240 Llagostera
Tel-fax 83 07 45

Bona
Festa Major !

ROBERT COROMINAS

GRUA - TEL. 83 05 78 - LLAGOSTERA

"Per a tu, el futur"

SUPER STOP

CENTRES COMERCIALS

Us desitja una
Bona Festa Major

LLAGOSTERA
c/Passeig Romeu, 32

relliscava gola avall fins a l'estómac. Resseguia les parets contràctils uns minuts, fins que la pepsina començava a treballar a sobre el seu cos. Com a últim acte, abans de morir, secretava uns mocs blancs i escumosos, que li apaivagaven una mica la fam.

La gana li feia adonar de la feblesa de la ment i de la prioritat encomanada per al mal, del cos i dels plaers terrenals.

Els verms van corcant la seva fe cristiana. Quan no està a l'aguait, van trepanant-li el crani. Al començament es quedaven a la superfície, fent-li pessigolles, però més tard van aventurar-se a entrar fins al cerebel, tormentadors i cruels.

Els túnels cada cop es van fent més grossos i una certa por neix del seu interior, com tement que un lleuger trontoll els pot ensorrar sense gaire dificultat, i tot allò pel qual ha estat lluitant desapareixi sense deixar rastre.

La promesa d'un cel etern, amb la immortalitat de l'ànima, era l'única acosa que li feia mantenir la seva creença. Egoisme. El fet de creure amb quelcom per la recompensa que se'n pugui obtenir el feia sentir un hipòcrita.

Per altra banda estava convençut que el dimoni i el mal existien. Aquesta idea, quan estava optimista, li feia pensar que Déu, per força, havia de ser. Si existeix una cosa és perquè existeix el seu oposat.

Vaig obrir el sacotell de roba. Amb uns ulls, mig il·lusionats mig compungits vaig comptar les monedes. N'hi havia deu d'argent i divuit d'or. Les havia robades del convent abans de marxar en busca de les respostes dels seus dubtes.

Estava avergonyit del que havia fet. Havia robat patrimoni d'un lloc sagrat, de Déu. Per l'altre costat quelcom li deia que tampoc havia obrat tan malament. El Pare Bernat tenia

un cofre amb moltes monedes, calzes, creus i figures de Sants. Ell, només havia agafat una ridícula de totes aquelles riqueses. No era molt més egoista el Pare Bernat? Es va enrojolar per aquest pensament que havia tingut i no va poder evitar de fer un lleu somriure, acompanyat d'un llarg sospir. Molt aviat se'n va penedir i va decidir que quan tornés al convent li tornaria totes les monedes.

Sota una llum fúnebre d'un final de dia de tardor va recordar-se que el seu afany per robar ja li venia de molt petit. Quan tenia nou o deu anys, ajudava a un masover amb les feines del camp. Cada matí havia d'anar a donar gra a les gallines i recollir els ous. Sovint, es guardava un grapat de blat a les calces de bellut i no amb tanta freqüència es bevia un ou, donant l'excusa que la gallina l'havia aixafat mentre dormia.

No es recorda que hagués tingut mai remordiments, sinó tot el contrari. El masover era un home garrepa, que li feia passar gana. Li donava les sobres del seu dinar i sovint havia de llepar els ossos, imaginant-se el gust de la carn.

Ara, mirant-s'ho amb retrospectiva s'adona que no va actuar correctament i que la fam el van encarrilar cap a un mal camí; però el masover no va ser molt més dolent que ell?

Quan es va fer de nit va adormir-se. No va pensar mai més amb aquest incident de fa anys.

La seva personalitat de quan era petit estava recollida dins una crisàlide de mentides.

Sovint per aconseguir el que volia deia falsedats i enfonsava els seus germans. L'àvia, que sempre el descobria, el renyava dolçament i després de tibar-li les orelles li feia un petó a la galta. El pare, era molt més sever. El castigava a no sopar durant uns dies i el feia treballar de sol a sol.

A mesura que va anar creixent, la crisàlide va convertir-se en papallona i les menti-

des van anar-se fent cada cop més escadussers, però mai va acabar de deixar la seva naturalesa. Des de sempre sabia que no estava bé dir falòrnies, que enganyar els altres era pecat; però el diable li havia mostrat la cara divertida de dir-ne.

Va ser en aquest moment quan va adonar-se que el dimoni havia entrat a la seva ànima des de molt petit, potser fins i tot abans de néixer, quan encara no tenia armes per defensar-se.

Va mirar al cel i va demanar ajuda a Déu per sortir d'aquest envoltori de mal que el recobria.

Analitzant minuciosament la seva conducta va evidenciar-se que des de molt petit la seva vida havia estat marcada per actes diabòlics que havien precedit la resta.

Potser és que era una mena de messiès, que havia de venir a imposar la infelicitat, el desordre i la malícia a la Terra.

Va horroritzar-se. Les seves pròpies sospites el van espantar. No podia ser que aquests pensaments fossin una revelació del dimoni? No podia ser que el mal el cridés?

Va plorar per al seu interior, fins que la pressió de la seva tensió va fer-li petar les orelles, amb un fort cruixit i un moviment de la cera. Finalment va adormir-se a sota una ombra.

L'objecte temptador li acostava les imatges del lluny.

A través d'aquells vidres podia veure-les més grans, més nítides, com si estiguessin a uns pocs metres d'ell.

Un dia, amb aquest aparell, va descobrir una casa habitada al costat d'un rierol, que quedava quasi tapada per uns alts verns. Hi vivia una família pagesa. La filla era una noia bellíssima d'uns quinze anys, que des del primer moment ja el va pertorbar. Aquest fet el va inquietar i durant un llarg temps no va tornar a mirar a través d'aquell estri endimoniat.

Un matí, acte seguit de despertar-se, va agafar amb les dues mans l'objecte temptador i se l'acostà als ulls. Després d'uns segons, va localitzar la casa i molt aviat va deixar-se veure la noia de la trena morena. Amb una mà s'aguantava el davanta, on hi portava el gra, i amb l'altra el tirava a les gallines. Era bellíssima! De cop va enretirar-se cap al darrere de la casa, però molt aviat va tornar a aparèixer amb dues galledes de fusta. Va acostar-se al riu, i per no mullar-se el vestit, va arremangar-se'l fins a sobre el genoll. Amb un moviment àgil va omplir-les.

Tenia unes cames perfectes, d'una simetria inimaginable. La desitjava. Durant uns segons tots els pèls se li van eriçar i va notar com un pessigolleig agradable recorria tot el seu cos. Molt aviat, potser massa, el sentit moral va entrar en acció.

Aquest aparell només podia emanar del dimoni -es repetia amb insistència. No podia ser que tingués un origen diví.

Amb ira va llançar-lo cingle avall. Després de donar unes quantes voltes a l'aire va xocar amb el terra, on es trencà en milers de bocins.

El cel era d'un blau molt intens, amb un brillant sol que l'il·luminava. Cap núvol trencava la monotonia de l'atzurat. Estava gelós. Tenia enveja de la puresa de l'ànima del Pare Francesc. Ell havia après a tenir un total control del seu psique i amb els anys havia aconseguit l'admiració de tots els monjos del convent.

Uns núvols foscos van aparèixer a darrera les muntanyes i un fort vent els va conduir cap allà on es localitzava. Unes gotes grosses i fredes van començar a caure i molt aviat es van convertir en calamarsa, que picaven fort sobre la seva pell, que roc darrera roc l'anava endolorint.

Va amagar-se a sota uns boixos que apai-vagaven una mica els cops. Aquesta inesperada tempesta només podia ser un senyal de Déu. Era un càstig per als seus pensaments gelosos. Va desabrigar-se de sota aquelles mantes i va estirar-se a sobre una llosa, deixant que els pedres apedreguessin fortament la seva carn.

Tenia el cos adolorit, però el mal sabia que era per una bona causa: per rebre l'indult de Déu.

La tempesta a poc a poc va anar passant i com a record d'aquells pensaments impurs van quedar-li moradets, que van tardar unes setmanes a desaparèixer.

Des de feia uns dies les temptacions havien desaparegut del seu cos i de la seva ment. Aquest fet, que en principi l'hauria d'enorgullir, l'inquietava i el feia patir més que els pitjors desitjos terrenals.

Podia ser que el mal que el recobria s'hagués volatilitzat i que el bé hagués penetrat amb força a dins de les seves entranyes? Després d'aquest dolç pensament va tornar a ser temptat pel diable.

Durant tota la vida va ser una lluita constant entre el bé i el mal, entre Déu i el dimoni.

Des del cim del penyasegat mirava la boira assolada, que amb l'escalfor del dia s'anava enretirant. Enmig de la fumassa va aparèixer una figura humana amb faccions de boc, que amb una mirada penetrant reclamava la seva atenció. Va provar de no mirar-li els ulls, però el magnetisme malvat d'aquell ésser diabòlic va atreure el seu esment.

Amb uns moviments endimoniats va indicar-li que s'acostés, tot encomanant-li el mal que portava a dintre, i amb les mans a frec

de la seva cara va transmetre-li la Bíblia de Satan. Amb unes contorsions violentes va enretirar-se unes passes. Va agafar la creu de Jesucrist que portava penjada al coll i va mostrar-la al diable. Davant del poder del bé, el dimoni va començar a remoure's i després d'un segons, va engolir-se'l la terra.

Epíleg

Dos segles més tard la biblioteca del convent va ser saquejada i cremada. Molts dels seus importants documents van ser dispersats per tot Catalunya. A casa d'un llibreter de Barcelona van arribar-hi uns pergamins que tractaven d'un objecte diabòlic que permetia acostar les imatges del lluny.

Durant uns anys va tenir-ho amagat per por de que la Inquisició prengués represàlies. Finalment ho va vendre a un constructor d'aparells de precisió. Aquest el va reproduir i un cop més la naturalesa humana va ser temptada per l'estri.

Judit Canadell Ayats

*Tapisseria
i Tendals*

Sanchez

Confecció i col·locació de tot tipus de tendals
Pressupostos sense compromís
C/ Barcelona, 16 17240 Llagostera (Gi)

☎ 972 83 03 87

Bona Festa Major!

**Perruqueria
ANTONIA**

Unisex

Passaig Pompeu Fabra, 46, 1er. - Telèfon 83 10 76 - 17240 LLAGOSTERA

En Xicu. Un amic fidel, honest i complidor

Francesc Brugulat i Pagès. Va néixer el 20 d'octubre del 52 (el mateix dia, que no any, que el seu pare i la seva neboda). Porta 32 anys a la Junta del futbol llagosterenc. A més, fa disset anys que volta pel poble (des de Can Cassoles a la Seat i del Casal al carrer Lleida) penjant cartells. Quan li pregunten pels quilòmetres que creu que ha fet en aquest temps, respon amb un mig somriure prou clar; tot i estar orgullós del què ha fet, millor no pensar-hi... I això, afegeix amb ironia, sense provar l'alcohol i el tabac. Aquestes característiques, al poble, només tenen un referent: en Xicu.

Com dèiem porta trenta-dos anys lligat al futbol de Llagostera. Actualment és vocal de la Junta. Als tretze anys li van donar les claus del camp. Des d'aleshores, mentre la salut li ho ha permès, només recorda haver-se deixat les claus una vegada, i obrir cinc minuts tard les portes del camp. Sempre que hi ha problemes amb el material (pilotes, equipatge, farmaciola,...), en Xicu s'encarrega de solucionar-ho o si no de fer-ho saber a la reunió de la Junta. A més, és clar, els programes del futbol, de forma totalment gratuïta, són eficientment repartits per ell.

En tot aquest temps a vist el primer equip del Llagostera des de tercera regional fins a primera. La millor classificació fou un any en què es va quedar en quarta posició a primera. Actualment el Llagostera és a segona i si acabés la lliga avui (a nou jornades del final) l'equip baixaria a tercera. En Xicu afirma rotund que el Llagostera (igual que l'Espanyol, el "seu" equip) se salvarà. De tots els jugadors que ha vist jugar diu que el millor ha estat en Pibernat, i dels actuals jugadors destaca els juvenils Dani Camacho, Marc Montiel i els germans Joel i Cristian

Corominas (els "Tetes"). Recorda, especialment, dos merders al camp; un any per la Festa Major jugant a tercera regional. Va venir l'Amer. El Llagostera havia de guanyar i

del camp. Des d'aleshores en Portillo va pitar set vegades al Llagostera (en una sola temporada) i en Xicu no recorda que es perdés cap partit...

l'Amer en tenia prou amb l'empat per pujar de categoria. Van quedar dos a dos. L'Amer va empatar de penal, al temps de descompte... L'altre sarau fou amb un tal Portillo d'àrbitre i amb el Llagostera ja a primera. Aquest àrbitre, explica en Xicu, va tenir molts problemes per sortir

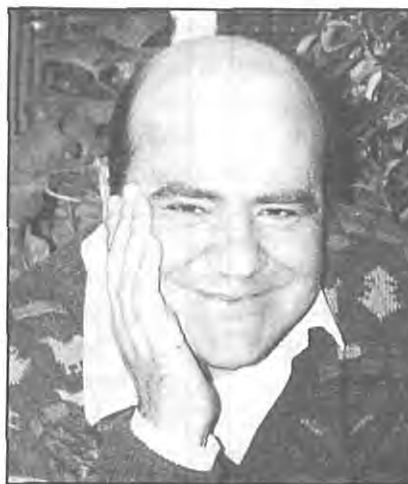
L'altra part de la seva vida l'ha dedicat, bàsicament, a penjar diferents programes pel poble. Fent aquesta tasca porta uns disset anys. Quan la salut li era més benèvola, recorda haver penjat en un sol dia fins a quatre-cents cartells de diferents tipus. Explica que començava al matí i en ocasions s'hi havia estat fins a les onze de la nit. A més dels programes de la gent del poble, en Xicu en reparteix o en penja de diferents activitats i comerços de fora. Avui dia però, aquestes xifres ja són història. La salut és el que mana i les cames ja no són el que eren. Porta una temporada que gairebé només reparteix els del futbol, el Patronat i poca cosa més. Per cert, tot això representa al cap de l'any una despesa de cent a cent deu "rutlles de celo".

Diu que qui el vulgui fer content a la taula que li porti entremès, ostres i vedella amb bolets. La vedella, precisa, que es desfaci a la boca. Afirmar que està millor amb el govern actual que no pas amb l'anteri-

or; abans, explica, va tardar set anys per cobrar la pensió d'invalidesa i a més va cobrar unes deu mil pessetes menys del que li tocava per mes. Ara cobra quan toca i el que toca.

Només mira la tele quan fan futbol, i per veure "Sorpreses, Sorpreses", perquè diu que surt gent gran que la fan feliç. No es queixa de la vida, diu que l'ha tractat bé i que només l'emprenya quan li falla la salut. Una de les ocasions en que ho ha passat més malament fou quan, amb 21 anys, anava de metge en metge perquè tenia un dolor al costat. Va estar tres mesos que no li sabien diagnosticar res concret. Deien que era apèndix, però "mira que em varen treure cent-vint pedres del fetge com cigrons". Si pogués canviar alguna cosa del món, afirma ràpidament, "que no deixaria mar-

xar als que van a la Lluna, que són molts "quartos" i hi ha molta gent que no té res per menjar".

No ha sortit mai de Catalunya, per això una de les seves màximes

il·lusions és anar a les Canàries, que sempre n'ha sentit dir coses bones... "i vendre números de la Loteria Nacional". Diu que continuarà penjant programes fins que les cames li diguin prou. Si això arriba a passar algun dia, diu que ja pensarà a fer alguna cosa, que ara mateix no li preocupa. Aquest és en Xicu, un home per sobre de tot fidel, honest i complidor, sempre disposat a ajudar en el que pot. I que afirma, sense vacil·lar, que creu en Déu i que sempre que pot va a missa: "Els dissabtes, si no estic fotut, i a l'Hospital que en fan més avia"..

Jordi Moll
Jordi Plà

ATENCIÓ LLAGOSTERA

ADREÇAT A TOTS ELS HOMES I DONES
NASCUTS EN EL TRANCURS DE L'ANY
-----1947-----

- Nascuts i residents de Llagostera
- Nascuts a Llagostera i residents fora del poble
- Nascuts fora de Llagostera i residents al poble

Amb motiu de celebrar aquest any el nostre

50è. ANIVERSARI

us assabentem que volem celebrar aquest feliç esdeveniment amb una

GRAN TROBADA

Per tant, demanem que tots els interessats es posin en contacte amb la comissió organitzadora

PER INFORMACIÓ:

HOMES: Tel. 83 02 17 Taller J. Esteve
Tel. 83 05 46 Comercial Montse (Can Cortina)
Tel. 83 03 79 J.Mª Corominas (Titit)
DONES: Tel. 83 04 30 Mercè Valentí (Electrònica Genohor)
Tel. 83 02 17 Carme Vila (Mapfre)

La data de la trobada es comunicarà personalment tan punt es tingui tota la informació pertinent dels interessats.
Agraïm la vostra col·laboració.

LA COMISSIÓ ORGANITZADORA

CAIXA DE CATALUNYA

Bona Festa Major !

-edit-

ESPINET, DEU i TORRES

*Robes per a la casa
Confecció i Col·locació de Cortines*

Passeig Pompeu Fabra, 58
Telèfons 83 05 30 - 83 05 33
LLAGOSTERA

Mercè Salvadó Berenguer

Us desitja BONA FESTA MAJOR !

Assegurances **CATALANA
OCCIDENT**
Asseguradors des de 1864

Angel Guimera, 21 - bis
Tel. 80 53 70 - P. 83 04 45
17240 LLAGOSTERA

Fermí Rodríguez i Casanovas
Aureli Bermejo i Flores

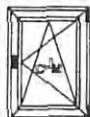
**i parlant de fusta ...
Tot el que calgui**

Bastiments - Portes - Finestres - Cuines - Mobles

**Fusteria
FERMÍ i AURELI, S.L.**

Indústria, 16 Tel. 83 11 63 LLAGOSTERA

Bona Festa Major !

Serralleria

CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.

CARPINTERIA METÀL·LICA EN FERRO I ALUMINI
I ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC

C/ Indústria, 10 (sector CAVISA)
Tel. (972) 83 06 27
Fax (972) 83 10 65

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Bona festa a tothom !

El Churrero
Aperitivos de lujo

Patatas Churreras | Morros de Jabugo | Patatas Pajas Churreras

Carrer Indústria, 7 (Sector Cavisa)
Tel. 80 56 20 - 17240 LLAGOSTERA

ALIMENTACIÓ
VENDES A L'ENGRÒS

**Comercial
MESTRES, S.A.**

C/ Fivaller, 9 - Tel. 83 02 95 Fax 83 11 01
17240 LLAGOSTERA

*Us desitja
bona Festa Major !*

TEJIDOS

Angel Hernández Hernández

Especialidad en ropa para el hogar, camisas y pantalones

Tienda: C/Camprodon, 2 (frente gasolinera) 17240 LLAGOSTERA
Part.: C/ Mas Sec, 59 - Tel (972) 83 08 93 (Girona)

INFORME DEL DR. BRUNO MARCH

Del notari Francesc Moragas. Llibre 450, pàg.8, any 1748.

"Sepan quantos esta publica escritura vieren, oyeren y leyeren, como yo Bruno March en medicina Dr., en la villa del Castillo de Llagostera Corgto. de Gerona domiciliado, de edad de quarenta y seys años pocas o menos: Por que es justo y muy conforme a la razon dar testimonio de la verdad; por ende de mi grado y cierta sciencia con thenor del presente, mediante el juramento que hago a Nuestro Sr. Dios y a sus Santos quatro Evangelios y presto extrajuhizialmente en mano y poder de Francisco Moragas y Gironí Nottº. infrascrito: Certifico y hago fée de como hallandome como me hallo medico de dicha villa de Llagostera y como a tal acondutado por razon de dicho mi oficio, con muchos vezinos de dicha villa y su termino y entre otros con Juan Vinyals, carpintero de dicha villa y su familia, por muchas y diferentes vezes he visitado a Pedro Vinyals, manzebo carpintero hermano de dicho Juan Vinyals, per ser aquel muy enfermiso por razon de padecer un defeto u enfermedad de pecho, ocasionada de obstrucciones en los broncos ó cavidades delpulmon con un dolor a toda la region torasica, ó del pecho, con una tosse enfadosa y entonces muy continuada y subfocacion que muchas vezes aparecia esser un asma con una fiebre, ó calentura lenta, que a no ser el continuado remedio se hizo, passava dicha su enfermedad a tisico, de cuyo defeto u enfermedad no quedó ni está anhun bien seguro y libre, por cuyo motivo no tiene robustez ni es sugeto capás, por fatiga alguna que sea penosa y de trabajo. Todo lo que digo ser assi por la experiencia y practica tengo de dicho mi oficio y arte de medicina y sea como es la real verdad, por el juramento que llevo hecho y prestado y para que conste en donde convenga y nadie dude, ni dudar pueda, sobre lo arriba dicho ainstancia de Gaspar Vinyals, padre de dicho Pedro, mando hazer y escribir el presente Auto publico, que fue fecho endicho Castillo de Llagostera, a los ocho dias del mes de Enero del año de mil setecientos quarenta y ocho, siendo presentes por testigos Antonio Bosch, escriviente del mesmo Castillo y Juan Carós, confitero de la villa de Sta. Coloma de Farnés en dicho Castillo de Llagostera hallado, a esto llamados."

LES BANYALOQUES

Hom havia sentit tota la vida, que les tres rieres que passen pel pla de Panedes i van a desembocar a la riera Gotarra, eren les Banyaloques. Però hem pogut constatar que en escriptures del segle passat cadascuna té el seu propi nom. Així, la més propera al poble és la CANTALLOPS. La segona és pròpiament la BANYALOCA i la tercera és la GAYÀ.

LA FONT DE LLOREDA

En el llibre del notari Joan Serra Huerta, i en data del 3 de març del 1802 hi trobem la següent "APOCA", que fa referència a aquesta font.

"Pau Borrell Mestre de Casas del Castell de Llagostera Bisbat de Girona De grat y Certa Sciencia Confesso, y regonesch al Mag. Dr. en drets Francisco Fonolleras Vilallonga y Bordas en dit Castell de Llagostera domiciliat present, que me ha donat y pagat a todas mas voluntats de Comptant realment y de fetantes de la firma de la present Sis lliuras moneda barcelonesa. Y son per los jornals de mon Ofici de Mestre de Casas fentme de Manobra he posat y empleat en aparedar, y cubrir la font anomenada de Lloreda del terme de dit Castell, que se troba cerca lo Camí, o carretera, que va de la Vila de St. Feliu de Guixols a la Vila de Vidreras."

Josep Cantó i Antoni Mascort
Font: AHG. notaria Caldes-Llagostera.

Bar Restaurant **Can PANEDES**

Desde **1966** Cuina
Casolana

Especialitat en Conill
Rostit
Carns al caliu de Llenya
Escudella i Carn d'Olla
Botifarres d'elaboració
Pròpia

Els dimarts Tanquem

Carretera de Sant Feliu, 5 - Tel. (972) 83.03.56
LLAGOSTERA (Girona)

Desitja una Bona Festa Major
als seus clients i amics

EL COTO
RIOJA

Denominación de Origen Calificada

EMBOTELLADO POR EL COTO DE RIOJA, S.A. OYON-RIOJA ALAVESA-ESPAÑA

CRianza

COMERCIAL
ROVIROSA

Felix Pallarols Negre
Zona Girona

Pau Claris, 110 - 08009 Barcelona - Joan Maragall, 8 - 17240 Llagostera
Tel. 93/487 73 84 - Fax 93/488 16 62 Tel. i Fax: 83 09 72
Tel mòbil: 908 63 31 25

CAVA MAS TINELL

Representant de les següents marques:

REMY MARTIN
COINTREAU
THE FAMOUS GROUSE
HIGHLAND PARK
TAMDHU
GLEN TURRET
BUNNAHABHAIN
EVAN WILLIAMS
KINDILAN
KRUG & C
CHARLES HEDSDECK
MAS TINELL
TINELL
COTO
REGNIER

CELES DES DUCS
GRAND EMPIREUR
GALLIANO
FLORENZA
MOUNT GAY
SAINT JAMES
PASSOA
ATLOR
EL PALENOQUE
MARC GOYARD
IZARRA
MAJESTIC
SHOCHU KHO
NOBLY PRAT
ROLLS
BOULARD

Què hi falta i què hi sobra a Llagostera

És Llagostera un poble perfecte?

Si penses que no ho és, amb què es podria millorar?

O què hi trauries per viure-hi un xic més bé?

HI FALTA:

Més instal·lacions esportives (pistes de tennis, una piscina coberta,...)
Més cabines telefòniques a llocs com ara la plaça de la biblioteca Julià Cutillé...
Una programació de cinema regular
Vorerer més amples
Un xic més d'ordre el dia de mercat
Visibilitat a la cruïlla per anar cap a Caldes de Malavella
Educació per a utilitzar el *Kioscan*
Una comissió de festes
Més llum pels carrers a les nits
Una finestra al local del Butlletí

HI SOBRA:

Motos sense silenciador i cotxes amb el vidre baixat i música màquina a tope
Bars
Direccions prohibides al Mas Sec
Passivitat/passotisme en les activitats del poble

Envieu-nos les vostres suggerències a l'Apartat 76 de Llagostera o bé a la següent adreça:

C/ Migdia, 40

17240 LLAGOSTERA

Si ho preferiu, podeu deixar el missatge al contestador (83 12 10)

Planxa i Pintura

J. Miguel

Carrer Rafael Mas, 23
Telèfon (972) 83 09 04

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

OBJECTES REGAL
CONFECCIONS
NOVETATS

Casanovas

C/ General Alvarez de Castro, 5
Telèfon 83 06 77
LLAGOSTERA

----- Bona Festa Major ! -----

tenis minigolf VALLDARO
Tel. (972) 81 97 70

PLATJA
a PALAMÓS
PLATJA D'ARO
a St. FELIU de GUÍXOLS

Tenis minigolf VALLDARO
camping caravanning VALLDARO
Sta. CRISTINA D'ARO

GIRONA BARCELONA FRANÇA

- * SNACK BAR
- * LLITS ELÀSTICS
- * TENIS
- * MINIGOLF
- * ATRACCIONS

Masia Restaurant
CA L'ARTAU
de Llagostera

Carretera de Caldes de Malavella a Llagostera
Telefon: 972-83.08.84

JOAQUIM COMAS CORRIUS S. L.
CONSTRUCCIÓ D'OBRES C.I.F.: B-17034265

PISOS EN VENDA
AL C/ BARCELONA, No. 5
A UN 6,5% D'INTERÈS

Carrer Maiens, 15
Telefon i Fax: (972) 83 02 06
17240 LLAGOSTERA (Girona)

RECUIITS L'EIXERIT
RICOST, S.C.
LLUÍS RIERA BAYE i JAUME COSTAS FARRÉ

RECUIITS-MATÓ-FORMATGE FRESC-CREMES-QUALLADA-FLAM D'OU

Veïnat Pocafarina, 9 Tels. 83 00 27 - 85 09 75 17240-LLAGOSTERA (GIRONA)

**Desitja a tothom
una bona FESTA MAJOR!**

Llagostera tindrà deixalleria

Fou en el ple del passat mes de gener quan un dels grups de l'oposició va fer el darrer intent per proposar la implantació d'una deixalleria al nostre municipi. Com en la resta d'ocasions la moció fou rebutjada. La diferència era que aquesta vegada l'equip de govern ja l'havia inclosa en el nou pressupost.

El projecte ja està en marxa a hores d'ara. La Generalitat es farà càrrec de la meitat dels 15 milions que costarà. La resta es procurarà que l'aporti l'empresa que la gestionarà (cosa que decidirà la subhasta pertinent). D'aquesta manera s'espera que aquest servei no suposi cap cost addicional pels vilatans.

Què és una deixalleria?

Es tracta d'una instal·lació on es reben les escombraries i es col·loquen en departaments diferents, segons el material de què estiguin formades. Es contempla, doncs, la recollida selectiva d'electrodomèstics, plàstics, runes, pintures, vidres, paper, llunes, mobles, olis i bateries entre altres. Des de la deixalleria s'enviarà cada material (degudament separat i seleccionat) a plantes de reciclatge o de tractament de residus.

És important remarcar que aquest sistema conviurà amb el que disposa actualment Llagostera. Per tant, es mantindran la recollida d'escombraries pels carrers, així com els contenidors de vidre, paper i llunes que hi ha dispersos pel poble. Es tracta d'una nova oferta que, a més, cobrirà tot el gruix de materials que no contemplava el sistema actual (ja que els contenidors situats darrere el cementiri eren sovint

molt mal utilitzats per part dels vilatans).

Com funcionarà?

La deixalleria seguirà uns horaris que definiran el propi Ajuntament i l'empresa gestora, sempre en funció de la demanda. Es procurarà obrir-la en hores no laborables i dissabtes per tal que la gent pugui utilitzar-la còmodament. Per tant, tot allò que hom no pugui llançar als

lloc, reduir el número de tones de deixalles que Llagostera aporta a l'abocador de Solius (cal recordar que les escombraries que recull el camió a diari continuaran seguint el mateix camí que fins ara), cosa que n'allargarà la vida. En segon lloc, que certs materials que per la seva composició puguin ser tòxics o no biodegradables, no vagin tampoc a l'abocador.

Campanya de sensibilització

Perquè tot això rutlli caldrà que els llagosterencs hi col·laborin al cent per cent. Per això es farà una campanya per tal d'educar els vilatans i que farà més èmfasi en les escoles i l'institut.

Per quan?

En el moment d'escriure aquest article (2ª Setmana d'abril) el projecte encara estava en elaboració. Narcís Llínas (regidor que s'ocupa del sanejament i escombraries, entre altres) va afirmar -amb reserves- que potser es començarà a tirar endavant a partir de l'estiu vinent. El que sí que es va atrevir a assegurar és que per l'any 98 Llagostera tindrà una deixalleria en funcionament.

La deixalleria estarà ubicada a la Zona d'Equipaments de l'Ajuntament, a la Zona Industrial. Es tracta del Model A, cosa que indica que les seves dimensions permetran abocar-hi residus domèstics, però no industrials. Foto Jordi Moll

contenidors del seu barri o zona (ja sigui pel volum o pel tipus de material) es portarà personalment a la deixalleria. Allà hi haurà personal encarregat de controlar-ne el bon funcionament.

Objectius de la deixalleria.

Des de l'Ajuntament s'esperen aconseguir dos objectius. En primer

Dani Moll Casamitjana

SETMANA CULTURAL (17 al 21 de març)

Col·legi Ntra. Sra. del Carme

Aquest any hem volgut centrar les activitats de la Setmana Cultural entorn de dos eixos transversals (temes que es tracten al llarg de tota l'etapa educativa i a totes les àrees d'ensenyament):

L'educació viària.

L'educació per a la salut.

Amb aquest motiu hem desenvolupat les següents activitats:

Dilluns - 17 de març

Els alumnes del Cicle Inicial i del Cicle Mitjà van anar a l'Aula Multimèdia a veure uns vídeos sobre higiene i salut, comentats per les mestres dels cicles respectius. Intentarem que al llarg del tercer trimestre fer possible unes xerrades sobre salut amb la Dra. Elena.

A la tarda, els nens d'Educació Infantil (P3, P4 i P5) van anar a la **Biblioteca Municipal** per conèixer-ne el funcionament i començar a trobar gust en els llibres. Al mateix temps, els nens de Cicle Inicial van anar, tot caminant, a la **Granja Rodríguez**, per iniciar-se en el seu funcionament; veure'n els animals, etc.

Dimarts - 18 de març

El dimarts era el dia que vam voler dedicar especialment a l'**Educació Viària**. Durant les últimes setmanes, vam realitzar a les aules un treball específic

d'aquest tema transversal, contingut en el Projecte Curricular de la nostra escola. A cada cicle s'han treballat diverses fitxes i materials, com ara vídeos, diapositives, transparències. Hem comptat amb l'ajut del nostre professor de gimnàstica (Paco Cortés), del director de l'autoescola Llagostera (Jaume Fugueras) i un dels seus professors, i, sobretot, del Cap Provincial de Trànsit a Girona que ens va fer arribar moltíssim material.

Com a punt culminant d'aquest seguit d'activitats, el dimarts vam fer el circuit d'Educació Viària. Consistia en la reproducció a escala d'un poble al mig del camp de futbol municipal. Tot el material ha estat cedit per la Direcció Provincial de Trànsit de Girona. Va ser organitzat i dirigit per en Paco Cortés, ajudat per alguns pares i tots els alumnes de 8è d'EGB. També va comptar amb l'extraordinària col·laboració de l'Ajuntament de Llagostera, especialment del regidor de Governació (Fermí Santamaría) i de la Policia Municipal. Els nens i les nenes van haver de fer diferents recorreguts, a peu o en bicicleta, pel circuit muntat al camp de futbol. En tot moment, van ser dirigits i acompanyats pel professor de gimnàstica, el caporal de la Policia Municipal (Joan Linde) i els alumnes de 8è. Gràcies a la col·laboració i participació de tothom, bé es pot dir que va resultar tot un èxit.

Dimecres - 19 de març

El dimecres dia 19 vam celebrar **Sant Josep**, patró de la nostra escola. Vam començar l'activitat a 2/4 de 10 del matí. A les 10, ja érem tots a l'església per celebrar l'Eucaristia. Els nois i noies de 6è van llegir les lectures i les pregàries. Un parell de nens de cada curs i una mestra van fer unes ofrenes. Aquest any, consistien en diverses senyals de trànsit, cadascuna d'elles amb la seva significació. A l'altar, com cada any, l'escenificació del taller de Natzeret: Sant Josep, la mare de Déu i Jesús. L'església plena: nens, mares, avis... Tothom va voler celebrar Sant Josep de la millor manera possible!

Acabada la missa, tots a l'escola. Allà ens vam separar. Els de 5è, 6è i 8è van anar al Pavelló Municipal a disputar alguns partits de fut-

Després de la jornada d'Educació Viària aquests nens i nenes gairebé es podrien treure el carnet de conduir.

bol-sala. La resta (Educació Infantil, Cicle inicial i Cicle mitjà de Primària) es van quedar a l'escola i van poder gaudir d'una **obra teatral** ("Història del naixement de l'univers"), representada per un grup d'estudiants de Formació Professional, de l'Institut de Santa Coloma de Farners.

A la tarda, ens vam repartir per diversos indrets del poble (Parc de la Torre, Dispensari, Camp de futbol ...). Allà vam jugar una estona. A 2/4 de 5 ja érem tots al pati de l'escola. Ens esperava un deliciós berenar. Com sempre, algunes mares ajudaven a les mestres en el repartiment. Entre tots la feina es fa millor.

Dijous 20 de març

Els de Cicle Inicial van marxar a les 9 del matí cap a **Olot**. Era la seva excursió cultural d'aquest any.

Van passejar amb tartana per la fageda i després van anar a dinar i a jugar al Parc Nou d'Olot. Van acabar la jornada, berenant al Parc de la Draga de Banyoles. Els de Cicle Mitjà i 5è de Primària van marxar a la mateixa hora cap a Girona.

El seu objectiu era participar en una activitat anomenada **Les llegendes de Girona**, que consisteix en un recorregut d'una hora i mitja a peu pel barri antic de la ciutat, tot explicant diverses llegendes, ben curioses i divertides. Els de 6è i 8è, van fer el mateix recorregut a la tarda. Per cert, no vam voler desaproveitar l'ocasió per practicar pels carrers de la ciutat, tot allò que hem après en les activitats d'educació viària.

Els més petitons, els d'Educació Infantil, no van voler ser menys. Tenien ganes de caminar, i, xino-xano, van arribar fins a la **Granja Rodríguez** per veure'n els animals i des-cobrir moltes coses noves per a ells.

Divendres - 21 de març

Últim dia de la Setmana Cultural ! Després d'una setmana esgotadora i plena d'activitats vam voler acabar-la amb una activitat molt emotiva, però motivadora i engrescadora alhora. Tots els nens van convidar als seus avis i àvies a venir a l'escola. En van venir una bona colla que es van anar distribuint per les classes. Els avis dels més petits els van explicar contes. En canvi, els avis dels més grans van respondre les seves preguntes sobre el passat, la seva infantesa, com era l'escola, a què jugaven ...

Alguns van ensenyar als nens el seu ofici, com ara el de terrissaire. Altres els van ensenyar els llibres amb què estudiaven. Molts dels avis participants van expressar la seva satisfacció als nens de veure com ells podien continuar a l'escola a una edat en què molts dels avis ja l'havien deixat per posar-se a treballar.

Els més menuts van ajudar a aquest terrissaire a moldejar el fang.

Els nens s'ho van passar molt bé i van fer preguntes molt curioses i van saber motivar als avis a explicar moltes i moltes coses ben diverses, de la mateixa manera que els avis els van motivar a ells a fer-los noves preguntes.

A les quatre, vam sortir tots, nens, avis i mestres, al pati i vam compartir un llarg esbarjo. Els nens de 1r a 6è ens van obsequiar amb unes danses que havien preparat amb la seva mestra de música, la germana Sacri. Acabades les actuacions, vam berenar tots junts amb les coques, brunyols i altres lliminadures que moltes famílies havien portat a l'escola. En acabar, els nens de 8è van obsequiar els avis amb un poema que havien escrit ells mateixos.

Com sempre, vam comptar amb la col.laboració d'algunes mares que van voler participar i gaudir d'una festa tan familiar i engrescadora.

Quan va ser l'hora de plegar, tothom ho deia : Aquesta festa l'hem de repetir !

Un passeig per Llagostera

La setmana del 17 al 21 de març, es va realitzar a l'IES de Llagostera el Crèdit de Síntesi, un conjunt d'activitats programades durant 5 dies on els alumnes, amb ajuda del professor-tutor, demostren i apliquen de manera pràctica els coneixements i les habilitats que han adquirit en diferents matèries.

Per aquest primer any, s'han plantejat totes les activitats centrades en el poble de Llagostera, amb l'objectiu d'elaborar un joc semblant al "Trivial".

El nom del crèdit, "Un passeig per Llagostera", ja ho diu tot. Cada alumne va poder viure durant una setmana diferents aspectes de la cultura local. Dia a dia, amb l'informació recollida de visites a museus, sortides o conferències, es van anar fent les preguntes i respostes, organitzades per colors de la següent manera: geografia (lila), història, art i literatura (blau), esports i espectacles (groc), ciències i tecnologia (verd) i festes, tradicions i curiositats (taronja).

El divendres, el darrer dia del crèdit, es va dedicar a jugar. I tots sabem que la millor manera d'aprendre és jugant.

(Fotos: Pin)

La Unió de Botiguers: una quimera?

En el passat Butlletí de Nadal, es va tractar extensament el futur del comerç al nostre poble. Les conclusions a que s'arribaven no eren gaire optimistes. Davant d'aquesta situació, un grup de botiguers ja fa temps que està intentant, a través de reunions on s'hi convoca a tots els botiguers, trobar alguna sortida a aquest problema.

El passat divendres 4 d'Abril va tenir lloc al local de l'Obra Social de «La Caixa» una d'aquestes reunions. Dins de l'ordre de la convocatòria hi figurava la de reactivació de la antiga Unió de Botiguers que es va

constituir al poble ja fa alguns anys, i fins ara ha restat inactiva.

En aquesta reunió hi eren presents dos membres de la antiga Junta de la Unió de Botiguers de Llagostera. Una de les propostes plantejades era la d'aprofitar la Unió de Botiguers de Llagostera com a associació de botiguers, estalviant així els tràmits burocràtics per tal de constituir-ne una de nova.

Per tant del que es tractava era d'intentar constituir una Junta que prengué el relleu de l'antiga i que iniciés la posada en pràctica de to-

tes les iniciatives que es van plantejar al llarg de la reunió.

El fet però va ser que de la vintena de persones congregades a la reunió, no va sortir ningú disposat a tirar endavant una nova Junta. Per aquest motiu la reunió es va acabar tal i com havia començat, lamentant la situació actual del comerç però tothom esperant que sigui el veí qui faci el primer pas per tirar endavant propostes que obrin una via de millora de la problemàtica actual.

Jaume Ventura

25è Aniversari del Casal Parroquial Llagosterenc

El Casal ja ha començat a celebrar els seu aniversari. El dia 21 de febrer es va fer la presentació del programa d'actes, i un repàs als fets més importants d'aquests 25 anys. Va ser el tret de sortida a la celebració d'un aniversari que ocuparà tot l'any.

Una missa i un dinar al Molí de la Selva el dia 2 de març, van ser el pretext per retrobar a tots aquells que han format part del Casal. Com a cloenda, els presidents de les juntes i mossèn Gabriel, van tallar el pastís d'aniversari i al final del dinar van entregar un record commemoratiu.

Una altra trobada multitudinària va ser la calçotada, que el 8 de març va aplegar unes 300 persones a l'arbreda del casal.

Els mes joves del poble també s'han afegit a la festa ja que el 15 de març, després de fer una gimkana que va recordar la història del Casal, van acabar menjant xocolata a l'estació.

Les fotos de la dreta, de dalt a baix:

- La presentació del programa d'actes.
- Una de les taules del dinar de germanor.
- Inscripcions del joc de poble.

Sota aquestes línies, un detall del pastís d'aniversari.

Fotos: Ramon Soler i Pere Genóher

Setmana Santa

*A dalt la benedicció de
Rams. (Fotos Sònia
Genoher)
Al costat, la Processó
de Divendres Sant
(Foto Santi Soler)*

La Passió

Durant la Setmana Santa va ser representada "La Passió" al teatre del Casal sota la direcció de Miquel Vall-llosera i Demiquels, autor del guió.

Una versió dividida en 9 actes on es contrastaven els fets més representatius de la vida de Jesús amb vivències d'un grup de joves del nostre segle.

Prop d'un centenar de persones van portar a terme aquesta obra tant actors com col·laboradors, gent de totes les edats. Els Llagosterencs van poder-ne gaudir els dies 30 de Març i 5 i 6 de d'Abril.

Aquest és un dels actes que ha programat el Casal per celebrar els seus 25 anys d'història, amb molta acceptació per part del públic. Esperem que l'any vinent es pugui tornar a repetir.

*Sílvia C.
Marta G.
Marta V.*

(Fotos Kim)

TV - Video - Hi-Fi
Aire Condicionat
Electrodomèstics
Antenes Parabòliques
Calefaccions

INSTAL·LACIONS RUFÍ - RESTRUDIS, S.L.

C/Jaume I, 12 - Tel. 80 50 91 - Fax 80 53 07
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 83 11 76

SEAT Casas Masgrau, S.A.

**Us desitja una
bona Festa Major !**

C / Camprodón, 49
Llagostera (Girona)

Teléfonos: 83 02 25
83 02 37

SASTRERIA · CONFECCIONS

J. CAPDEVILA

c/. Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

Fotos Vall-llosera

Bona Festa Major !

Carrer Sant Feliu, 22
Telf. (972) 83 03 15

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Isidre Pinos

TRANSPORTS

Tel. 83 10 32

Bona Festa Major !

— M.^{ra} Assumpció Llobet —

Centre d'Estètica

C. Almogàvers, 22
Tel. 83 01 47

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Bona Festa Major !

farmàcia

lluís saurí

pau casals, 13 - tel. 805599

llagostera

superAvui

**FRUITES
PUIG**

EL NOM DELS
BONS ALIMENTS !!

**CAN
MUNTANER**

**Bona Festa
a tothom !**

Carta des del Zaire

A tot el poble de LLAGOSTERA:

Cada cop m'admira més la generositat i la bona voluntat d'aquest poble pensant i organitzant coses pels necessitats!

Es tan cristià pensar en els altres... i ho és del tot fer coses concretes!

Ara no parlaré de les altres vegades que he vingut: Sempre ha estat molt positiu i encoratjador...

Tot i que no m'hauria d'estranyar gens ni mica, no m'imaginava pas tot el que he viscut aquí: tantes Entitats, tants grups, tantes persones de Llagostera... units sense cap benefici propi, posant tot l'esforç i esforçant-s'hi tots!

El resultat ja l'hem vist: un preciós festival amb qualitat ... i on es podia respirar, -entre butaques- la solidaritat dels espectadors i, -entre vestidors- l'entusiasme dels participants... LA 9E LUS90 DE TOTS.

Durant tot el festival, jo anava pensant: «Si la gent de Kimban poguessin veure-ho...!!!», convençuda que podrien copsar tota l'estimació que hi posàvem. I se m'ha ennuegat la veu alhora de voler expressar-vos-ho... Us volia poder dir:

«Gràcies, moltes gràcies per tot! Heu fet molt...! HO HEU FET TOT... perquè us hi heu vessat amb cor i ànima...! I, encara que no pugui posar tot el remei que el Zaire necessita (és tanta necessitat!), l'amor -que esteu expressant- ha de fer que les 276.600 pts. recollides tinguin un valor encara molt més gran. És un ajut que acolliran amb molta joia i esperança...

Endavant amb les vostres BONES OBRES !!! Déu mira amb afecte la vostra actuació i pot fer meravelles amb el caliu que hi poseu...»

De nou, moltes gràcies per tot!

Montserrat Forment
Carmelita-Uedruna missionera

FESTIVAL PRO-ZAIRE

Després de la carta d'agraïment de la Sra Montserrat, sols em resta dir: Moltes Gràcies a tots; hem fet una bona obra.

Sí, us vull dir que es van vendre 344 entrades que -al preu de 800 pts.- donen com a resultat 275.200 pts., i la resta fins a 276.600 pts., és a dir, 1.400 pts., són la diferència de la gent que no va voler que li tornessin el canvi.

Un cop més, moltes gràcies.

Pepe Fernández

Granja

Especialitats en:

Xocolates, Cremes, Entrepans...

Dolors Carreras

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37

17240 **LLAGOSTERA**
(Girona)

PRODUCTOS DE CORCHO ALOMERADO S.A.

Carrer Lleida, s/n
Telèfon 83 00 20
LLAGOSTERA

DROGUERIA i FERRETERIA

Carrer Nou, 7
Telèfon (972) 83 00 57

17240 **LLAGOSTERA**
(Girona)

Desitja que passeu una
BONA FESTA MAJOR!

C/. Bon Aire, 1 - B
Tel. (972) 80 50 51
17240 **LLAGOSTERA** (Girona)

- * Construcció Piscines amb Formigó gunitat
- * Piscines Polièster
- * Productes de Tractament d'aigües
- * Accessoris piscines i Complementes de Jardí

Crta. Girona a Sant Feliu, Km. 19 Tel. 80 55 46 17240-Llagostera (Girona)

Bona Festa Major!

Can Meri
Restaurant & C@fè Internet

Obert tot l'any
de 9 matí a 12 nit

<http://www.ctv.es/canmeri>
Almogàvers 17 - Llagostera

TALLERES

Reparació i Venda de tota mena de
maquinària agrícola, jardineria i forestal

Crta. de Tossa, 13
Tels. : (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

17240 - **LLAGOSTERA**

* P. RABASEDAS - M. BOADELLA, C.B.
CONFECCIONS - GÈNERE DE PUNT
LLENCERIA - CORSETERIA
ROBA DE CASA

Plaça Catalunya, 1 - Local A
Tel. (972) 83 05 46
17240 **LLAGOSTERA**

Bona Festa Major!

Iniciativa - Els Verds

Els pressupostos municipals

Any rere any, els ciutadans que volen estar al dia pel que fa a la política municipal estan pendents de les grans xifres que els pressupostos ens marquen i que indiquen la vitalitat de l'Ajuntament i els compromisos que hem d'arrossegar conseqüència de deutes contrets.

El deute. Aquest és un dels gran enigmes de la política municipal. Quin és el deute ideal? Quan fa un parell d'anys deien que la càrrega era del 6%, es parlava amb un cert cofoisme del sanejament de les nostres arques municipals. Ara, però, sentim el regidor d'hisenda dient que "per sota del 10% és que l'ajuntament estarem estancats" (El Punt, 16-3-97). Segurament el nostre grup municipal està més d'acord amb el que afirma ara el senyor Bayé: "un ajuntament sense deutes tampoc té inversions i està estancat". Conseqüentment, en un any el deute ha pujat 20 milions (ara ja en devem 266 milions), si els números donats pel propi equip de govern són certs. Hem d'estar eufòrics; som un poble amb molta vitalitat!

Llàstima que tota aquesta alegria, tot aquest cofoisme, s'esvaeixi quan comprovem quines inversions s'han fet l'any anterior per augmentar el nostre deute en un quasi 8%. Si ens atenem a l'acta aprovada en el Ple d'aprovació de pressupostos de l'any anterior, el senyor Bayé va reconèixer que era un any de poques inversions, de contenció. Però és més; dels 272 milions compromesos en l'anterior pressupost n'han invertit 60. Efectivament, ara les dades ja no són tan optimistes. I és que el pressupost no és més que un conjunt de promeses, un recull de bones intencions, malauradament poc elaborades en el cas dels pressupostos que confecciona l'actual equip de govern. ¿Com s'explica, que després de diversos anys d'entrar com a inversió la urbanització de Baixada de Caldes es tregui aquest any dels pressupostos argumentant que és un projecte inviable?

El que cal, per saltar del terreny de la hipòtesi-promesa al de la realitat, és veure quina part dels pressupostos ha complert i quines despeses ha tingut l'Ajuntament durant l'any anterior. I aquí es veuen diferents aspectes que fan que ens manifestem en contra de la política econòmica de l'equip de govern. Hi ha una despesa excessiva en el capítol de retribucions dels regidors. Si en el seu moment vam reclamar una moderació en l'augment de les retribucions dels regidors, ja que no ens imposàvem la moderació salarial que havien patit els funcionaris de l'ajuntament i es produïa una puja excessiva que, en el cas de les reunions de ple ens doblava allò que rebíem com a compensació econòmica, ara ens trobem que les juntes de portaveus encara incrementen aquesta partida en unes 250.000 pts anuals. És a dir, que si la nostra proposta de moderació salarial cap a allò que rebem per una activitat volguda suposava un estalvi de 1.676.882 pts anuals, amb la junta de portaveus l'excés amb la despesa és superior. És una obvietat dir que igual que no es va atendre aquesta proposta d'estalvi, tampoc no s'ha reulat en la despesa excessiva que ocasiona la junta de portaveus.

Però no són els únics diners que ens podríem estalviar. La manca de previsió amb què es treballa ocasiona que estudis que es fan per a actuacions concretes siguin innecessaris, i per tant, "diners llançats". Concretament, l'estudi de l'asfaltat dels camins de Bruguera han pujat uns 2.500.000 pts, pel cap baix. De què ha servir aquesta despesa? De res.

Podríem parlar també de les inversions no rendibles per la seva

amortització. Així, la Festa Major del 1996 va tenir un dèficit de 7 milions, entre altres coses perquè calia adequar els nous terrenys on s'ubicaria la fira. No es va tenir en compte, però, que aquests nous terrenys eren particulars, i per tant edificables. Resultat, que caldrà canviar la ubicació de la fira i hauré fet una despesa, que en el millor dels casos servirà per a dos anys.

Tot plegat és resultat d'una manca de perspectiva de l'equip de govern. I el problema és que sembla que no s'ha après prou de l'experiència acumulada.

Ara es parla d'un local polivalent, que ni tan sols es tenia planejat anteriorment (recordem que a la darrera campanya electoral es parlava de fer unes pistes de tennis al lloc on ara situen el local polivalent), i que es calcula que pujarà uns 35 milions.

Seria la primera vegada que l'entertessin, ja que la història de les inversions al poble està farcida de crèdits extraordinaris per cobris "lapsus", com la calefacció de la Llar d'avis o la de l'edifici d'extensió de l'ajuntament.

Resumint, doncs, i tornant al que hem dit a l'inici, no ens preocupa tant que el dèficit augmenti, si així ha de ser.

El que ens preocupa és que en un any d'estancament, pel que fa a les inversions, el deute augmenti. Veurem què passa enguany amb el dèficit, si es fan les inversions promeses.

La gran sort, segons com es miri, és que segurament una vegada més aquestes inversions no seran més que projectes per al proper pressupost. Només cal pregar que la part que es gastin sigui a fi de bé.

Lluís Villa May

AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA

Us desitja bona Festa Major!

ANGEL GUIMERÀ, 21- BIS
TELÈFON I TELEFAX: (972) 80 53 70
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)

E M B O T I T S

C/Consellers, 2
tel. 830257
LLAGOSTERA

Bona Festa Major !

FORN DE PA - PASTISSERIA ANTONI GARCIA

EL NOSTRE PA DE CADA DIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.I. 20.18.159 GE

Bona Festa a tothom !

Carrer Pocafarina, 21
Telèfon (972) 83 09 45

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

**Bona
Festa
Major !**

Biblioteca Julià Cutillé

L'ANY PLA TAMBÉ A LA BIBLIOTECA

Aprofitant que aquest any es celebra el centenari del naixement de l'escriptor empordanès Josep Pla hem cregut oportú realitzar una bibliografia de les obres que podeu trobar a la biblioteca. Aquesta guia de lectura pot ser una bona eina per als qui vulguin apropar-se a la prolífica obra i a la peculiar personalitat d'un dels escriptors més importants d'aquest segle a casa nostra.

OBRES DE JOSEP PLA

- . Un Amor de Josep Pla al Canadell. - Destino, 1985
- . Cadaqués. - Destino, 1985
- . Cartes a Pere. - Destino, 1966
- . Cartes d'Itàlia. - Destino, 1983
- . Contraban. - Destino, 1990
- . De l'any nou a l'estiu. - Destino, 1987
- . De l'Empordanet a Perpinyà. - Destino, 1990
- . De l'estiu a fi d'any. - Destino, 1987
- . Les Escales de Llevant. - Destino, 1993
- . Girona: un llibre de records. - Destino, 1976
- . L'Herència. - Destino, 1981
- . Històries de cada dia. - Destino, 1989
- . Uns Homenots: Prat de la Riba, Pompeu Fabra, Joaquim Ruyra, Ramon Turró. - Destino, 1984
- . Homenots 2: Antoni Gaudí, Isidre Nonell, Eugeni d'Ors, Bofill i Mates. - Destino, 1987
- . Joan Maragall: un assaig. - Destino, 1984
- . Un Llarg viatge entre Kuwait, al Golf Pèrsic, i Valparaíso, a Xile: 1959-1960. - Destino, 1991
- . Lluna de mar. - Destino, 1994
- . Narracions 1. - Destino, 1985
- . Narracions 2. - Destino, 1985
- . Navegació d'estiu. - Destino, 1985
- . Notes per a un diari: 1965. - Destino, 1986
- . Notes sobre París: 1920-1921. - Destino, 1984
- . Obra completa. - Destino, 1966-1988. -46 v. + 1 apèndix
- . El Pagès i el seu món. - Destino, 1978
- . El Pintor Joaquim Mir. - Destino, 1996
- . Pla, de viatge: antologia confeccionada per alumnes de 2n. de B.U.P. - Destino, 1988
- . Viatge a Rússia: notícies de l'URSS: una enquesta periodística. - Destino, 1990
- . Vida de Manolo: contada per ell mateix. - Destino, 1988
- . Bonada, Lluís. L'Obra de Josep Pla. - Teide, 1991
- . Bonada, Lluís. Pla confidencial a El Temps. - Núm.612 (1996, 11 març), p.88-91
- . Carreras i Péra, Joan. El Josep Pla polític, aquest desconegut a Revista de Girona. - Núm.157 (1993, març/abr.), p.40-43
- . Castellet, Josep M. Els escenaris de la memòria. - Edicions 62, 1988
- . Clara i Resplandis, Josep. Correspondència entre Josep Pla i Francesc Macià a Revista de Girona. - Núm.173 (1995, nov/des.), p.30-33
- . Clara i Resplandis, Josep. Expedient i exàmens de Josep Pla a l'Institut de Girona a Revista de Girona. - Núm.166 (1994, set./oct.), p.36-43
- . Ferrater, Gabriel. Cartes a l'Helena. - Empúries, 1995
- . Gil i Vilà, Rosa. Els Indians. - Diputació de Girona: Caixa de Girona, 1989
- . Gustà, Marina. Els Orígens ideològics i literaris de Josep Pla. - Curial, 1995
- . Homenatge a Josep Pla a Revista de Girona. - Núm.98 (1r. trimestre, 1982)
- . Ibañez Escofet, Manuel. La Memòria és un gran cementiri. - Edicions 62, 1995
- . Jospe Pla, 10 anys: [dossier] a Revista de Girona. - Núm.145 (març/abril, 1991), p.22-57
- . Jospe Pla: escriptor i periodista: 23-4-91/23-5-92. - Col·legi de Periodistes de Catalunya. - (Catàleg de l'exposició)
- . Luján, Néstor. El Túnel dels anys 40: memòria personal. - La Campana, 1994
- . Marquès, Enric. L'Art, la ciutat i el món. - Diputació de Girona, 1996
- . Pairoli, Miquel. La Geografia íntima de Josep Pla. - La Campana, 1996
- . Roig, Sebastià. Amics per sempre, planians per sempre a Revista de Girona. - Núm.161 (1993, nov./des.), p.28-31
- . Susanna, Àlex. Quadern de Fornells. - Columna, 1995
- . Valls i Grau, Josep. Jospe Pla, inèdit. - Kapel, 1982
- . Valls i Grau, Josep. Pla de conversa. - Brau, 1997.

OBRA SOBRE JOSEP PLA

- . Alcoverro i Pericay, Ramon. Contra Josep Pla. - Barcanova, 1993
- . Aragó, Narcís-Jordi. Guia literària de Girona. - El Mèdol / Fundació Prudenci Bertrana, 1995
- . Badosa, Cristina. Jospe Pla. Biografia del solitari. - Edicions 62, 1996
- . Barnils, Ramon. Pla, Palafrugell i l'escassa imaginació a El Temps. - Núm.585 (1995, 4 set.), p.39
- . Berga, Miquel. John Langdon-Davies (1897-1971): una biografia anglo-catalana. - Pòrtic, 1991
- . Bonada, Lluís. «El Quadern gris», de Josep Pla. - Empúries, 1985
- . Bonada, Lluís. Jospe Pla. - Empúries, 1991
- . Bonada, Lluís. Jospe Pla: escriptor i periodista: [catàleg de l'exposició]. - Generalitat de Catalunya, 1991

Pilar Cortés
Olga Pascual

JAUME CASTELLO MAYMI
EUSTERIA
EBENISTERIA
MOBLES D'ENCÀRREC

També finestres
de plàstic-alumini

Av. Gironès, 36 - Tel. 83 10 98
17240 LLAGOSTERA

Us desitja bona FESTA MAJOR

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Us desitja bona Festa Major !

Plaça de Catalunya, 5 - Telèfon 83 03 00 - Fax 80 50 69

17240 LLAGOSTERA

OPEL

Taller J. SAGUÉ, S.L.

XAPA - PINTURA - MECÀNICA EN GENERAL
Tel. i Fax (972) 83 02 43

C/ Cantallops, 6-10 - 17240 Llagostera

Bona Festa Major !

DDISENY
INTERIORISME COMERCIAL
Maiana, 3 - 17240 LLAGOSTERA
Tel 805519 Fax 830527 E-mail ral@grn.es

DECORACIÓ
PROJECCIÓ
I
REFORMES
DE
LOCALS
COMERCIALS

L'ESTIL

moda

Ens Trobareu a:

Plaça Catalunya, 16
Telèfon 83 09 08 LLAGOSTERA

Us desitja una BONA FESTA MAJOR !

Meritxell

BUGADERIA INDUSTRIAL

*Us desitja una
bona FESTA MAJOR !*

C/ Ricard Casademont, 14

Tel. (972) 83 03 12

Fax (972) 83 03 12

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Floristeria Mª ROSA

Plantes i Flors

Carrer Consellers, 24 - Tel. 83 05 24

17240 LLAGOSTERA (Girona)

electrodomèstics
Codolat

Som especialistes en electrodomèstics

Carrer Camprodón, 11 - Tel. 83.04.77

LLAGOSTERA (GIRONA)

Agrupació

Recorreguts per la història de Llagostera

**CONEGUEM
LLAGOSTERA!**

**3. LLAGOSTERA
MEDIIEVAL-MODERNA**

☞ **QUADERN DE TREBALL**

[illegible]

Començarem pel primer document que s'ha conservat, un pergamí de 1540, i acabarem amb l'últim paper fet a les oficines de l'Ajuntament pocs dies abans d'aquesta Festa Major. Entre aquests dos extrems molts altres papers seran els protagonistes de l'exposició.

DROGUERIA FRIGOLA

c./ Àngel Guimerà, 27
LLAGOSTERA

Exposició, Venda i Reparació de:

RADIO - TV-COLOR - HI-FI
VIDEO - AUTO RADIO
ELECTRODOMESTICS
I ANTENES PARABOLIQVES

Distribuidor **EDESA**

C/. Barcelona, 12 17240 LLAGOSTERA
Telèfon 83 04 30 (Girona)

Desitja bona Festa a tothom !

VILANOVA

GA GESTORIA
ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU-COMPTABLE
FISCAL-LABORAL-FINANCIER

Col·legi núm. 134

FINQUES

Col·legiat 204

ASSEGUANCES

JAUME VILANOVA I FONT - Reg. E.D.G.S. Clau F. 1.178

Tels. 972 / 83 02 29 - Fax 972 / 80 57 22
Apartat de Correus, 60 - C/ Alvarez, 10
17240 LLAGOSTERA

EMBOTITS ARTESANS

J. & V. Miquel SC.

C/ Almògavers, 13 - Tel. (972) 83 02 99
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Bona Festa Major !

Llagostera Competició

L' Autocròs de Llagostera, millor prova del 1996 segons la FEDERACIÓ CATALANA D'AUTOMOBILISME.

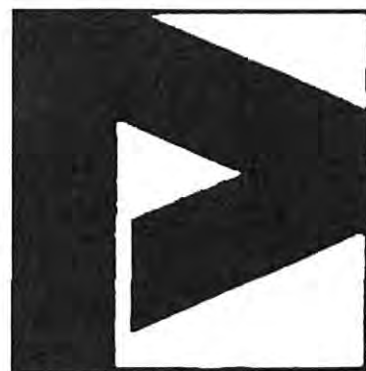
Resultats dels informes d'inspecció:

<i>DIA</i>	<i>MES</i>	<i>PROVA</i>	<i>ORGANITZADOR</i>	<i>PUNTS</i>
28	04	XXI AUTOCRÒS DE LLAGOSTERA	LLAGOSTERA COMPETICIÓ	566
24	11	IX AUTOCRÒS SILS II	MOTOR CLUB SILS	520
31	03	AUTOCRÒS TROF. AJ. MOLLERUSSA I	ESCUDERIA MOLLERUSSA	504
28	07	X AUTOCRÒS DE CREIXELL	MOTOR CLUB PAY-PAY	498
06	10	AUTOCRÒS TROF. AJ. MOLLERUSSA II	ESCUDERIA MOLLERUSSA	480
19	05	VIII AUTOCRÒS SILS I	MOTOR CLUB SILS	462
15	12	I AUTOCRÒS MANRESA	MOTO CLUB MANRESA	420
23	06	AUTOCRÒS TROF. AJ. ARTESA DE LLEIDA	AMICS DEL MOTOR D'ARTESA	372

Les activitats previstes organitzades per LLAGOSTERA COMPETICIÓ són:

4 de maig	XXII AUTOCRÒS DE LLAGOSTERA
12 de juliol	FESTA DE SANT CRISTÒFOL
9 d'agost	FESTA DE SANT LLORENÇ
12 d'octubre	II CAMPIONAT DE CATALUNYA DE QUADS

**BANC
POPULAR**

***Us desitja una molt
bona Festa Major !!***

Combustibles ROBERT BADOSA

Petrocat

C/ Panedes, 35
LLAGOSTERA
Tel. (972) 83 02 11

Desitja molt bona Festa Major a tothom !

*Bona
Festa
Major !*

PUB L'ENRENOU
Llagostera

Tel. 80 53 97

Patronat Municipal d'Esports

Aquests són els equips que han representat aquest any al Patronat en diferents esports a la categoria aleví (nois i noies de 10 i 11 anys).

Aleví Masculí del C. Bàsquet Llagostera

D'esquerra a dreta. A dalt: Xavier Vilalta, Jordi Clara, Josep Bagué, Cesc Nuell (entrenador), Eloi Gispert, Eduard Comas, Ivan Sànchez, Agustí Clara. A baix: Josep Valero, David Vilalta, Joel Cañigueral, Albert Sàbat, Josep Castelló i J. Lluís Santamaría

Foto: Ramon Soler

Equip Mini Femení del C. Bàsquet Llagostera

A dalt: Paco Cortés (entrenador), Raquel Real, Núria Puig, Estel Mallorquí, Judit Miquela, Anna Pla. A baix: Sara Pardo, Estel Cañigueral, Belén Pulido, Núria Brugulat i Esther Ramírez

Foto: Ramon Soler

Equip de Futbol Aleví de la Unió Esportiva

A dalt: Darder, Masferrer, Valentí, Codolar, Pulido, Cano, Castillo, Cabarroques i Castelló. A baix: Raurich, Malagón, Carranza, Pere Freixes, Puig, Plasència i Rabassades. Entrenadors: Cano i Plasència

Foto: Paco Cortés

Equip Aleví del Club d'Handbol Llagostera

A dalt: Cesc Nuell, Marc Ayach, Enric Pedraza, Albert Roig, Paco Pedraza (delegat), Marc Madruga. A Baix: Enric Sànchez, Narcís Mata, Dídac Cortés i Joan Pardo. Entrenadors: Cesc Nuel i Marc Madruga

Foto: Ramon Soler

AJUNTAMENT DE LLAGOSTERA

L' Ajuntament de LLAGOSTERA

us desitja

una bona FESTA MAJOR

NAIXEMENTS

<u>Data</u>	<u>Nom i cognoms</u>
26-1-97	Rubén Cortés Rodríguez
31-1-97	Estel Viñolas Vergés
30-1-97	Aminata Fissiru
5-2-97	Gerard Cano Gómez
5-2-97	Anna Mateo Mérida
20-2-97	Sònia Puigmolé Clos
26-1-97	Oussama El Yakoubi Mokhtari
28-2-97	Olga Conesa Ortiz
4-3-97	Inmaculada Pujadas Montiel
5-2-97	Alex-Halim Pallarés Parra
18-3-97	Susana Pulido Torrejón
16-3-97	Saihou Sillah Jambara
18-3-97	Joel Esteves Serralvo

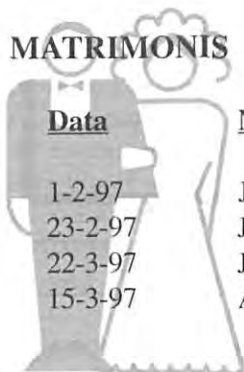

Olga Conesa Ortiz

Anna Mateo Merida

MATRIMONIS

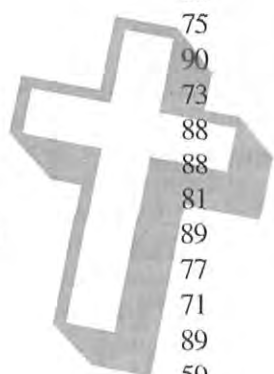
<u>Data</u>	<u>Nom i cognom s</u>
1-2-97	Julio Llover Butxosas i Ana Ruiz Ocaña
23-2-97	Josep M ^a Pascual Rodríguez i Dolors Selis Masnou
22-3-97	José Luis Arriaga Moreno i Rosa M ^a Ramírez Ayala
15-3-97	Alberto Rosa Congost i Anna Viñas Coll

Anna Codolar Viñolas

DEFUNCIONS

<u>Data</u>	<u>Nom i cognoms</u>	<u>Edat</u>
25-1-97	Narciso Creixell Llobet	81
1-2-97	Dolores Arbat Gispert	85
4-2-97	Concepción Vall.-llosera Giró	84
17-2-97	Natividad Miquel Domingo	83
18-2-97	José Carreras Aurich	75
21-2-97	Carmen Capdevila Batlle	90
25-2-97	Enriqueta Rabasedas Vicens	73
28-2-97	Teresa Ponsatí Vicens	88
2-3-97	Piedad Pallí Sala	88
2-3-97	José Vergés Illa	81
10-3-97	Montserrat Carreras Solench	89
10-3-97	Johan Ratsma	77
11-3-97	Esteban Fa Tolsanas	71
19-3-97	Enrique Masgrau Massa	89
22-3-97	Juan Boadella Vila	59

*Si teniu interès en
què aparegui una fo-
tografia en qualsevol
de les seccions del
Registre Civil només
heu de fer-nos-la ar-
ribar a l'Apartat de
Correus 76, o bé al
no. 40 del C/Migdia.
Si voleu que us vin-
guem a fotografiar,
deixeu-nos el missat-
ge al contestador (83
12 10)*

"GERUNDENSES DE SERVICIOS"
us desitja
MOLT BONA FESTA MAJOR!

SERVEI MUNICIPAL D'AIGÜES POTABLES

C. Comte Guifré, 14

Horari d'atenció al públic: 12-14 h. de dilluns a dissabte
Tel: 83 04 64
Tel. d'avaries: 908 83 29 99

PEIXATERIES

L'Alsina - Joan Selis

Llotja Palamós Tel. 60 13 57

Bona Festa!

Pompeu Fabra, s/n. Tel. 85 01 78
Narcís Monturiol, s/n. Tel. 85 13 60
VIDRERES

Santa Anna, 1. Tel. 83 05 80
LLAGOSTERA

Mercat Municipal, Pda. 19. Tel. 867 39 44
SANT CELONI

gabinet
òptic
oftàlmic

■ Plaça Catalunya, s/n
Tel. 83 05 99
17240 Llagostera

Les millors marques d'ulleres de sol als millors preus
RAY-BAN 50% dte.

Conegui la seva situació visual
mitjançant aparells d'última tecnologia.
Si vostè ens ve a veure farem
que vegi la diferència.

Lents de contacte - Aparells de sordesa

VAL PER UNA REVISIÓ GRATUÏTA

Dra. Irene D. Capria

ODONTÓLOGA

Colegiada nº 1768

MUTUALES - MONTEPIO DE CHOFERS
ASISA - PREVIASA

C/. Mas Sec, 35 - LLAGOSTERA
Telefonos: 80 53 08
82 14 41 (Urgencias 24 horas)

*Saluda cordialmente
para estas Fiestas Mayores*

Inici amb declivi i final afortunat a Catalunya *per Josep Vila Soteras*

Martí l'Humà va ser el darrer sobirà d'arrels catalanes. Malgrat que tenia el nom d'Humà, no va estar a l'altura per enaltir el seu nom com es mereixia. La causa va ser no haver fet el llegat testamentari a favor del comte Jaume II, dit «el Dissortat de Balaguer». No hi ha dubte que ell el podia elegir sobirà el 1410 com a successor seu en el tron de Catalunya. Això hagués solucionat la successió al comtat, de caire continuada sense no generar cap mena d'escarafalls. En no fer-ho va néixer l'especulació desmesurada arreu del Principat per part d'Aragó, Castella, el Vaticà i altres interessats. En aquell temps Catalunya era cobejada per la seva peculiar riquesa i per la seva posició estratègica de pas, la qual cosa s'hi podia projectar i dirigir a terra i en mar grans moviments militars. Els sectors afectats no catalans tenien la temença que podria tornar a renèixer i revifar-se a Catalunya uns nous líders famosos com ho havien estat els comtes Berenguer, Jaume I i Pere II el Gran, que van engrandir tan intensivament la nació catalanoaragonesa. No es va parlar mai la conspiració per tallar d'un cop i en rodó les esperances catalanes en el sentit de no poder progressar cap nou renaixement. Els enemics de Catalunya van negociar un principi d'acord. I en una estranya avinença es va escollir la ciutat d'Alcanís per pactar-hi el Compromís de Casp, on els compromissaris de totes les bandes en litigi van delegar uns jutges, els quals van sentenciar que fos sobirà de Catalunya el Trastàmara Ferran d'Antequera, de dinastia castellana. Van votar-hi a favor els aragonesos i els valencians. Però aquest monarca, en ésser foraster, desconeixia totalment la llengua catalana, els costums i els sentiments d'aquesta terra. Per això molt aviat es van iniciar conflictes seguits d'una decadència al país alarmant. La següent possessió del comtat de Catalunya i Aragó fou portada pel monarca Alfons el Magnànim que es rodejà d'humanistes que protegí molt. Per això la cultura va avançar. Però aquest rei estigué 7 anys a Nàpols per qüestions amoroses. Durant aquell període tan llarg fou requerit sovint perquè retor-

nés a Barcelona, perquè feia molta falta per la bona marxa del país. Aquells precs d'angúnia van ser desobeïts, la qual cosa fou nefasta per la dinastia catalano-aragonesa... La continuació i possessió de la successió del monarca Joan II de Castella va dividir amb conflicte civil dos bàndols al Principat de Catalunya durant 10 anys. Allò fou catastròfic, perquè fins i tot s'al·lià amb els remences encapçalats pel revoltat Francesc Verntallat. La seva facció va ser complicada, heterogènia i dirigida autoritàriament i ensems féu tot el possible per posar dificultats al Consell de Cent del qual havia jurat com a sobirà obeir drets i deures. I mai ho féu plàcidament. Per això arribaren aquells conflictes tan aclaparadors. Es pot dir, doncs, que foren les primeres guerres civils registrades al país. De totes les guerres, la més tràgica enregistrada fou en la instauració de la successió del rei d'Espanya. En aquell esdeveniment tan desgraciat, Catalunya perdé la seva sobirania l'11 de setembre de 1714. Des d'aquell moment la història de tot el procés que va passar i la tragèdia que va viure Catalunya, especialment Barcelona, constata que la realitat com a nació lliure va desaparèixer. Així, els catalans que l'hagin observada, ben segur que se'ls ha encongit el cor en comprovar la pèrdua dels nostres drets i institucions com un fet indiscutible. Aquella vegada, el dilema va succeir perquè els prohoms que governaven Catalunya van voler ser massa fidels al rei de la Casa d'Àustria, per haver-lo considerat més liberal que no pas Felip V. Però en moments àlgids va abandonar la lluita. Mentre que la banda espanyola va ser ajudada per França fins a la conquesta total, país que, en aquells moments tenia el conjunt de forces de guerra més potent d'Europa. Fou evident la desproporció en homes i material guerrer: Catalunya estava en total inferioritat. I en els moments de setge horrorós a Barcelona, en combats incessants i desesperats durant mesos, cos a cos, a les muralles fins a haver esgotat tota possibilitat de resistència possible, s'hagué de sucumbir. Per això, en aquelles adversitats els defensors demanaren l'armistici, el qual l'imposà el rei Felip V

amb condicions molt durs i injustos. Els catalans perderen els drets i les institucions en aplicar-se amb violència el Decret de Nova Planta, car, fins i tot, es va prohibir la llengua pròpia a les escoles i als llocs oficials. El mandat d'aquell rei tan dèspota fou el període de més mal passar que va viure el nostre país en aquella època. Però, quan encara hi havia una mica de llibertat fou un gran error embarcar-se a lluitar a favor de la restitució del tron del rei d'Espanya. El millor per a Catalunya hauria estat restar-ne al marge, ja que al cap i a la fi, es tractava de dos sobirans que competien per governar Espanya. Amb aquesta opció Catalunya no hauria estat condemnada a sofrir els horrors d'aquella guerra. Al pas dels anys, altres successors de la Corona d'Espanya van ser més indulgents i reconciliadors. Amb aquella comprensió s'anà progressant decisivament. Però la cosa abominable fou en perdre la 2a. República el 1939, ja que es tornà a vigoritzar el genocidi de croada anticatalana i a provocar l'intent d'extermi de la llengua pròpia com havia passat antigament. Malgrat totes les adversitats imposades per la força bruta, Catalunya sempre s'ha alçat amb aversió contra els opressors i no ha perdut mai la seva parla, que és el seu símbol més genuí d'identitat. Però és cert que avui en dia encara no és sobirana. Per això s'arrossega sensiblement a contracor aquell terrible error que va cometre el sobirà Martí l'Humà en no seguir el llegat tradicional català de successió comtal. Afortunadament, ja fa anys, tenim la Generalitat i un Parlament que pot governar amb autonomia singular. I és veritat que ara hi ha molta gent sensata que pensa i sent que el concepte d'independència, o sigui d'Estat propi, representa una opció democràtica, patriòtica i reivindicativa, perquè evidencia una societat administrada amb drets i deures pels ciutadans del mateix país. És obvi, doncs, que el sistema polític actual pot progressar molt positivament d'ençà que formem part de la Comunitat Europea, perquè hi existeixen trets de pes específic per poder millorar en la modernitat, els drets humans i les llibertats a nivells més grans de vida!

Pinsos Viñas de Llagostera, S.L.

Ctra. Sant Feliu, Km. 22
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel: 83 01 90
Fax: 80 54 53

BONA FESTA MAJOR !

Impremta
NONELL

Tel: (972) 83 00 45 Fax: (972) 80 54 94
Concepció, 27 17240 LLAGOSTERA (Girona)

Bona Festa Major !

PLANXISTERIA i PINTURA

ALBERT

Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
Tel. 80 53 09

17240 LLAGOSTERA

Desitja que passin una bona FESTA MAJOR !

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALES
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPRAXIA DIPLOMAT
DRENATGE LIMFÀTIC

RENART - PONT

Consellers, 11 baixos - Tel. 83 10 07
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Transports

PAYRET

Servei diari a Barcelona

**Bona
Festa
Major !**

C/Cantallops, 2
Tel. (972) 83 02 56
17240 LLAGOSTERA

a Barcelona: Tel. (93) 300 29 14-98
ESCAPA, S.A. - C/Alaba, 51
Agrupats: C/ Bolívia, 46 - 52

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'importació
Llantes d'Alumini
Cargols Anti Robatori
Recanviats

Tel. 80 50 85

C/. Ramal, s/n

C.I.F G-17217688

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Transportes

JAPIC PETIT, S.A.

TRANSPORTES INTERNACIONALES Y NACIONALES

Calle Girona, 18 - Tels. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona - España)

TEIXITS I

RETAILS
trini

Es fa a mida tota classe de roba.

També hi trobareu servei de TINTORERIA

Sempre al vostre servei

Carrer Albertí, 16 - Tel. 83 09 83
LLAGOSTERA

De les èpoques primàries fins a les glaciacions (i II)

Extret del llibre *Notícies de Llagostera i esdeveniments exteriors*, d'Emili Soler i Vicens

QUATERNÀRIA

Cinquanta milions d'anys enrera, les fondalades que es taven plenes d'aigua i còdols barrejats amb fang, sorres i argiles fòssils, es cabussaren de nou i formaren noves muntanyes de materials més fluixos que el granit i la pissarra, com les muntanyes de conglomerats de còdols i argiles de Sant Llorenç, Puig Nou, el voltant del Puig Morató, les Planes, can Nadal; i pel costat de Caldes de Malavella totes les pinedes del voltant de can Gascons i de can Mestres, fins a Cassà de la Selva.

Amb materials més sòlids, també s'aixecaren les muntanyes de conglomerats de Montserrat i les calcàries de Girona, les Guillerries i moltes d'altres a tot el món, en les quals hi ha molts fòssils de petxines i d'altres mol·luscs que estaven enterrats des de feia milers d'anys. L'any 1984, a les muntanyes de Montserrat s'hi va trobar un *sirenus* petrificat de tres metres de llargada que va viure abans d'aquesta època; la forma d'aquesta bèstia es pot comparar amb un pingüí de l'època actual, però més gran.

Més pluges i grans diluvis, temporades molt fredes i altres tòrrides, erosionaren també les noves muntanyes i reompliren altra vegada els fondals amb sorres, argiles i còdols, que són els actuals plans de Panedes, les Banyalobques, Esclet, Sant Llorenç, la Vall d'Aro. Ferer recular les aigües dels llacs interiors cap al mar i formaren les platges i els rius, com el Ridaura, el Fluvià, el Ter, el Tordera i altres molt primaris.

Al mateix temps, la vegetació i les bèsties, semblants a les actuals, proliferaren ja que les condicions tornaren a ésser favorables a la vida vegetal i animal.

PLISTOCÈ

Vint-i-cinc milions d'anys enrera, a tota la Terra hi va haver més grans terratrèmols. A la nostra comarca s'aixecaren els penyassegats de Castellfollit de la Roca, de pedra basàltica enterrada per primitives erupcions, i els imponents precipicis del Far de pedra calcària, les pedreres de Girona i les altes muntanyes pissarrores de Rocacorba. També esclataren els més antics volcans de Sant Dalmaí, Maçanet de la Selva, Sils i l'Esparrà, Vic, Cap de Creus i l'Estartit, entre molts altres.

El travertí (pedra de Banyoles) del fondal d'allò que era un grandios il·lac, deu vegades més gran que l'actual, també es capbussà, i es formaren les famoses coves de Serinyà i Esponellà, i els turons de l'actual geografia de Banyoles, on s'ha trobat la cèlebre mandíbula d'homínid.

Entre Crespià i Esponellà, fa poc temps, es va trobar una ossada d'elefant gegant petrificada en un buit de roques i voltada de fang, a Sabadell una calavera d'elefant dinoteri i a Cornellà de Terri un mastodont.

En aquesta època es transformaren els rius primaris que canviaren de curs, com el Ter, que probablement anava cap a Barcelona i avui va cap a l'Empordà; d'altres rius no canviaren.

Amb tot aquest trasbals, des de l'època terciària el planeta Terra es

refredà molt més i es formaren els primers gels, que es concentraren al Pol Nord i al Pol Sud, on toca menys el sol. Seguidament, en temps de moltes boires i núvols, en no poder ser escalfada la terra pel sol, i haver perdut part de l'escalfor inicial de quan tot era incandescent, vingueren períodes de fred molt intens, que engrandiren molt els Pols i feren baixar el gel més cap a l'Equador; així arribà molt fred al nord d'Europa i d'Àsia; aquest període s'anomena Les Glaciacions. En cada glaciació i interglaciació, la fauna i la flora canviaven, les bèsties havien d'adaptar-se a la nova situació i moltes espècies desaparegueren per sempre.

Més tard, tot i haver-hi més calma a tot el planeta Terra continuaren les erupcions volcàniques, que ocasionaren destruccions i víctimes. A la comarca de la Garrotxa fa 350.000 anys començaren a esclatar nombrosos volcans (se'n coneixen uns quaranta) que canviaren la fisonomia del paisatge. Cada 10.000 anys, més o menys, es repetien les erupcions. Últimament quedaren apagats, però tot i així, durant els anys 1404-1428 hi va haver greus terratrèmols que destruïren moltes poblacions de la província de Girona, i ocasionaren molts morts. Del 1755 al 1798 es repetiren els sismes.

Emili Soler i Vicens

El drapaire

Si els ciutadans d'aquesta vila
les coses velles els fa patir,
no cal que estigui intanquila
perquè el drapaire ja és aquí.

Aquí teniu el drapaire
per venir a recollir,
tot el que voleu llençar enlarc
perquè ja no us pot servir.

Tot el que a casa us fa nosa
jo també ho recolliré,
encara que molta cosa
tampoc jo me'n serviré.

Si és que teniu roba vella
o alguna pell de conill,
tant si és negra com vermella
en faré un feix amb un cordill.

Aquesta és la meua vida,
recollir draps i papers,
tot i fer jornada partida
corro per tots els carrers.

Malgrat de que la quitxalla
corre al darrera seu,
no he tingut mai cap baralla
amb ningú gràcies a Déu.

Tot i que alguna vegada
prenc alguna copa de més
mai he fet cap bretolada
que perjudiqui als demés-

Per totes les criatures
jo sóc l'home del sac,
i pels que no són tant criatures
jo sóc l'home del parrac.

La professió de drapaire
és una mica repel·lent,
per la qüestió de la flaire
la rebutja molta gent...

Això no em causa cap pena
perquè en sóc molt dur de nas,
però tampoc n'és cap ofrena
que la trobi a cada pas.

Mentre a n'arribar al vespre
m'hagi tret un bon jornal,
no envejo el sou del ministre
ni el de capità general.

La professió de drapaire
és com una altra qualsevol,
de fet, no és cosa que agradi gaire
però qui no es conforma és que no vol.

Fèlix Sureda

El Xarlatà

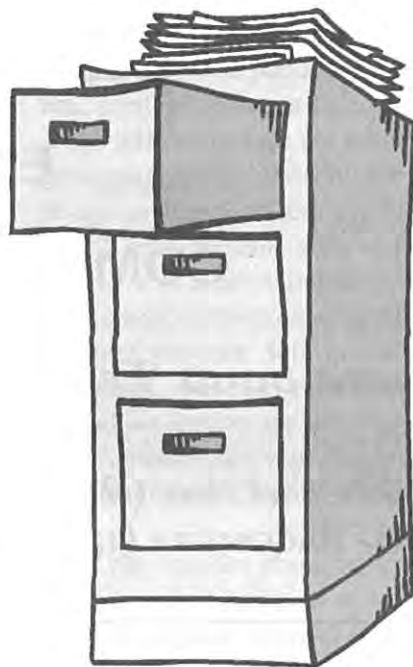
Això passava abans,
quan a principi de segle,
abundaven xarlatans.
Seguien la seva regla
i vivien tan campants.
Tenia fàcil paraula,
de manera convincent,
astut com una gata maula,
xerrava en forma eloqüent.
Així, a totes les comarques,
en viles, pobles, mercats,
dolces feia a gent amargues,
ignorants i capficats.
Gaudint amb sa llengua fresca,
fent a tots la gara-gara,
parlant amb sa picaresca,
dient acudits just ara.
Allí on es trobava es formava un
gran rodall.
L'envoltaven en un clerle, com
gallines al seu gall.
Instal·lava els seus trastets,
centenars de botelletes

i enganyava aquells ximplets,
amb gràcia, explicant punyetes.
Venia unes botelletes d'elixir de llarga vida,
infusió miraculosa, que curava tots els mals,
tant bona per les persones, com també pels animals.
Es podia beure a glops, d'això no n'hi havia mida.
A més glops, més joventut,
la il·lusió sens enrenou,
per curar un geperut,
i només costava un sou!
Amb un simpàtic somriure,
l'art llest tenia emotiu,
de saber el que fer per viure,
vendre garsa per perdiu!
Avui ja no existeix personatge tant agut.
El món ha evolucionat i ell ha desaparegut.

Jordi Fontanals i Bonaventura

Esperança d'amor

Tens agredolça esperança,
fil de vida, il·lusió d'or,
somni màgic de bonança.
L'esperança és un tresor.
Per mi la teva semblança,
dóna fe sense recança.
Amb el sentiment més viu,
voldria sense enyorança,
sentint dins mon cor caliu,
donar-te lloable alabança.
Com al cel brillen estrelles,
vull sentir dintre el meu cor
sensible, emocions bel·les,
estimació, sempre amor!
Sentir d'ella amor etern,
dins meu sento aquest anhel,
d'allò fort que és tan intern!
Besar els seus llavis de mel,
fer-li suau, gentil petó,
envoltar-la amb els meus braços,
per sentir molta emoció,
d'amor ple de dolços llaços.
Que vital és l'esperança,
per continuar en vida... Viu!
És com esmolada llança,
d'aquell que esperant... Somriu!

Derecho, enhiesto
desafiante y vanidoso
como una antena vital,
hacia arriba...
y siempre desde abajo.

Lo imagino en la planicie,
en el sueño del sol
con la luna de bombilla...
eterna lucha de lo sabido
sobre lo que ha de sentir.

Sale del suelo,
como una abriente toma de tierra
y quiere alejarse de ella...
lo más posible;
no recuerda,... no quiere,
que la tierra es su sustento,
su abrigo.

Hacia las alturas, lo oscuro
empezando la casa por el tejado
siempre...
la eterna lucha sin sentido
el infinito pecado,
la lanza enhiesta y afilada:
EL SER HUMANO.

Antártida

Jordi Fontanals i Bonaventura

Us desitgen BONA FESTA MAJOR!

CARNS i EMBOTITS

GASCONS SC

C/. Migdia, 21 - Tel. 83 01 54

IMPRESSOS EN GENERAL

gm
gràfiques
maçanet

A més a més,
fotocòpies,
enquadernacions,
segells de goma ...

Migdia, 15 baixos - Tel. - Fax (972) 16 50 03
MAÇANET DE LA SELVA

GEMMA

PERFUMERIA
ESTÈTICA
COMPLEMENTS

Us desitja una bona Festa Major !

ÀNGEL QUIMERÀ, 28 - TEL./FAX (972) 83 15 82
17240- LLAGOSTERA (GIRONA)

BONA FESTA MAJOR !

E.S. LES SUREDES
PETROGAL ESPAÑOLA
TELEFON 46 38 93

BOTIGA
TREN DE RENTAT
CANVI D'OLI

24 HORES
AL SEU SERVEI

L'encís de la tortuga

Al llarg de l'any, hi ha dates que exerceixen de marcadors temporals, signes cronològics que ens evidencien la rapidesa de la vida i ens fan exclamar "ja hi tornem a ser". Això passa amb el Nadal, les vacances d'estiu, el propi aniversari i, sense cap mena de dubte, la Festa Major. Permeteu-me fer un petit exercici nostàlgic i recordar la Festa de la meua infantesa. Sí, ja sé que a la meua edat pot semblar impropedient o fins i tot pretensions, però la nostàlgia agafada amb cura esdevé sempre una eficaç teràpia catàrquica, fins i tot per al jove amb pocs records.

Només hem de retrocedir quinze anys, quan els de la meua edat érem criatures. La Festa Major arribava puntualment a finals de maig, amb la primavera ja caduca i l'estiu traient el nas. Els dies cada cop més llargs convidaven als volts en bici a la recerca d'un petit paradís on beure el pa amb xocolata. Els firaires anaven arribant amb el seu munt de ferralla i tendals de colors, disposats a treballar com formiguetes. Del no res en sortia el Tren de la Bruixa. D'un matí a una tarda apareixien els "cavallitus". Tot-hom anava per feina, la Festa havia de començar.

L'actualment devaluat concurs de dibuix era el nostre tret de sortida. La rua amb els gegants i "cabeçuts" seguits de la seva comitiva de disbauxa, omplien els

carrers engalanats. Als balcons de les cases s'hi abocaven tot de senyores acabades de permanentar que recordaven, potser, temps perduts de trenes i vestits de punta. Un cop a la fira, corríem delitosos d'una parada a una altra esquivant els ramats de gent que atapeïa el Passeig, per veure qui arribava primer als "autuxocs", omnipresents a tot el poble amb la seva música timbalera. Respiràvem inconscientment aquella atmosfera espessa, feta de soroll i fregidines, escoltant embadocats la cantadissa amanerada dels "tombojeros", mentre miràvem d'endevinar quin cau triaria el conill porquí.

Si per aquelles coses de la casualitat ens trobàvem la nena més maca de la classe fèiem el fatxenda, més per obligació social que per necessitat hormonal. Potser, amb sort, ens miraria amb misericòrdia i ens deixaria que la convidéssim a unes voltes a l'olla número 9 -la que ro-

dava més depressa- de les Muntanyes Russes. Quan teníem gana -o simplement per pura golafreria- ens fartàvem de menjar coco, cotó de sucre, xurros, i, de vegades, si hi arribava el pressupost, una dolcíssima poma carmesí encastada en un pal de fusta, amb la propietat miraculosa de netejar a consciència els intestins dels nens laminerers.

Eren temps d'obrir la guardiola i gastar-t'ho tot al "tiru", de la subvenció salvadora de la iaia i del voltar amb els amics fins al punt de fosc.

I retrocedint uns anys més, al bell mig d'aquell món encara més màgic, d'innocència, dolçors i sirenes, hi havia una paradeta ridícula, minsa, habitada per una velleta eixuta i unes tortugues anèmiques que nedaven, elegants, en l'aigua bruta esperant que algun nen cruel les alcés pels aires per mirar el número de la panxa i obtenir així, l'andròmina inútil de premi. Era fantàstic.

Reconec que qualsevol record, i més si prové d'aquella època jogassera, s'ha de tractar amb malfiança. Però si oblidem la perspectiva, si ens deixem seduir per la mentida i el parany de la nostàlgia, experimentarem l'estrany poder de les coses insignificants per traspuar l'emoció més intensa.

Pin

FINQUES GALOBARDES

Fivaller, 24

Tel. (972) 83 09 26

Fax: (972) 83 09 00

17240 LLAGOSTERA (Girona)

VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES
ASSESSORIA JURÍDICA I FISCAL
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
ASSEGURANCES

EDUARD GALOBARDES I JORBA
Advocat - Administrador de Finques

Bon Profit !

CONILL AL "AJILLO"

Ingredients:

1 conill a troços mitjants
1 ceba grossa ratllada
1 cabeça d'all grossa ratllada
½ litre de xerès sec
julivert picat
oli i sal

ELABORACIÓ:

Agafar una cassola de fang, i posar a escalfar l'oli.
Quan aquest estigui calent, tirar el conill.
Una vegada daurat, afegir-hi la ceba, l'all i el juli-
vert.

Deixar-ho daurar tot junt, una estona més.

Afegir-li es xerès, deixant-lo evaporar a foc lent.

Assaonar, i tastear-ho.

Si no està suficientment tou, afegir-hi una mica d'ai-
gua.

Llavors, deixar que es faci una estoneta més.

Servir ben calent!

Bon Profit !!

Restaurant
CAN TONI

ÀNEC AMB PERES (Per a 6 persones)

Ingredients:

1 ànec tallat a 1/8
2 cebes grosses
4 tomates madures
10 peres (que no siguin del tipus granulat)
oli, sal i pebre

Ingredients per a la picada:

ametlles
3 grans d'all
2 galetes
julivert

ELABORACIÓ:

En una cassola es raja la ceba amb oli d'oliva, talla-
da en juliana. Llavors s'hi posa el tomaquet i es deixa
coure.

En una altra cassola, s'agafa l'ànec, se salpebra i es
raja amb l'oli d'oliva.

S'ajunta tot a la mateixa cassola i es cou a foc lent,
uns 3/4 d'hora aproximadament.

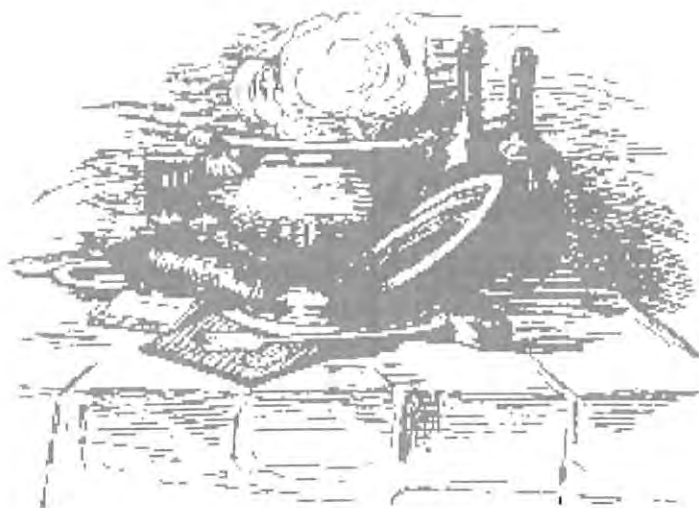
En aquest moment, s'hi posen les peres pelades i ta-
llades, i es deixa coure 3/4 d'hora més.

Una estona abans de finalitzar la cocció, s'hi posa la
picada per donar-hi gust.

-Si durant la cocció no hi ha suficient salsa, hi afe-
girem aigua.

Que us aprofiti!!

Restaurant
CAN CASSOLES

Mobles Cateura

- * MOBLES EN GENERAL I A MIDA
- * MOBLES DE CUINA
- * TAPICERIA

Exposició i Venda:
Carretera Tossa, 7 - Tel. 83 09 95

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Molt Bona FESTA MAJOR !

TABACS

MONTSE PLENSE SENDRA

N.I.F. 40167215-S TLF. 972-83 05 28

C/ Camprodon, nº 10

17240 LLAGOSTERA (Girona)

nogue Assessoria
Laboral i Fiscal

Corredor d'Assegurances

C/ Almogàvers, 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. (972) 83 01 35
Fax (972) 83 01 01

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

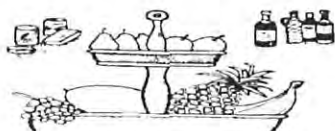
CARPINTERIA METAL·LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL·LICA

* * *

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

**Fruites i
Queviures**

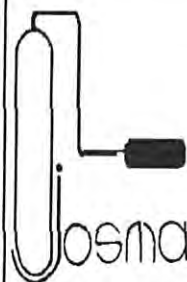
CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

**J C
T d'A**

JOSEP JORDI
COMAS / CIRERA

TALLER D'ARQUITECTURA TEL. I FAX 972 / 83 15 61
CARRER MIGDIA, 36 BAIXOS, ESQ LLAGOSTERA 17240 (GIRONA)

Pintura . . . Decoració

**JOSEP ANGLADA
MANEL MOLINA**

LLAGOSTERA

Tels. 80 52 08 - 46 35 78

PLANTES FRUITERES

PLANTES ORNAMENTALS

Interiors i Exteriors

FALGUERAS

Bona
Festa Major !

A LLAGOSTERA
Cl. Camprodon, 39
Carretera Girona a Sant Feliu
Tels. (972) 83 07 72 i 80 55 79

El Gerani

Hi havia una vegada el gegant Sr. Trencauivols i la geganta Sra. Eleonor que estaven prenent el cafè. Parlaven i parlaven molt contents perquè havien sentit que aquest any per la festa major tornarien a dansar pels carrers de la vila. No podien parar de explicar històries les contaven molt fluixetes perquè ningú pogués sentir-los. Però jo molt xafardera els escoltava sense que se'n adonessin. De sobta una de les històries em va sorprendre i vaig quedar fora de joc. La geganta li va demanar el gegant. - Qui va ser primer els balcons o els geranis?

El pobre gegant va quedar ben embadalit i no va saber què dir. Jo vaig contestar sense gaire coneixement de causa:

- Perdoneu que escoltes però crec que varen ser primer els geranis.

El gegant una mica enfadat va dir -Doncs perquè hi han més balcons que geranis al nostre poble?

Vaig quedar en fer una recerca a fons i explicar-lis els resultats. Però crec que l'informació obtinguda no serà de gaire grat pel Sr. gegant. Tot apunta que els geranis van ser primers i que per causes desconegudes i algunes malalties fúngiques s'han vist desplaçats dels balcons. Em sap greu donar-lis aquesta informació, perquè tan la geganta com el gegant em van explicar que quan dansen i volten per la vila els hi agrada olorar els perfums de les flors i veure els colors vius dels geranis als balcons.

Ara us explicaré del que he pogut assabentar-me, si algú sap quelcom més que m'ho faci saber abans de parlar amb tots dos per la Festa Major. Els balcons es van començar a construir quan la gent va començar a viure en cases de pisos, aquesta era la seva obertura al exterior ja que no contaven amb patis al darrera. Els balcons van estar de moda durant el noucentisme, eren una mostra de benestar i el fons natural de la sala i habitacions. Els enamorats i passaven les seves millors hores i entre les plantes que els decoraven els geranis donaven co-

lor i olor. En canvi els geranis ja van ser ben considerats pels comerciants holandesos que anaven a les Índies voltant el continent africà cap allà el 1602. O encara no creien en la ruta alternativa voltant el món o potser eren els pirates que no els deixaven navegar, així que el 1652 una colònia de holandesos es va assentar a la Ciutat del Cap (Sud-africà) i es diu que el seu governador va ser el primer en enviar espècies de geranis cap Holanda. El 1806 després d'una breu ocupació, la colònia holandesa va caure en mans britàniques i aquests també van començar a enviar plantes a Anglaterra on es van fer populars per la seva bona floració durant l'estiu. Des de llavors els geranis han passat per èpoques de gran popularitat i èpoques d'oblit.

Al començament del segle XIX i part del XX es van popularitzar gràcies a la seva facilitat de creixement i pocs requeriments ja que és una planta molt rústica i adaptable. També es van produir moltes hibridacions que van donar lloc a moltes plantes de gran varietat de flors, fulles i aspecte. Per tant es va fer necessari classificar-les. Primer es va establir anomenar-les *Pelargonium* sp. per diferenciar-los de les espècies de geranis salvatges que creixen a boscos i prats. Segon es van classificar en tres grups: El geranis de fulla de heura (*Pelargonium peltatum*) que tenen creixement enfiladís o penjant. Els geranis zonal de fulla

acolorida i olorosa (*Pelargonium hortorum*). Els geranis de regal (*Pelargonium domesticum*) de flor grossa i fulla verda.

Però a partir del 1950 i fins el 1980 una sèrie de malalties degudes a fongs i bacteris com el *verticillium albo atrum* i el *xantomones pelargonii*, que provoquen pudrició de les tiges que malaltegen fins que la planta mor, van fer que els geranis caiguessin a l'oblit. El millor tractament aquests problemes es conèixer si el vostre gerani és de sol o ombra i col·locar-lo a la bona exposició. No regar-lo massa, és una planta molt adaptada a les condicions de calor i gens a les humides. Utilitzar una terra que dreni bé i amb poc contingut de torba. I nutrir-lo un cop al mes si el teniu en un test.

Finalment, recordeu-vos que el gerani és una planta perenne que pot viure molts anys però a l'hivern cal que el tapeu o el poseu a l'interior perquè no suporti temperatures de menys de 0 graus centígrads, ja que és una planta subtropical. És per això que els països del nord l'utilitzen com una planta anual i cada any els canvien per tenir moltes flors els balcons durant l'estiu.

Bé, que en penseu. Serà suficient per convèncer el gegant i la geganta, si o no?. Fins aviat i Bona Festa Major-1997.

Teresa Puértolas López.

FORTUNA

JOYERIA - RELOJERIA

ROBA I COMPLEMENTS PER A INFANTS
RECORDS DE BATEIG-COMUNIO-NOCES I ANIVERSARIS
NINOS DE TOTA MENA
ARTICLES DE BROMA

REGALS ANNA
*us desitja bona FESTA MAJOR
i els comunica que disposa
de servei de TINTORERIA AURA
amb dues recollides setmanals*

Ens trobareu al C. Sant Feliu, 8
Tel. 83 12 83 - LLAGOSTERA

Dolors Pico & Anna Bosch

- . Tractaments facials i corporals
- . Depilació a la Cera (un sol ús)
- . U.V.A. (Solàrium)
- . Manicures i Pedicures

Comte Guifré, 11 - Tel. 83 14 44
17240 LLAGOSTERA

Us desitgen bona Festa Major!

Bona Festa Major!

Fusteria ROIBA, S.L.

MOBILIARI DE CUINA i BANY

C/ Llevant, 1
17240 LLAGOSTERA

Tel. 83 08 20
Fax 80 52 69

**Desitja a tothom
molt bona
FESTA MAJOR**

Carrer Comte Guifré, 2 baixos - tel. 83 15 28
LLAGOSTERA

Propietats preventives i curatives del pol·len

Què és el pol·len:

El pol·len és el producte de secreció dels òrgans masculins de les flors i l'encarregat de fecundar els òrgans femenins de les mateixes, mitjançant el vent o transportat pels insectes. Està format per grans de variable color. Segons el seu origen floral, el pol·len serà més ric en uns nutrients que en uns d'altres. El pol·len procedent de plantes salvatges, no conreades i lliures de pesticides, és d'una qualitat superior respecte als pol·lens procedents de cultius, és a dir, de flors que, amb tota seguretat, hauràn sigut tractades amb productes químics per a exterminar determinades plagues. Per això és molt important, quan comprem el pol·len, llegir a l'etiqueta la seva procedència.

Quina és la seva composició?

Sovint, se l'anomena al pol·len "el millor polivitaminic natural existent", i no sense raó: conté totes les vitamines del grup B, vitamines A, C, D i E, oligoelements minerals (Com ara potasi, calci, silici, mag-

nesi, fòsfor, manganès, sofre, clor, ferro, molibdè i coure), rutina (Substància protectora dels vasos sanguinis), hormones vegetals, enzims, substàncies antibiòtiques, greixos saludables (Insaturats), proteïnes (Conté tots els aminoàcids essencials) i sucres. Tots aquests nutrients són necessaris en algunes afeccions, per el que el pol·len ajuda a l'organisme a recuperar l'equilibri perdut, en cas de malaltia, i a evitar que aquesta aparegui (Prevenició).

Quines són les seves propietats?

El pol·len actua com a regulador de l'activitat intestinal, tant en diarreïes com en restrenyiment; també afavoreix el creixement infantil, l'apetència, millora la digestió, l'estat d'ànim, la irrigació cerebral, i la capacitat mental i visual. També és molt eficaç en les prostatitis (Inflamació benigna de la pròstata), ajuda a millorar els estats anèmics, és un regulador del sistema nerviós, etc.

Com s'ha de prendre?

La millor forma de prendre'l és la següent: En dejú, deixar dissoldre

a la boca una cullerada de pol·len, ensalivar-ho bé i esmorzar a continuació. És important que, en el moment de prendre el pol·len, no es prengui a la vegada, cafè, llet, xocolata o te. Si no agrada el sabor, es pot barrejar amb suc de fruites o iogurt natural i afegir-hi una culleradeta de mel.

La dosi per a adults sans és de 25 a 30 gr., que equival a una cullerada plena al dia; els malalts poden prendre de 30 a 40 gr. dia aproximadament. Per als infants, la dosi recomanable és de 10 a 15 gr. segons l'edat, és a dir, una cullerada rasa. En tots els casos, es pot augmentar lleugerament la dosi sense cap problema, a causa que el pol·len és un aliment, i no un medicament.

Convé prendre'l a diari des del començament de tardor fins al final d'hivern, encara que es pot prendre durant tot l'any.

Aquesta informació és exclusivament de caràcter divulgatiu; no pretèn prescriure ni suplir la funció del metge.

Sergi Monzón

Perruqueria

M. HELENA

Us desitja una Bona Festa Major!

Carrer Concepció - Tel. 83 10 27
LLAGOSTERA

M.ª Carme Valentí
PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36
Telèfon 83 06 20

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Us desitja bona Festa Major !

BONA FESTA MAJOR!

PromaCor

PRODUCTOS Y MAQUINARIA DEL CORCHO S.A.L.

C/ Canalejas, 6-8, Tel.: (972) 80 55 35 - Fax: (972) 80 57 47
17240 - LLAGOSTERA (Gi)

Floristeria Cal - Ri
Composicions Florals
Rams de núvia - Ceràmiques
Servei a domicili
C/ Concepció, 4
17240 LLAGOSTERA
TL : 83 09 88

mobles

SOLER

JOAN SOLER I RISSECH

*Mobles d'encàrrec
clàssics i moderns*

C. Àngel Guimerà, 6 - Tel. 83 00 44
LLAGOSTERA

Bona Festa Major!

BAR EL DORADO

C/ Angel Guimerà, 29

Tel. 83 06 64

Obert tot l'any

Us desitja bona Festa Major

**Portes - Escales - Baranes
Reixes - Tancats metàl·lics**

Serralleria Metàl·lica Ferran Collell, S.L.

C. Cantallops, s/n
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel: 83 00 67
Fax: 83 06 41

*Us desitja
molt bona Festa Major*

El planeta rovellat

1997 serà recordat com l'any del Hale-Bopp, el cometa més brillant del segle i tots, més o menys, haurem gaudit amb la seva visita que ha convertit els nostres cels en tot un espectacle. Però 1997 també serà l'any de Mart ja que assolirà la posició més favorable per a la seva observació i rivalitza en brillantor amb el Hale-Bopp. A més, serà l'inici d'una nova etapa d'exploració planetària amb el llançament de tres missions no tripulades a Mart per tal de confirmar la possibilitat de vida al planeta vermell. Qui sap? Potser serà el principi d'unes bones relacions amb els veïns; o no.

Mart és un dels cinc planetes coneguts per l'home des de la més remota antiguitat i destaca en el cel més que per la seva brillantor pel seu color vermell.

El vermell sempre s'ha associat a les idees de foc i sang. No és estrany, doncs, que els pobles relacionessin aquest planeta amb les seves divinitats guerres. Els babilonis l'anomenaven Nirgal, senyor de les batalles i jutge dels morts. Segles més tard els grecs el van convertir en Ares, el déu de la guerra. I, finalment, durant l'Imperi Romà, se li va donar el nom de Mart, el déu llatí de la guerra equivalent a Ares.

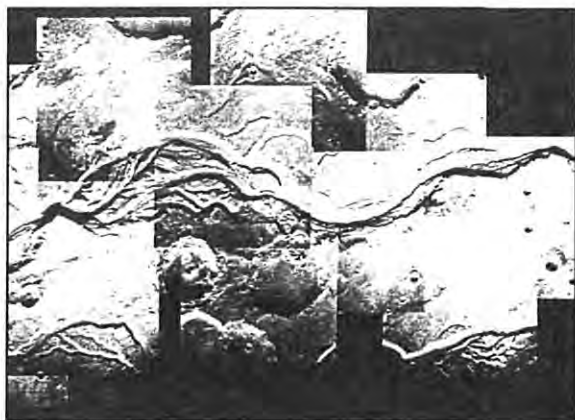
Per no trencar aquesta llarga tradició mitològica, ja en 1877, quan l'astrònom nordamericà Asaph Hall va descobrir al telescopi, en dues nits successives d'increïble sort els dos satèl·lits que giren al voltant de Mart, els va batejar amb els noms de Deimos (Terror) i Phobos (Temor), els dos fills de Mart que segons explica Homer a la Ilíada l'ajudaven a controlar el seu carro de combat.

Més tard, al 1938, l'adaptació radiofònica del llibre "La Guerra dels Mòn" de H. G. Wells, dramatitzada per Orson Wells, va terroritzar a molts oients que van creure que els marcians havien atacat New Jersey.

La base de tota la mitologia actual sobre els marcians la va establir a finals del segle XIX l'astrò-

nom italià Schiaparelli, que va observar línies llargues i rectes que semblaven formar una estructura en la superfície de Mart. Les va anomenar "canali", canals, i malgrat que es referia a conduccions naturals en un terreny, en anglès té més l'accepció d'estructures artificials creades per una intel·ligència superior.

Percival Lowell va quedar fascinat per aquests canals i va suposar

que es tractava d'una xarxa immensa de conducció d'aigua que atravesava els deserts de Mart i va popularitzar aquesta idea fins al punt que ja tothom pensa que Mart és la llar de tota la fauna extraterrestre imaginable.

Rés més lluny de la realitat ja que els canals no eren sinó il·lusions òptiques degudes a la baixa qualitat dels instruments d'observació de l'època. Actualment sabem que els famosos canals de Mart són els llits secs de rius immensos, circumstància sorprenent si tenim en compte que ara l'aigua a Mart només es presenta a la superfície en forma de vapor o de gel, al pol nord, i la possi-

ble vida marciana es redueix a formes microbianes, segons els indicis trobats a meteorits procedents de Mart que s'han trobat a l'Antàrtida.

La superfície de Mart està configurada bàsicament per deserts de dunes i roques i el seu color vermell característic és degut a l'alta concentració de ferro de les roques, que amb contacte amb l'atmosfera marciana es rovellan i ens evoquen el color de la sang i el foc. També hi ha volcans i cràters com a la Lluna. El volcà més gran és l'Olympus Mons, de 25 km. d'alçada, una base de 500 km. de diàmetre i una caldera de 80 km. de diàmetre, us l'imagineu a la Garrotxa?

Per trobar Mart només hauréu de mirar cap al Sud i sens dubte serà el punt més brillant i més vermell de tot el firmament. Si podeu disposar d'un petit telescopi no deixeu passar l'oportunitat d'observar-lo detingudament ja que aquest any Mart està molt a prop de la Terra i podreu distingir el casquet polar Nord amb el seu gel permanent i també els canvis de color que pateix la superfície com a conseqüència de les importants tempestes de pols que recorren els immensos deserts marcians.

I fins aquí la nostra història de marcians i de Mart, un planeta petit, insignificant gairebé, però que ha captivat la nostra imaginació des de sempre.

Rafa Balaguer

Un telèfon amb millors prestacions

902 (416 000
Telèfon obert

- Ampliació de l'horari d'atenció telefònica: de 8h a 21h, de dilluns a divendres
- Desviació automàtica de telefonades als serveis d'informació dels departaments
- Més informació de la Generalitat de Catalunya

E.mail: sdginfo@correu.gencat.es

Infovia: <http://gencat.inf>

Internet: <http://www.gencat.es>

Teletext: Teleservei de TV3

Videotex: (nivell 031) *CATALUNYA#

**Generalitat
de Catalunya**

Horòscop

ÀRIES del 22/3 al 20/4

Amor: Després d'un temps no gaire bo per a vosaltres, per fi ha arribat l'hora que els àries sortiu a caçar la vostra parella.

Feina: El pas del cometa Hale Bob us portarà bona sort en tots els projectes que ara per ara teniu a mig començar.

Salut: Tot i que sempre esteu cansats o us fa mal el cap aquests dies tindreu més ganes de fer coses sobretot qualsevol cosa relacionada amb l'esport.

TAURE del 21/4 al 21/5

Amor: Alguns nadius de taure és molt probable que durant les properes setmanes trobeu una persona que us deixarà ben parats, en ella trobareu una bona amistat. Si la trobeu no la deixeu passar com si res i no us en penedireu, paraula de bruixa.

Feina: En aquests moments la part laboral la teniu una mica malament més val que ara per ara no us en preocupeu massa ja vindran temps millors.

Salut: El menjar és sempre el vostre gran enemic vigileu si no voleu patir alguna indigestió.

BESSONS del 22/5 al 21/6

Amor: Estareu molt comunicatius amb la vostra parella fins i tot massa tant que potser us faran callar.

Feina: No us enfadeu amb els vostres companys de feina si no ho pagareu duran molt de temps a base de bromes una mica pesades.

Salut: De la mateixa manera que estareu una mica pesats amb tothom també notareu que us costa més fer exercici.

CRANC del 22/6 al 23/7

Amor: Tots els vostres amics us voldran donar consells per poder lligar amb aquell noi/a que tant us agrada, però no feu cas a ningú i feu el que realment penseu que heu de fer.

Feina: Segurament gastareu més diners dels que hauríeu de gastar procureu estalviar per altres temps en els que l'economia no sigui tant abundant com ara.

Salut: Seria bo que sortíssiu de casa i anéssiu d'excursió per esbargar-vos una mica i exercitar el vostres músculs.

LLEÓ del 24/7 al 23/8

Amor: Semblava que tot va al revés però ja veureu que poc a poc les coses es van posant al seu lloc i tot serà com abans i fins i tot molt millor.

Feina: Aquells que no tingueu feina ara és el moment de posar-se a buscar-ne teniu la sort de cara!!!!

Salut: Sortiu de casa i practiqueu algun esport us sentireu molt més bé amb vosaltres mateixos.

VERGE del 24/8 al 23/9

Amor: En la intimitat amb la parella tot funcionarà a la perfecció però amb els amics tindreu algun problema que si no solucioneu ràpidament es pot complicar.

Feina: Podria ser que penséssiu que la feina que feu és un pal, no en feu cas i no us hi amoïneu és un pensament molt normal. (no sou elements estranys)

Salut: Els grans a la cara portaran més d'un mal de cap alguns dels nadius de Verge, pel que fa a la resta estareu molt bé.

BALANÇA del 24/9 al 23/10

Amor: Sembla que les coses us aniran més bé amb aquell/a noi/a que sempre heu volgut, però no us feu grans il·lusions no sempre les coses surten con un/a vol.

Feina: Si no busqueu feina no vindrà tota sola, per una vegada podríeu fer un esforç.

Salut: Físicament us trobareu molt bé, notareu que aguanteu molt i que us costa cansar-vos.

ESCORPIÓ del 24/10 al 22/11

Amor: Tot i que els escorpí us caracteritzareu per ser més aviat esquerps, sorprendreu a tothom demostrant que quan voleu podeu ser molt dolços i tendres.

Feina: La vostra economia tindrà un petit augment. Esteu de sort no tothom podrà dir el mateix !!!!!

Salut: Els peus. Vigileu molt els peus i turmells podríeu patir algun traumatisme important.

SAGITARI del 23/11 al 22/12

Amor: Els Sagitari no estareu gaire comunicatius ni amb la parella ni amb ningú, estareu molt millor en la vostra intimitat més íntima.

Feina: La vostra agenda estarà sempre plena, reunions, sopars, dinars..... No perdeu els nervis i tot sortirà com voleu.

Salut: Amb tanta activitat com tindreu no us serà possible queixar-vos de cap cosa només notareu una mica el cansament de tant exercici.

CAPRICORN del 23/12 al 21/1

Amor: Voldríeu passar més temps amb la vostra parella del que podeu, però no us penseu que ella està enfadada amb vosaltres, no és pas veritat.

Feina: De cop sembla que tota la feina de l'empresa us la facin fer a vosaltres, això no és del tot cert, el que passa és que el vostre cap o caps volen augmentar-vos el sou i de categoria i us ho heu de guanyar.

Salut: Sembla que hauríeu d'estar cansats de tanta feina i no serà així tindreu més energia que mai.

AQUARI del 21/1 al 19/2

Amor: La vida amorosa serà molt positiva per a tots els Aquari, tot el que proposeu al vostre company serà benvingut i no posarà cap entrebanc en res.

Feina: Potser que el vostre cap es posi en contra vostra. No heu de patir per a res que els companys de feina ja us donaran un cop de mà.

Salut: Els ulls i l'esquena són les parts més delicades dels Aquari. Cuideu-los si és possible.

PEIXOS del 20/2 al 21/3

Amor: Tindreu algun problema de parella, res important si no hi doneu més importància de la que té, us ho dic perquè jo se que teniu tendència a exagerar una mica les coses.

Feina: En la part laboral no tindreu cap mena de problema, més aviat el contrari tot us sortirà tal com vosaltres volíeu.

Salut: Aneu amb compte els vostres queixals no estan massa bé i podríeu sentir alguna molèstia que no esperàveu.

Francesc Rigau i Geli

El dia 27 de març va morir el sr. Francesc Rigau, a l'edat de 89 anys. El sr. Rigau era una institució a Llagostera, on va exercir de mestre al C.P. Lacustària al llarg de 25 anys. Tot i que la notícia ens va arribar quan ja havíem tancat la revista, vam mobilitzar-nos per tal de trobar un espai on mostrar el nostre reconeixement a aquest home, a qui molts llagosterencs devem el llegat de la seva tasca.

Recordant al Sr. Rigau

Fa pocs dies ens ha deixat el senyor Francesc Rigau, que exercí de mestre a l'Escola Pública durant molts anys i que fou un amic entranyable.

Quan la vida ja es va fent llarga i es porta molt temps vivint en una comunitat quasi familiar com és Llagostera, la llista de persones la desaparició de les quals ens causa dolor i la seva absència sensació de solitud es va fent més nombrosa.

Arribada aquesta hora del comiat definitiu, penso en dos aspectes de la personalitat del senyor Rigau per a mi molt importants. Per una banda, l'afany en el compliment de la seva funció docent a l'escola de Llagostera, com poden testimoniar molts antics alumnes seus que en una època de pobresa pedagògica general, tingueren la sort de rebre un ensenyament bàsic seriós, impartit amb interès i amb esperit vocacional. I d'altra banda, el seu esperit intel·lectual que enriqueixia qualsevol conversa, que feia interessant el seu tracte, que aportava sempre elements per pensar en totes les qüestions humanes, envoltat d'unes maneres personals de generosa amistat i exquisida correcció.

L'enyorament per l'amic Francesc Rigau serà constant i l'admiració, l'afecte i el record ens acompanyarà sempre.

Joan Pinsach Arché

Apunt biogràfic

Francesc Rigau i Geli, més conegut com "el Sr. Rigau" va néixer a Banyoles.

Abans de la guerra havia estat de mestre a St. Andreu de Llavaneres, on va aconseguir el títol de professor de català per correspondència, a través de la Generalitat.

L'abril del 38 va ser mobilitzat per lluitar durant la Guerra Civil als fronts de l'Ebre i del Segre. Acabada la guerra va estar en un camp de concentració a França, d'on es va escapar amb uns companys.

Després va estar en un altre camp concentració, aquesta vegada a Barcelona fins que va poder-ne sortir per bona conducta.

Lliure ja dels camps de concentració va exercir de mestre a Igualada, Bellver de Cerdanya, Olot, Canàries fins que al 1952 (i "per prescripció mèdica", tal i com a ell li agradava explicar) va venir a Llagostera, on ha viscut tots aquests anys.

Ja aquí va entrar a l'escola pública (que llavors era a l'actual guarderia), on treballà juntament amb els Srs. Salades, Mesures i Plemse.

Els llagosterencs li devem - entre altres coses - el fet que aconseguís millorar la planificació de l'edifici de les escoles, i que Llagostera fos capdavantera pel que fa als transports i menjadors escolars.

El Sr. Rigau era més partidari de l'ensenyament basat en una relació d'afecte, que no pas en rígides disciplines.

Una faceta molt important que cal recordar era la que fa referència a la seva afició per la pintura. Rigau havia pintat tota la

Autorretrat del Sr. Rigau

vida, però durant la seva estada a Olot s'hi va dedicar amb més intensitat. Allà va exposar a les galeries Armengol. Ja a Canàries va treballar per la Galeria Wiot, a la qual continuava enviant obres inclús quan ja era a Llagostera. El Sr. Rigau es decantava per la pintura figurativa i pels paisatges, i es declarava un deixeble de l'escola olotina.

Des de l'any 74 vivia retirat a la seva casa del carrer Migdia, amb la seva muller Montserrat Àlvarez. Junts es van dedicar durant aquest temps a l'afició que compartien: la pintura.

Col·lectiu de Redacció

Font: entrevista publicada al Butlletí de Llagostera nº 20

La devoció dels Llagosterencs

Quan escric això encara tro-
nen els tambors dels esta-
ferms i mig poble transita
amb el convenient aire de gravetat
pels carrers de Llagostera. Són els
darrers moments de la processó de
Divendres Sant, la del Sant Enter-
rament, que s'ha convertit en una de
les més notables de la zona. Diuen
que hi participen quasi sis-centes
persones i que la contemplen, amb
expectació, gairebé dues mil. L'he
observat mentre recorria Reramur i
avançava pesadament pels estrets i
costeruts carrers del casc antic i he
admirat amb una certa fascinació la
seva força estàtica. No em costa en-
tendre que a molts convilatans els
complagui contribuir-hi, independent-
ment de les seves creences perso-
nals. De fet, no és fàcil assegurar si
participen en una experiència religi-
osa, o antropològica o ambdues co-
ses alhora, però tant és.

Sigui per un sincer fervor religi-
ós, pel culte a la identitat, per les
exigències socials, perquè en
l'acompliment d'aquests rituals lle-
gendaris, tradicionals, hi trobem un
refugi estranyament sòlid en aquests
temps de vacil·lacions, o perquè
aporta el consol i el benestar de po-
der-se reconèixer com a membre
d'una comunitat. Sigui com sigui,
l'èxit de la processó és indiscutible.

Tinc la impressió que no és un fet
aïllat sinó que per contra la presèn-
cia i la importància de les manis-
festacions religioses a Llagostera s'ha
incrementat sensiblement.

Sorpren comprovar com l'ascen-
dència de l'església en l'ordenació
de l'espiritualitat col·lectiva s'està

relaxant i que el pes de la seva au-
toritat en les concepcions morals de
la nostra societat s'afebleix de ma-
nera òbvia, però en canvi, segons tots
els indicis, la seva influència social
creix.

L'església de Sant Felix llueix
esplendorosa, àmplia, límpida, con-
fortable, com mai en la seva llarga
història; els feligresos han aportat
generosos donatius per fer-ho pos-
sible; la concurrència a les misses
ha crescut notablement i sembla que
la crisi ha quedat definitivament su-
perada.

Els hereus ideològics d'aquells
vells revolucionaris irats que prete-
nien aprofitar la magnitud dels tem-
ples per transformar-los en garatges
en l'actualitat ja no militen en l'anti-
clericalisme; defensen el respecte
per les conviccions alienes, la tole-
rància, la convivència i abocats com
estran a les O.N.G. coincideixen so-
vint amb sectors de l'església que
treballen amb un entusiasme idèntic
en projectes de solidaritat i coope-
ració amb països del tercer món.

L'entitat local amb més vitalitat
és el Casal Parroquial que tot i pro-
clamar-se - i se-
gurament ésser -
oberta a tothom,
compta els seus
associats per fa-
mílies, ha recupe-
rat l'escenificació
de la Passió i re-
crea uns Pasto-
rets altament doc-
trinals. Malgrat
això la major part
dels seus mem-

bres, inclosos els més actius (confio
que sabran disculpar l'atreviment) no
tenen reputació de rosegaaltars, ni
maneres de místic, ni se'ls coneixen
inclinacions evangelitzadores.

Amb la condescendència, o la
complaença de l'església, es parti-
cipa en els seus actes sense la cor-
responent pulsio religiosa, es porten
els fills a centres confessionals per-
seguint la qualitat o l'elitisme però
no l'adoctrinament, es casen per
l'església per fer-ho com cal, no
impulsats per íntimes conviccions.

En definitiva, sembla que al nos-
tre poble, i no únicament aquí, natu-
ralment, l'església ha perdut poder
sobre l'espiritualitat de la parròquia
però per contra l'ha guanyat en pre-
sència a la vida quotidiana, com si
finalment s'hagués d'imposar el re-
tret clàssic dels seus enemics i el
seu regne fos cada vegada més cla-
rament d'aquest món. Potser perquè
les incerteses sobre l'altre seguei-
xen augmentant.

Enric Ramionet

**LLIBRERIA
MATERIAL ESCOLAR**

RAMONA FRIGOLA

C/Ganix, 14
Llagostera (Girona)

Telèfon 83 03 84

Bona Festa a tots !

L'hora dels homenatges arriba tard

El mateix dia que se'm comunicava que l'Ajuntament de Llagostera crearà una beca per promoure els estudis locals en memòria de l'Esteve Fa, vaig saber que s'havia enderrocat l'antic estanc de dalt. El merescut homenatge postmortem - no fos que en vida algú ho hagués trobat malament! - s'enfosqueix amb aquesta demolició llargament anunciada que ja no hauran pogut veure dos dels principals protagonistes: l'alcalde Narcís Casas, que a l'any 1978 va congelar l'enderroc de la Doma, i l'Esteve, lluitador incansable de causes perdudes. De fet, volent ésser optimista vull pensar que s'ha esperat el decés de l'Esteve per executar una de les més ignominioses destruccions de l'arquitectura històrica popular d'aquest municipi.

L'Associació de Veïns

La campanya per la conservació de l'antiga Doma va ser un dels principals eixos de l'Associació de Veïns fundada l'any 1978 per intentar vehicular les aspiracions dels qui confiaven en la participació assembleària perquè ja érem escèptics davant les organitzacions partidistes. Érem uns il·lusos i l'Esteve potser el que més. La seva sinceritat, el seu convenciment i passió

davant les coses, i la franquesa en els arguments - no deixava pedra sobre pedra i això li va crear molts enemics - el feien un personatge singular i entranyable. També és cert que estaves amb ell o contra ell, i malgrat que vam tenir les nostres discrepàncies, sempre vaig fer-li costat, com alguns amics incondicionals que eren més dels que molta gent es pensa.

L'Esteve Fà i en Joan Ventura. Foto: Xavier Ruiz

Ens vam conèixer l'any 1975 i vam mantenir una relació intensíssima fins el 1980, quan amb motiu de la sortida del Butlletí un malentès ens va distanciar temporalment. Però va plegar de l'Associació de Veïns, emportant-se amb ell una part important de l'esperit combatiu que havíem tingut els dos primers anys.

La reivindicació del 23 de febrer de 1240 com una data històrica a commemorar va ser el punt de partida. Altres accions van ser les denúncies de la Doma, del desviament

d'un rec o dels abocaments il·legals a la riera de Salenys. L'organització d'un cicle de conferències sobre sexologia amb especialistes de l'Hospital Clínic, la celebració del Solstici d'Estiu o la publicació del Butlletí són algunes de les activitats que vam compartir amb l'apassionament i l'orientació de l'Esteve i la col·laboració d'altres amics entre els quals voldria recordar en Pere Blanch.

Aprofundint en cadascun d'aquests apartats veuríem que en les petites coses hi ha la grandesa d'uns objectius que no vam saber culminar. No teníem ambició de poder ni personal i només lluitàvem per un poble millor. Incompresos i ignorats, l'Associació només va continuar fent la viu-

viu com suport legal del Butlletí fins a la seva desaparició el 1991.

La murtra imprescindible

La primera vegada que vam parlar amb l'Esteve va ser al bell mig del passeig i em va sorprendre el seu entusiasme i vehemència, i l'expressivitat dels seus ulls. Era un home en plenitud de facultats, exultant i al mateix temps desenganyat de diferents batalles. Ell em va descobrir l'August Vidal i em va fer interessar per una munió d'aspec-

tes des de la botànica a l'arqueologia, de la història a la ciència. I la política! Quan li agradava comentar els temes d'actualitat des del seu especial prisma crític. Curiosament, quan la nostra amistat es va fer, diguem-ne pública, algunes veus *ben intencionades* em van advertir de les peculiaritats de l'Esteve i algú encara més *bona persona* em va fer saber que era comunista. Patètic! Dificilment he conegut ningú més bonhomíós i receptiu que l'Esteve i l'Emília. Hi havia passat tantes hores a casa seva, bevent aquells gotets de murtura deliciosa que preparava amorosament per plaer dels seus convidats.

Conèixer bé l'Esteve no era gens fàcil. En part, si també tenia enemics és perquè era una persona de difícil entrada. Mai no es quedava en mitges tintes, no feia compliments gratuïts i la seva tossuderia impedia fer-lo canviar de posicionament. Això desagradava a tots els qui no pensaven com ell, però el càstig -l'ostracisme- va ser un preu massa car per una persona tan vital com en Fa.

Didàctic sempre

Per què ara se'l recorda amb una beca d'investigació quan en vida se li va negar el pa i la sal? Era un personatge controvertit, sens dubte. Intransigent en els arguments i impossible de subornar, ni que fos dialècticament. Però estic convençut que

dificilment em tornaré a creuar en la vida amb una persona que m'hagués aportat tantes coses, que m'hagués ensenyat tant. Anar a casa seva sempre era didàctic i molt més encara, sortir a passejar amb ell. Coneixia el territori i la natura a la

cable pel seu contingut i profusió de dades és l'assaig publicat l'any 1983, titulat Geografia, Història i Curiositats de Llagostera. És un article que havia escrit per encàrrec i en el que fa un gran retrat sobre diferents aspectes del poble.

Veiem alguns fragments del seus textos: el 1977 descobria per a molts llagosterencs la figura de mossèn Josep Gelabert:

«Com assenyalo al principi, mossèn Gelabert morí un dia de febrer de 1936. La mort li fou tal vegada molt oportuna, ja que en el suposat de que hagués pogut superar el període de guerra sense conseqüències físiques, cosa molt problemàtica donada la forma en que es desenvoluparen els fets de l'any 36, no per això s'hauria lliurat de veure com el despullaven de totes les seves pertinències, moltes de les quals,

potser les més importants per Llagostera, s'han perdut per sempre. Sembla que ell portava un diari de les seves sortides, trobades, experiències i altres quefers del seu tragí diari. En un treball seu, publicat a Girona Artística el gener de 1928, indica haver acabat un treball titulat Lo terme Municipal de Llagostera i llur Baronia. Sabem també que foren nombroses les seves troballes arqueològiques i és de suposar que també ho serien les seves anotacions sobre les mateixes.

El molí de Can Moner, a Ridaura. Il·lustració: Enric Marqués

perfecció, i et parlava de les plantes i de les pedres, de les cases i de les muntanyes, dels bolets i de les estrelles. El seu aprenentatge no era científic però sí fruit d'una rigorositat exemplar. També li agradava fabular i tenia un sentit de l'humor molt propi.

El llegat literari

Insistent en la vessant pedagògica, he volgut rellegir alguns dels articles que va publicar en el programa de la festa major. El més remar-

Bé, doncs tot això es va perdre. Aquest bagatge era quelcom més que el fruit d'una afició, per més respectable que aquesta sigui, era part de la vida del nostre poble i com a tal teníem l'obligació, no ja de deixar-lo fer, sinó d'ajudar-lo i més encara de guardar per a sempre la seva memòria; com també conservar i millorar, si això era possible, tot el que mossèn Gelabert d'una forma tan cordial i desinteressada ens volia deixar. Res de tot això s'ha fet.»

El 1978, l'Esteve va formar part de l'equip de redacció del programa i va publicar-hi l'article *Recuperació d'un menhir*:

«A Llagostera hem fet una d'aquestes troballes. El monument ja hi era, naturalment fa potser quatre o cinc mil anys. Els bosquerols que fa llarg temps treballaven per aquells paratges on ell es troba, guanyant el just per poder sobreviure fins la setmana següent, bé fent carbó vegetal, llenya o escorça, el coneixien de sempre. Per ells era L'Avi, pedra dreta i fortament fixada al sòl, que els hi servia d'entreteniment quan, acabada l'esgotadora jornada, feien juguesques intentant tombar-lo. Però no foren ells els qui ho aconseguiren. Fou un d'aquests pobres buscadors de tresors, al

que sembla que la fortuna mai afavoreix, el qui amb un magall i una pata aconseguí abatre'l.»

A La cova neolítica de pedra sobre altra (FM 1979), explica una troballa arqueològica que va fer amb un equip format per Josep M. Romo, Lluís Torres i Joan Pinsach:

«Nosaltres ens hem limitat a buidar, de terres i pedres, la cambra sepulcral i la galeria, segurs de que ho fèiem sense perill de malmetre qualsevol vestigi que pogués escapar als nostres limitats coneixements, conscients de la importància capital que té l'excavació en una prospecció arqueològica. Desgraciadament ens limitàrem a seguir els passos d'una gent que anteriorment ja havien fet aquesta feina.»

El 1981 inaugurava la sèrie *Fulls Solts* i publicava dos articles. *Nova aportació etimològica de Llagostera* és un treball sobre el primer document escrit en el que hi apareix el nom de Llagostera, el 881, i a *Llagostera ja té un megàlit* descriu la troballa a la zona del Puig de les Cadiretes d'un menhir de grans proporcions:

«Es tracta d'una pedra granítica (entre negra i rosada), molt dura i de secció polièdrica fins uns trenta cm. Abans d'arribar a la base, la qual cosa fa pensar que hagi estat esculpida. Actualment

està tombat i s'han fet ja els primers treballs per tornar-lo a la posició correcta que com a tal monument li correspon.»

Els *Molins de Llagostera* (FM 1982) és un reportatge que té un doble valor perquè està il·lustrat amb quatre dibuixos de l'Enric Marquès (el Molí de Can Gotarra, el molí de Can Muné, un monturador de mà i el molí rotatiu ibèric).

«L'objectiu fonamental d'aquest treball era deixar constància d'una sèrie d'antics molins, avui perfectament visibles, que ens marquen una fita molt important d'un període industrial en què l'home deixa d'usar l'energia animal com a força motriu i utilitza, per primera vegada, una força natural per donar moviment a la seva indústria, en aquest cas la hidràulica. En el cas concret de la nostra vila el fet revesteix un sentiment d'admiració en comprovar que amb unes possibilitats tan minvades com les que ofereix el cabal del Ridaura, per més que antigament el règim pluviomètric fos més abundant, foren capaços de muntar-hi ni més ni menys que set molins.»

Joan Ventura Brugulat

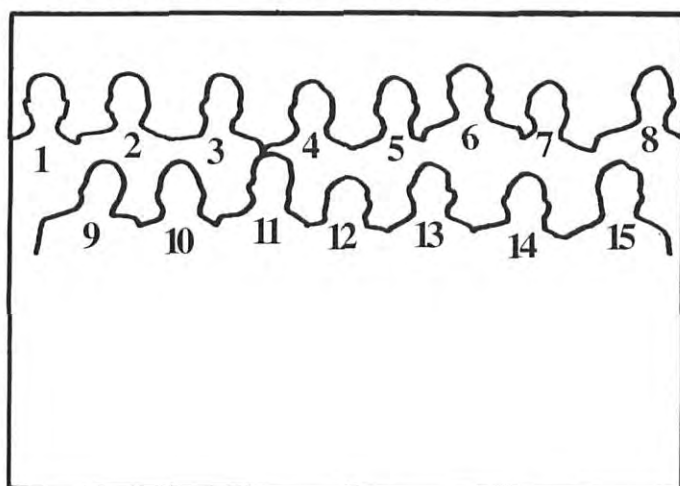
**ANUNCIEU-VOS
AL
BUTLLETÍ !!!!**

Àlbum de Fotos

*Comunió Solemne. Any 1950 o 1951.
(Foto cedida per l'Arxiu Municipal)*

- 1 - ?
- 2 - Josep Codina Costa
- 3 - Emili Rufí Comadira
- 4 - Joan Solés Pujol
- 5 - Josep Batlle Jovani
- 6 - Joan Farran Duran
- 7 - ?
- 8 - Josep Puig Rodó
- 9 - ?
- 10 - Josep Vintcens Roca
- 11 - Francisco Sais Sans
- 12 - Alarcon
- 13 - Joan Pareta Fausellas
- 14 - Carles Ramos Marca
- 15 - Josep Trias Camós

Per fer aquesta secció ens cal la teva ajuda. Si tens alguna foto antiga de gent del poble que creguis que pot ser interessant, truqueu-nos al 83 12 10. El Butlletí en farà una còpia i us retornarà l'original. Gràcies.

RESTAURANT

Mas Roure

Ctra. Vidreres a Sant Feliu - LLAGOSTERA
Tel. 83 12 02 . Fax. 80 51 02

R

G

L

A

L

A

FESTA MAJOR
DE LLAGOSTERA
del 15 al 20
de Maig de 1997

DIJOUS, 15 de maig

20h.: INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ "**Quin paper tens a la història. Llagostera a través dels seus documents**" amb una conferència del Sr. Josep Matas i Balaguer, Director de l'Arxiu Històric de Girona i President de l'Associació d'Arxivers de Catalunya a la Sala Sessions de l'Ajuntament.
Organitza: Arxiu Municipal i Museu Etnològic

22 h.: FESTA MAGRIBINA a l'Envelat amenitzada pel grup **Chahrazad** i per un grup local que oferirà musica mediterrània.
Organitza: G.R.A.M.C. de Llagostera amb la Col.laboració de l'Ajuntament.

DIVENDRES, 16 de maig

19 h.: Repic de campanes

19h.: CERCAVILA DE GEGANTS I CAPGROSSOS per la **Colla Gegantera de Llagostera**.
Recorregut: C/ Sant Pere, Joan Maragall, Ganix, Donzelles, Almogàvers i Pl. Catalunya.
Organitza: Colla Gegantera de Llagostera amb la col.laboració de la Colla Gegantera de Caldes

A continuació FESTIVAL INFANTIL a la Pl. Catalunya amb el grup d'animació **El Carrilet**.

21h.: XVI FESTA D'HOMENATGE DE LA TERCERA EDAT a l'Envelat. Concert i ball amb el conjunt **Empordà Fusió**.

DISSABTE, 17 de maig

9 h.: ENTRENAMENT DE TIR AL PLAT al Camp de Tir de Cassà de la Selva. *Organitza: Societat de Caçadors Sant Hubert*

9 h.: HANDBOL aleví C.H. Llagostera - H. Garbí "A"

10,45 h.: HANDBOL Infantil C.H. Llagostera - H Garbí

12 h.: VISITA GUIADA. **Una passejada per l'eixample 1860-1940**. Lloc de trobada: Arxiu Municipal.
Vegeu informació última plana

12 h.: ACTE PRESENTACIÓ de **La beca de recerca històrica Esteve Fa** a la Sala de Sessions de l'Ajuntament.

12 h.: BÀSQUET pre-infantil femení C.B. Llagostera - C.B. Banyoles "B"
BÀSQUET mini femení
BÀSQUET infantil femení

14,30h.: CAMPIONAT DE BOTIFARRA al Cafè Casino Llagosterenc.
Organitza: U.E. Llagostera

15 h.: TIR AL PLAT al Camp de Tir de Cassà de la Selva.
Organitza: Societat de Caçadors Sant Hubert.

16 h.: XXVIII CONCURS INFANTIL DE DIBUIX a la Pl. Catalunya.
Organitza: G.E. Bell-Matí

18 h.: MÀGIA CÒMICA, PALLASSOS I ANIMACIÓ a càrrec del grup **Ja, ja ja** a la Plaça Catalunya.

21,30 h.: CORREFOC amb el grup **Pim, pam, pum foc**. Recorregut: Pl. Del Castell, Sant Pere, Santiago Ruysinyol, Bonaire, Pl. Capmany, Ferrer i traca final al Ps. Pompeu Fabra (davant Banesto).

23 h.: JAZZ amb **La Vella Dixieland** a la Pl. Catalunya

24 h.: BALL a l'envelat amb els conjunts **Trisònic** i **La Salseta del Poble Sec**.

DIUMENGE, 18 de maig

11,30 h.: TROBADA GEGANTERA dels gegants de Llagostera, **ELIONOR i TRENCANÚVOLS** amb els gegants de **Caldes i Bescanó**.
Concentració a la Pl. del Carril.
Cercavila: Ps.Tomàs Boada, Pompeu Fabra, Fivaller, Almogàvers i Pl. Catalunya.

12 h.: MISSA CANTADA amb el **Cor Parroquial**.

12 h.: INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ dels treballs dels alumnes de l'Escola de Belles Arts a la mateixa escola.

12,30 h.: INAUGURACIÓ DE LES EXPOSICIONS de Concurs de Pintura, Pintors Locals, i Concurs de Dibuix al Local Social de La Caixa.

13 h.: SARDANES amb la **Cobla Montgrins** a la Pl. Catalunya.
Obriran les sardanes els Dansaires Sardanistes Infants.

13 h.: INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ Pro-handbol a la sala de baix del Petit Casino

17 h.: SARDANES amb la **Cobla Montgrins** a la Pl. Catalunya

17 h.: FUTBOL primer equip U.E. Llagostera - U.E. Calonge

20 h.: CONCERT amb l'**Orquestra Montgrins** a l'Envelat.

24 h.: BALL amb l'**Orquestra Montgrins** a l'Envelat

DILLUNS, 19 de maig

10 h.: EXHIBICIÓ DE PETANCA a la Pl. Catalunya.
Organitza: Amics de la Petanca.

12 h.: VISITA GUIADA. **Una passejada per l'eixample 1860-1940.**

Lloc de trobada: Arxiu Municipal.
Vegeu informació última plana

13 h.: SARDANES amb l'**Orquestra Maravella** a la Pl. Catalunya

17h.: SARDANES amb l'**Orquestra Maravella** a la Pl. Catalunya

19 h.: TEATRE amb l'obra "**Busco el Sr. Ferran**" amb **Emma Vilarasau** i **Ferran Rañé**,
dirigida per Pere Planella.

20,30h.: CONCERT a l'Envelat amb l'**Orquestra Maravella**

12 h.: BALL a l'envelat amb l'**Orquestra Maravella**

DIMARTS, 20 de maig

9 h.: Els interns de la Residència Josep Baulida passejaran amb el carrilet pels carrers de Llagostera.

12 h.: VISITA GUIADA. **Una passejada per l'eixample 1860-1940.**

Lloc de trobada: Arxiu Municipal.
Vegeu informació última plana.

12 h.: FESTIVAL D'ESCUMA amb el conjunt **La Bombolla** al Parc de la Torre

17 h.: JOCS DE CUCANYA I GRAN XOCOLATADA al Parc de la Torre.
Organitza: Casal Parroquial amb la col.laboració de l'Ajuntament.

17,30 h.: SARDANES a la Pl. Catalunya amb l'**Orquestra Selvatana**

20 h.: CONCERT a l'envelat amb l'**Orquestra Selvatana**

24 h. BALL a l'envelat amb l'**Orquestra Selvatana**

FESTA MAJOR
DE LLAGOSTERA
del 15 al 20
de Maig de 1997

EXPOSICIONS

- Exposició dels treballs presentats al Concurs de logotips i eslògans de Llagostera i portades del Butlletí de Llagostera a Can Selades (Plaça de la Llibertat)

Concurs de pintura

- Sala d'exposicions del Local Social de La Caixa i Sala de sessions de l'Ajuntament de Llagostera

- Diumenge, dilluns i dimarts de 12 a 14 h. i de 18 a 21 h.

XXVIII Concurs de Dibuix Infantil

- Sala de conferències del Local Social de La Caixa

- Diumenge, dilluns i dimarts de 12 a 14 h. i de 18 a 21 h.

- Organitza: G.E. Bell Matí

Escola de Belles Arts

- Escola de Belles Arts

- Diumenge, dilluns i dimarts de 12 a 14 h. i de 18 a 21 h.

Pintors Locals

- Sala d'exposicions del Local Social

- Diumenge, dilluns i dimarts de 12 a 14 h. i de 18 a 21 h.

INFORMACIÓ

HORARI CARRILET

Diumenge: de les 21 a 24 h.

Dilluns: 12 a 14 i de 17 a 23 h.

Dimarts: 11 a 14 i de 17 a 20 h.

BALLS ENVELAT

Dijous: 500 Pta

Divendres: gratuït

Dissabte, diumenge, dilluns i dimarts: 1.000.-Pta

LLOTGES ENVELAT: 6.000.-Pta

Per encarregar-les: a l'Ajuntament fins dimecres 14 de maig.

CONCERTS ENVELAT

Diumenge, dilluns i dimarts: 200.-Pta

TEATRE

"Busco el Sr. Ferran" amb Emma Vilarasau i Ferran Rañé sota la direcció de Pere Planella.

Entrades: Entrada anticipada
platea: 2.200.-Pta
Entrada taquilla
platea: 2.400.-Pta
Entrada
amfiteatre: 2.000.- Pta

VENDA ANTICIPADA del 7 al 16 de maig (excepte dissabtes i diumenges) de 12 a 15 h. a l'Ajuntament. Màxim 10 entrades per persona.

VENDA TAQUILLA: El mateix dia una hora abans de la funció.

VISITES GUIADES

Grups de 50 persones

Preu: 200 ptes. adults

100 ptes. (de 6 a 12 anys)

Inscripcions a l'Ajuntament fins el dia 16 de maig.